

Из Словото на
Учителя Петър Дънов

ПРОЗРЕНИЯ ЗА ПРОСТОТАТА

Варна, 2014 г.

СЪДЪРЖАНИЕ

✧ В Божествената система всичко е просто. Но умът прекрасно не разбира.....	11
✧ Расти в чистота на съзнанието. Будното безгрижие.....	26
✧ Осъзнатата сила на вниманието. Изтръгни Тайната Реалност.....	38
✧ Отвъд двойствеността. Само пробудеността е мост.....	56
✧ Вътрешното прояснение. Отблясъци от Непознаваемото.....	67
✧ Чудната игра. Сънят на актьора и светът на сенките.....	77
✧ Неизменният свят, Същината. Чисти тъмното огледало в себе си.....	100
✧ Навлизане в Прекрасното. Музиката и поезията – изрази на Реалността.....	117
✧ Пътят на Естественото. Вън от Бога няма добър живот.....	132
✧ Простотата в малките неща. Да не се удавите в света.....	150

✧ Изцелението е дълбок процес. Не може сухото дърво да избегне от огъня.....	160
✧ Съкровено безсмъртни. Господ е това, каквото нещо сме ние	170
✧ Внесете лекота в живота си. Самоотричането означава олекване.....	179
✧ Мълчете отвън, а работете отвътре. Истината сама за себе си говори.....	194
✧ Истината има лице само за искрените хора. Простотата е чистосърдечие.....	203
✧ В Интуицията слиза Духът. Без Любов няма Абсолютно ръководство	217
✧ В Тишината е скрита Истината. Чистотата е основа по пътя навътре	224
✧ Потопете се в Дълбокото, извън времето и пространството. Истината е една.....	238
✧ Открийте своята Несътвореност. Човек е вечна проява на Безкрайността	255
✧ Възвърнете първичната си мекота. В мекотата сами стават нещата	269
✧ Тънкото умение да приемаш. Неизповедими са дълбините на живота	273
✧ Всеки е специфично неповторим. Простотата е неизразим свят	288
✧ Сияещият Център. Недосегаемостта изкуство на молитвата	302

✧ Носим в себе си Древно съзнание. Чрез Просветление се влиза в Небитието.....	306
✧ Съблюдаването на Истината. Само Истинният е неуязвим.....	316
✧ Свещено разбиране. Ненамеса в Божествения ред	322
✧ Толкова е просто, че се изплъзва... Присъствието.....	339
✧ В света прониква ефирна Простота. Божественото зазорява.....	342

ПРЕДГОВОР

В Храма на Простотата

Майсторът на напрежението не може да понесе меча на Простотата.

Простотата е по-бърза от светлината.

Простотата е Дар Божий, а сложността е от човека.

Простотата е непобедима.

В бурята — силни духове, в урагана — мощни духове, в Простотата — само увереност.

Простотата е сътворена от Мъдростта, а сложността е създадена от знанието.

Простотата е потокът на Същността.

Простотата е равновесие.

Простотата си има свой спътник — Божествеността, Потокът от Безкрая.

Простотата е част от Книгата на Безкрая.

Простотата е като прегръдка с водата и Слънцето.

Простотата е духовна: тя вижда неща, които умът не може да види.

Думите на Простотата си имат сърце.

Простотата е майстор на лекотата.

В Простотата тече Душата, тече Вечността.

Очите на Простотата са духовни.

Простотата е разбрала, че тайната на живота не е за решаване, а за живеене, и тя е заживяла в нея.

Простотата знае, защото е разбрала себе си, а не другите.

Умът не знае пътя си, защото му липсва Простота.

Простотата е изгубеното учение.

В Простотата царува Безкраят. В сложността царува светът.

Простотата е странно скрита и чудно ясна.

*Простотата не е човечество, Простотата е
течаща светлина.*

*Простотата е Древен Водач на тези, които си
е избрала.*

*Простотата няма нужда от образование; тя
вижда не за да разбира, а за да живее.*

*От Древни времена Простотата си има невиж-
дан приятел — Мъдростта.*

*В Простотата не си умен, в Простотата си
скромен и затова звучащи — така звучи и цветето.*

*Простотата е създателят на чистия вътре-
шен поглед.*

Простотата излива в нас аромата на Безкрая.

АУМ

Елеазар Хараш
Варна, юни 2014 г.

В Божествената система всичко е просто. Но умът прекрасно не разбира

Истините, които аз ще ви кажа, са толкова прости... Тия Окултни Истини, които ще ви се кажат, са толкова прости, че вие ще кажете: „Нещо по-съществено няма ли?“. (24/стр. 60)

В моята реч най-простите неща влияят.
(21/стр. 522)

Съвременните хора трябва да си говорят на прост език, за да се разбират. (14/стр. 145)

Езикът изобщо трябва да бъде прост. Един ден всички езици ще се изгладят и няма да има свещен и обикновен език. Много свещени езици са измрели: свещеният еврейски език, на който е писано Евангелието, е умрял; свещеният санскритски език е умрял. Всички свещени езици са измрели. Останали са живи само обикновените, простите езици. (21/стр. 424)

Когато Истината се яви в света, тя няма да се облече в празнична премяна, а в най-скромна дреха

— и затова Христос се яви между еврейския народ в тази проста форма. (17/стр. 24)

Христос какво имаше в света? Имаше ли богатство? Нямаше... Той се мъчеше да си пробие път със Своего изкуство да лекува. Тук ходеше да лекува, там ходеше да лекува; тук говореше, там говореше — показваше на хората път към Бога. Той полагаше душата Си. За кого? Не за учените хора на Своя век, не за религиозните хора на Своя век, но за ония възвишени и прости души, които имаха Свещен огън в душата си. (34/стр. 275)

Аз бих желал всички да бъдете като Христос... Христос днес хлопа на всички врати и пита: „Готови ли сте да извършите това, което Аз едно време извърших?“. (34/стр. 275, 281)

Две хиляди години християните не можаха да приложат Христовото учение — те не го приложиха, затова в света ще дойдат най-простите хора, те ще го приложат. (13/стр. 450)

Задачата на бъдещата култура е да разкрие Истината в проста, ясна и приложима форма. Да бъде приложима, това значи тя да цъфне, да върже, да даде плод и всички да опитат плода ѝ. (14/стр. 537)

Ние говорим просто, но вярно... Има хора, които говорят много научно, високо, но туй, което говорят, не е вярно. (12/стр. 146)

За пример, ако слушате една цветиста реч, в която се изнася някакъв Велик Идеал, вие можете да я приемете като абсолютно искрена, но след време ще се разочаровате и от проповедника, и от неговата реч. Тази реч не е била изпитана... Лесно е да се говорят нещата, но те трябва да са опитани.

(30/стр. 105)

Какво ще кажете за магарето, което носело на гърба си ценни книги и икони? Хората се кръстели и кланяли на иконите, които носело, но то си останало магаре, нищо не придобило. Защо ви е такова знание? (15/стр. 184)

Всички искате да бъдете учени, без да подозирате, че външното знание е фалшиво богатство. Някой ме пита изучавал ли съм някаква философия. Казвам: Приятелю, като се освободиш от големия товар, тогава ще говорим. (14/стр. 168)

Мъдростта не търпи многознаеци. (30/стр. 322)

Някой казва: „Кажете ми какво ще премина в бъдещето си“. Мога да ти кажа, но ти няма да придобиеш опитност. Ти трябва да бъдеш невежа, докато придобиеш опитността. Следователно не се плашете от невежеството. Не искайте да бъдете учени, преди да платите данъка си! (12/стр. 364)

Знания без Божиата Любов правят света тягостен. Много учене е изтезание на плътта — нали

Соломон е изучавал много неща, но видял, че животът без Любов, макар и с много знания, е нищо.
(32/стр. 241)

В сегашния свят има много учени хора, но нито един няма да влезе в Царството Божие. Който има разположението на едно разумно дете — без никакъв багаж, той ще влезе в Царството Божие.
(5/стр. 20)

Учените хора са по-готови да разберат, но мъчно прилагат, докато простите хора по-мъчно разбират, но лесно прилагат. (9/стр. 126)

Бог обича ...простите повече от учените, защото те имат нужда от Него. (14/стр. 168)

Обичат се тези неща, които са нежни, деликатни, слаби. (20/стр. 43)

Аз се възхищавам много повече от едно босо дете, отколкото от едно богато и добре облечено. Това бедно дете е отлично, защото с него може да разговаряш, то е скромно, а в облеченото дете има външни форми, неискрени. (14/стр. 236)

Интересно е човек да наблюдава привидността на знанието. (2/стр. 24)

В 20-ти век слязъл един Ангел да види сегашната култура, да види колко са прогресирали учените хора... Среца той един съвременен учен... Ученият

го пита с какво се занимава. Ангелът казал, че се занимава с прости работи, едва сега учи. (5/стр. 4)

Има богати, учени и философи, които са в онзи свят и чакат по-скоро да слязат на Земята. Защо? На Небето няма условия за тяхното развитие. Обаче има прости хора, които се ползват от добрите условия на Небето: те са служили на Божия закон, затова са добре приети на Небето. (15/стр. 413)

Има много хора, които са извън Църквата, и на тях Господ говори много по-меко, защото стремежът на техните души, ум и мисли са много правилни. (20/стр. 130)

„Има една американска и западноевропейска школа, която казва, че човек, като работи с мисълта си, че е щастлив, и като си мисли, че е богат, красив, ще стане такъв.“ Това е криво схващане. Ако човек прилага метода да добива някои неща, като си представя, че ги има, ще мине през големи разочарования!... Естественото е следното: да служи на Бога, да обича Него и всичко — и тогава благата ще дойдат при него по естествен начин. (7/стр. 199)

Трябва право, дълбоко, искрено мислене. (14/стр. 421)

„Как да мисля право?“ Стани като малкото дете, нищо повече. Но как да станеш?... Внеси мекота в живота си! То е подмладяване на човека. (30/стр. 29)

Всяка мисъл трябва да съдържа аромата на Любвта. (22/стр. 480)

Вие трябва да знаете едно нещо: според вашите мисли, според вашите желания някой път вие привличате Същества от по-висока йерархия... Като дойдат по-висшите Същества, те ще донесат по-висши неща, вие ще почнете да се повдигате и вашият живот ще се урежда по един естествен начин. (12/стр. 570)

От Невидимия свят и от Слънчевата система за всеки добър и разумен човек се препраща специална светлина. Когато вие сте съгласни с Божественния свят, тази светлина ви намира тъй, както ви намира едно писмо, което е писано за вас. (22/стр. 326)

Тези, (светлите) мисли и чувства са подаръци за хората. Приемат ли ги навреме, те трябва да ги обработят в себе си. Така обработени, те произвеждат коренна промяна в живота им. (11/стр. 40)

Ние сме заобиколени от толкова грижи и внимание, но даже не подозираме това нещо, защото всички тия Същества ни услужват, жертват се за нас, без да се изявяват външно. (25/стр. 169)

На всеки човек е дадена специална мисия: тази мисия се заключава във възприемане и прилагане на светли мисли и възвишени чувства. (11/стр. 40)

За очите на всеки едного е изпратена от Невидимия свят специална светлина, специален лъч.

(34/стр. 57)

Всеки човек според своето естество възприема и изпраща по един лъч на живота. (21/стр. 325)

Сега искам да разсъждавате много просто, а не философски. (22/стр. 316)

Когато дойде една Божествена мисъл, трябва да стане тъй, както е дошла. Тя трябва да се приложи в нейната простота. Само тогава има резултат. Отложиш ли я, или туриш ли ѝ някакво украшение, целта, която си поставил, не може да се постигне.

(22/стр. 205)

Следователно ние определяме: ако вашата мисъл е проста, тя ще произведе един прост живот с първично, чисто, просто движение. (24/стр. 254)

Простите, първични движения са само движенията към Бога, които са чисти, у които съзнанието не е раздвоено. (24/стр. 252)

Не туряйте в ума си едно обезсърчение, но кажете: „Понеже Бог ни е създал и ни е изпратил в училището, Той иска ние да успеем“... Бог, Който те е създал, не може да те остави да не успееш. Един ден, като съзнаеш Неговия план, невежеството ти ще изчезне. (5/стр. 450)

Всичко в живота е постижимо! (5/стр. 615)

За онзи, който е в съгласие с Първата Причина на нещата, всичко е възможно. И за него има невъзможни неща, но за тях той никога не мисли.

(37/стр. 320)

При Любовта всичко е възможно и тогава човек не би могъл да иска нещо неразумно. (7/стр. 132)

Истинската Любов се придружава с Мъдрост.
(30/стр. 248)

Остави Любовта да тече върху теб! Онова, което Бог е намислил за тебе, е велико нещо. (10/стр. 34)

Единственият прав път за постигане на човешките желания е пътят на Любовта. (37/стр. 273)

Човек може да постигне всичко, което желае, но да не иска косъм повече от това, което му е определено. (26/стр. 405)

Всякога в Окултната наука една дадена задача, неизпълнена както трябва, носи риск. (24/стр. 265)

Вие трябва да имате един Висок Идеал да изпълните Волята Божия във всичката нейна простота. Под думата „простота“ разбирам „чистота без никакво изопачаване“. Защото Божиите идеи, които идат в нас, са от такъв характер, че всеки от вас може да ги изпълни. (22/стр. 205-206)

Ако една Божествена идея е излязла от Бога и влязла в мен, то Бог ще ѝ помогне. Всичко, което е излязло от Бога и е влязло в нас, то ще бъде.

(7/стр. 407)

Вярвайте в благородството на вашата душа, във вашето добро, понеже туй добро, туй благородство и тази интелигентност не са ваши — те са Божествени. (12/стр. 576)

Или, казано другояче, да проявим в себе си най-хубавото, най-благородното, най-възвишеното, което можем да дадем в даден случай. Това значи да работи Бог в нас! (21/стр. 524)

Като не можеш да разрешиш въпроса, кажи: „Има един общ Промисъл в света“. Остави нещата да бъдат разрешени. Но не разбирай, че Господ ще остави Своята работа, да се занимава с тебе. Божественото е в тебе — съедини се с него! (23/стр. 213)

От човешко гледище има неща непоправими, но не и от Божествено. Когато престанем да работим ние, тогава Бог ще дойде да работи в нас и ще научим начини и пътища как да се работи. (31/стр. 420)

Бог във всяко време се проявява така или иначе според нас, според нуждите ни. Във всеки момент това, което става с нас, е най-доброто за дадената степен на развитие, в която се намираме. Ако ка-

жем, че ще бъдем по-добре или по-зле, с това се нарушава законът на вярата, законът на доволството.
(7/стр. 25)

Помни: в Бога няма измяна! (36/стр. 173)

Бог е единственото Същество, Което познава нуждите на твоята душа и ще постъпи така деликатно, така нежно, както никой друг. (17/стр. 413)

Вярата е, която спасява човека, а не знанието.
(36/стр. 203)

Вярата ще внесе едно успокоение в нашия ум.
(32/стр. 364)

Трябва ли да допускате в ума си отрицателни мисли, които сгъстяват атмосферата? (14/стр. 111)

Защо трябва да мислите най-лошото? (2/стр. 327)

Забраненият плод кой е? Забраненият живот е това. Има един живот забранен. (5/стр. 784)

Гледам твоя ум и се чудя как още стоиш в кочината като прасе... „Де е тази кочина? Коя е тя?“ Тя е затворът, в който още живееш. (39/стр. 21)

Със своите отрицателни мисли и чувства, със своите криви постъпки човек е образувал затвор около себе си и сам е влязъл в него. (2/стр. 377)

Закон е: Никой не може да освободи човека от онази мисъл, която той сам си е внушил. (11/стр. 161)

Щом мислиш, че жената ти или мъжът ти те подпушват — това става. Защо? Защото ти сам си се подпушил. Каквото вярваш, така става. Подпушват се обаче само грубите енергии; фините, тънките енергии не могат да се подпушат, те проникват през всичко. (22/стр. 351)

Например въздухът има ли нужда да му се отваря вратата? Вратата и като е затворена, въздухът влиза вътре. Тогава за кого е направена вратата? (42/стр. 289)

Ако ние имаме онзи велик вътрешен стремеж на Духа, никой не може да ни подпуши. (22/стр. 352)

Казваш: „Бързам да си свърша работата“. Тази бързина подобава, когато отиваш в Рая. Но ти отиваш в затвора, по-полека върви. Да те подкарват в затвора, потривай се колкото можеш. А пък ти си тръгнал с голяма бързина. (1/стр. 306)

Не очаквай много от огъня, където всичко изгаря. (2/стр. 207)

Ако мислиш, че светът е създаден за тебе, запитай се ти за кого си създаден? (2/стр. 220)

Що от това, че си посял или посадил и полял — важно е, че Господ възраства. (4/стр. 118)

Ако посееете жито на пътека в пустинята, какво ще получите? (11/стр. 165)

Докато човек работи в името на Бога, всички са доволни. Щом направи нещо за някоя част, веднага се явява състезание. (11/стр. 286)

Любовта урежда всички неща по най-лек и красив начин. (11/стр. 406)

При сегашните ви мисли всеки може да ви подразни... При Божествените мисли никой няма да ви закачи. (22/стр. 560)

При Любовта нещата стават лесно: светкавично ти дохожда на ум как да постъпиш. (7/стр. 109)

Любовта тече с такава бързина, каквато човешкият ум не може да си представи. (10/стр. 34)

Само душата и Духът разбират Волята Божия и могат да я изпълняват. Остане ли човек с ума и със сърцето си да изпълнява Волята Божия, той съвсем ще се обърка. (10/стр. 423)

Този е ключът: трябва да се стремите да намерите Волята Божия. Не да мислите, че вършите Волята Божия. Все вършим някаква воля, но когато се домогнем до този ключ, да вършим Волята Божия, в нас ще се създаде нещо ново. (23/стр. 295)

Щом работите ви се объркват, ще знаете, че изпълнявате своята воля, а не Божията. (27/стр. 188)

Само човекът, който има Истина вътре в себе си, знае посоката на своя живот. (13/стр. 639)

Фалираме и казваме: „Съдбата ни е такава“, а астролозите казват, че някоя Звезда е причината. Какво общо има Звездата с твоя живот, какво ще ти пречиства тя? Не, твоят ум ...те е спянал в твоя път. (13/стр. 800)

Кладенец с игла не се копае. (9/стр. 263)

Всяко нещо, което е обосновано на човешки ум, не е истинно. (13/стр. 815)

Умът не е толкова еластичен да схваща нещата отвътре, точно, а ги схваща отвън, погрешно. (13/стр. 387)

Камъните не побират светлината. Че не побира моя ум някои неща, ни най-малко не показва, че нещата не са верни. Туй, което моят ум може да провери, е вярно; но и туй, което моят ум не може да провери, и то е вярно. (33/стр. 362)

Всяко нещо може да се разглежда от различно гледище и тогава то ще бъде и вярно, и невярно — зависи от коя страна го виждаме. (40/стр. 126)

Разногласието, което повидимому съществува в учения свят, е следствие от устройството на мозъчните клетки и от развитието и качеството на умствените центрове. Тази е причината защо хората различно разглеждат и оценяват един и същ предмет. „Кой каквото се е научил, това и обича“ – казват въобще простите и неучени хорица.

(36/стр. 41-42)

Някои казват: „Човек може да е умен, а да няма съзнание“. Не, обратното е вярно. Човек може да не е толкова интелигентен, а да е съзнателен.... Изчезне ли съзнанието, умът се губи. (21/стр. 96)

Съзнанието не е един атрибут на човешкия ум, нито пък има нещо общо с ума. Съзнанието е само един принцип на сърцето. То носи светлина в себе си... Тъй както за ученика е потребна светлина, за да може да чете, така за ума е необходимо съзнание. Затова съзнателният живот трябва да предшества умствения живот. (21/стр. 95-96)

Когато кажем, че човек носи съзнателен живот, ни най-малко не подразбираме един интелигентен, учен живот. Всичко, което съзнанието носи, е преживяно. В съзнанието няма нищо непрехитно. Следователно съзнанието е една база, една основа, върху която човешкият ум може да се развива и расте... Умът е външната страна на нещата, а съзнанието се занимава с вътрешната страна на живота. (21/стр. 95-96)

Съзнанието е едно от великите качества на душата. Аз казвам: Съзнанието е първият лъч, който душата проектира в сърцето... Първият лъч е съзнанието, а от този лъч вторично вече се явява човешкият ум... И тъй, прогресът зависи от съзнанието, затова трябва да култивираме съзнанието в себе си.

(21/стр. 96)

Расти в чистота на съзнанието. Будното безгрижие

Колкото по-високо е съзнанието на човека, толкова по-близо е той до своето предназначение.
(37/стр. 95)

Науката за чистене на съзнанието едва сега се заражда. Човек едва сега започва да чисти съзнанието си, докато дойде един ден до пълно проявление, да пълно просветление на съзнанието. (26/стр. 198)

Ще ви дам няколко от най-малките правила на Духовната наука по отношение чистене на съзнанието, те са следните: не желай това, което не ти е потребно; никога не мисли за утрешния ден; не взимай миналото за идеал на своя живот; не мисли, че бъдещето включва всичко в себе си. Държи ли се човек за тези положения, те са посоки, които го подтикват нагоре, напред — те трябва да бъдат истинските посоки на съзнанието. (26/стр. 187)

Здраве, богатство, разумност, доброта, красота, Мъдрост, Любов, Истина... Всяка една от тези думи изразява сили, светове, в които човек може да расте и да се развива. (26/стр. 54)

Виждайте хубавото в светлината, приятното във въздуха, красивото във водата и доброто в живота. (44/стр. 122-123)

Онзи, който има съзнателен живот, той всякога е весел, той всякога е радостен. Значи, съзнателният живот е разумният живот. (4/стр. 129)

За вас е ценно вашето съзнание да взима участие във всичко, което вършите. (5/стр. 269)

Изплитай своето благоденствие тъй, както па-якът изплита своята мрежа. (27/стр. 10)

Престани да се тревожиш за малките неща. От тях се създават скъпоценни камъни. (37/стр. 291)

Не търси това, което не ти трябва. (2/стр. 31)

Не съжалявай за това, което си забравил. (2/стр. 208)

Ако в живота ти има само едно желание, което не си опитал, да ти се не свиди. (36/стр. 172)

Не се вкисвай, когато те подквасват. (2/стр. 122)

Не се опитвай да събираш всичките дъждовни капки на едно място. (27/стр. 58)

Младата булка вода не кани, тя изпраща водата. (2/стр. 211)

Направеното добро е като оазис, в който може да се спре някой жаден. (7/стр. 175)

Не изгасвай свещите на сърцето си, когато Слънцето изгрява. (2/стр. 208)

Безверниците са будни в нощта на живота, а вярващите са будни в деня на живота. (9/стр. 269)

Не подарявай това, което не може да се подари. (27/стр. 58)

Онзи, който приема, приема го от Бога, Който е подарител на всичко. (36/стр. 178)

След като си изказал една велика мисъл, не ѝ прави затвор. (2/стр. 122)

Не подслушвай какво говорят хората за тебе. (5/стр. 234)

От вашия обикновен живот може да се интересуват хиляди други хора, но не и Бог. (21/стр. 15)

Човек трябва да се интересува от това какво Бог мисли за него. (27/стр. 237)

Животът е тежък тогава, когато човек мисли само за хората, а не и за Бога. (27/стр. 237)

Не се занимавайте с окръжаващите. (23/стр. 213)

Никога не се интересувайте какво са казали другите за вас. (40/стр. 107)

Никога не се занимавай с отношението, което хората имат към тебе. Ти нямаш време да се занимаваш с това какво хората мислят за тебе.
(5/стр. 581-582)

Някой път вие мислите тъй: „Какво ли мисли Учителят за мене?“. Самата ви мисъл вече е нечиста.
(21/стр. 56)

Често, когато говоря, някои си мислят: „Дали Учителят говори за мене?“. Не се спъвайте!
(31/стр. 296)

Истинският човек е независим. (5/стр. 684)

Че някъде бият тъпан — нищо от това. Че в кошарата на овчаря овца блее — нищо от това. (27/стр. 43)

Вие трябва да се грижите само за вътрешния живот, а за външния свят каквото и да става не трябва да се безпокоите. (4/стр. 129)

Ако там някой вол се разлага и мирише, ще се спреш ли да плачеш за вола, че мирише? Затвори си носа и върви, с вола да се разправят орлите и кучетата. (31/стр. 128)

Когато човек се тревожи и безпокои за външни работи, то той се е спрял пред едно блато с жаби:

гледа тинята, слуша крякането и мисли, че това е всичко. Но я да повдигне мисълта си, че да погледне нагоре! (9/стр. 141)

На пеперудата не се позволява да яде колкото гъсеницата. (18/стр. 276)

Недоволството не е присъщо на човешкото естество. Човек приема недоволството от низшите същества и го носи в себе си, отхранва го като свое. (29/стр. 109)

Любовта на съвременните хора е толкова малка, че едва мухите могат да се топят на нея. (45/стр. 45)

Хапливите мухи създадоха безлюбието, невежеството и робството. Какво ти коства да се откажеш от една хаплива муха? (37/стр. 292)

Няма по-слабо същество от хапливата муха. Какво те спъва да я победиш? (37/стр. 292)

Човек трябва да си изработи такъв навик, че когато го обиждат, да може да отнесе съзнанието си някъде, за да не чува обидите. (40/стр. 106-107)

Истинската наука седи в разтоварване на човешкото съзнание. Човек трябва да знае как да разтоварва съзнанието си от ненужния багаж, който иде от три места: от неговия личен живот; от обществото, от хората, с които е заобиколен; и от Природата. (26/стр. 185)

Всяко нещо, с което човек е натоварен и не знае защо му е този товар, представлява излишен товар. То не е нещо съществено. (37/стр. 58)

Всички трябва да се заемете да изпълнявате Волята Божия, като оставите настрана какво е положението, то да не ви интересува. Каквото трябва, без да се интересувате, ще достигне до вашите уши. Съвършено трябва да станете глухи за света. (28/стр. 462-463)

Човек трябва да се вглъбява в себе си, за да се издигне над обикновените условия на живота. (26/стр. 401)

Вие живеете в Небето. Вие сте чудни — сега сте в Небето; но погрешката е там, че в Небето живеете, а за Земята мислите. (33/стр. 406)

Не впрягай Духа си в земни работи. (37/стр. 257)

Не трябва да ви отвличат маловажните работи на този живот. (36/стр. 197)

Престани да се тревожиш за мътната вода, тя наторява живота. Престани да се смущаваш от тъмнината, която ограничава живота. (37/стр. 291)

Стой близо при Вечния извор на Божия Дух. Той е Правият път за постигането и придобиването на всичите Небесни добродетели. Той е тайната връзка на всичко. (36/стр. 172)

Турете стомната под чешмата и не мислете как тя ще се напълни с вода. (26/стр. 401)

Ако няма захласване в една идея, ти не си на Правия път. Захласване трябва да има. (28/стр. 469)

Гледай как ходиш в пътя на живота... От два пътя винаги избирай Правия, при все че е тесен, и малцина са, които ходят там. (36/стр. 179)

Съвременните хора дишат Божествения въздух, възприемат Божествените мисли, а насочват погледа си далеч някъде в бъдещето, отдето нищо не могат да получат. (10/стр. 522)

Когато ние, съвременните хора, започнем да мислим за бъдещето как да го уредим по-добре, по-сносно, навлизаме в дълбоките води на лъжливия живот. Ако влезем в Бога, Който е взел всички неща предвид, каква полза има да Му даваме съвет какво да прави? (32/стр. 307)

Аз за бъдещето не мисля, мисля за днешния ден и вярвам, че следващият ще бъде по-добър, а третият ден ще бъде още по-добър. Който пита какво ще стане с него, не разбира живота. Животът от единия до другия край е Божествена красота. (7/стр. 357)

Красотата на живота седи в това именно, че и когато работите на човека не вървят, той пак да не се безпокои. (27/стр. 283)

Какво те смущава? Бъдещето? Добре, остави го настрана. Защо ти е, когато ти причинява вреда?
(36/стр. 171)

Не преговаряй за бъдещето. (36/стр. 140)

Какво ще му мислиш за утре? Щом е уреден въпросът за днес, то и завсякога е уреден. (8/стр. 37)

Помнете правилото: който се осигурява за един ден, той се осигурява за всички останали дни на живота си; и обратното, който се осигурява за всички дни на живота си, той се осигурява само за един ден. (10/стр. 523)

Ако орелът или гълъбът биха турили на гърба си раници с няколко килограма провизии, докъде биха отишли? (19/стр. 215)

Храната ви е предвидена! Бог е предвидил и ако съзнаеш това, ще я намериш точно навреме.
(24/стр. 281)

Капитанът на парахода, в който сте се качили, има грижа за всички свои пътници... Всички пътници пътуват безплатно в парахода, въпреки това всеки се бори за своето място, иска да го обсеби, да го направи частна собственост. (29/стр. 161)

Някой казва: „Да си уредя живота“. Не си ти, който го уреждаш. (21/стр. 327)

Как ще уредиш живота си, като си преплетен с хиляди същества? Трябва да разбираш естеството на тия същества. (5/стр. 289)

Не можете да уредите вие сами живота си. Ние трябва да признаем, че тоя живот сам по себе си, вътре в своята Същина, е уреден. Аз говоря за Същината на живота — той е уреден вътре в нас. (31/стр. 103)

Поначало ние в Любовта живеем и се движим, но сме приспали за дълго време съзнанието си и сме се занимавали с други, странични работи. (9/стр. 176)

Под думата „човешка любов“ разбирам това съзнание, което вие имате. (33/стр. 124)

Всеки възприема Любовта според степента на своето съзнание. (11/стр. 287)

Слънцето извършва два процеса на Земята: сухите дървета прави по-сухи, изсушава ги; а онези дървета, които растат, уголемява и им дава по-голяма сочност и мекота. (34/стр. 15)

Бог възраства всичко, което поклъва. (37/стр. 236)

Трябва ли рибата да изважда главата си извън водата?... Извън Любовта човек е както рибата извън водата. (34/стр. 162)

Любовта е великото житейско море. Кой може да отнеме водата на това море и да го пресуши?
(37/стр. 327)

Кой е в състояние да вдигне Любовта и да я скрие някъде? Крийт се малките капчици вода, кой от вас може да скрие големия извор? (34/стр. 14)

Няма атом, йон, молекула, които да не съдържат енергията на Любовта. (14/стр. 60)

Всичко живее и се движи в Любовта. Това, което наричаме Промисъл, не е нищо друго освен зоркото око на Любовта. (37/стр. 282)

Господ те посещава, докато най-после в тебе проработи законът на Любовта: ти се събуждаш от дълбокия сън и започваш да плачеш. (34/стр. 83)

Няма по-мощна сила у човека от плача... Това е мощната сила, която разтопява нещата. (28/стр. 186)

Не да плачеш за материални работи... Сега аз ви казвам за онзи вътрешен, мистичен смисъл на плача. (28/стр. 186)

Божественият плач става ...в душата: никой да не вижда, че плачете. (15/стр. 161)

Сълзите показват едно омекчение на сърцето, повдигане на съзнанието и такъв човек е в пътя на обновлението. (4/стр. 84)

Човек трябва да прероди своето сърце — да стане малко. Под „малко“ се разбира един пластичен елемент, който е в състояние да се развива правилно и не губи еластичността на живота. (16/стр. 47)

Животът се отличава по това, че в него има огъване. Ще засмеш хиляди различни положения — и прав, и крив ще бъдеш — но трябва да си господар на всяко положение. Туй, което хората в света разбират под „огъване“, то е — „клонът да не се отделя от дървото“. Това е важното. (34/стр. 15)

Да ти не дотяга, когато Господ работи вътре в твоята душа. Ако Той не се уморява да поправя сърцето ти, ти поне имай търпение да Го не безпокоиш. (36/стр. 172)

Пази скъпоценното, което всякога осмисля живота. (27/стр. 58)

Не търси непостижимото! Ако го търсиш, ще опростееш и оглупееш. (27/стр. 58)

Опасно е, когато глупавият престане да плаче.
(2/стр. 217)

Човек да не подпушва изворите на живота!
(8/стр. 175)

Щом Истинският живот дойде, плачът ще престане. Тогава ще се явят изворите на живота. Ум-

ният човек, който се намира пред изворите на своя живот, никога не плаче. (2/стр. 218)

Умен е онзи, който и в най-голямата тъмнина може да намери Пътя към Бога. (2/стр. 219)

За да бъдеш умен, трябва да престанеш да вярваш във външното, а да започнеш да вярваш в Божественото вътре в себе си. (32/стр. 410)

Не се увличай от външността на нещата, защото непременно ще погрешаш в избора си. (36/стр. 181)

Външният блясък на нещата помрачава човешкия ум. (14/стр. 642)

Истината, Любовта се обличат в стари, окъсани дрехи. Който искрено ги търси, ще се научи да различава. (14/стр. 68)

Осъзнатата сила на вниманието. Изтръгни Тайната Реалност

Път без светлина, къща без врата, река без вода
— празни работи са. (2/стр. 52)

Тая вода, която имате набрана, тя е потребна за
цветята, а не за празни работи. (1/стр. 301)

Докато има порои, водата всякога ще бъде кална.
(5/стр. 226)

При говора, тъй както сега разговаряме, влизат
много ненужни неща, вследствие на което ние не
можем да се разбираме. (22/стр. 427)

Не говорете излишни работи, не мислете из-
лишни работи, не чувствайте излишни работи, не
действайте излишно — това е красивото в живота.
Това е закон. (22/стр. 23)

Ние разбираме смисъла на думите само тогава,
когато започнем да страдаме. Страданието е начин,
чрез който ще научим да говорим правилно, кратко
и съдържателно. (18/стр. 288)

Когато страдаш, ти изказваш всяка дума с такава вътрешно съдържание, че този, който те слуша, влиза в положението ти и е готов да се жертва за тебе. (18/стр. 288)

Всяка дума е формула, всеки поглед е формула, всяко движение е формула. Всичко, което съзнаваме, мислим, чувстваме, са все формули. (5/стр. 273)

Особена е азбуката на Божествения език. Тя се изразява чрез движения, чрез символи, чрез образи. (37/стр. 71)

Вие мислите, че е проста работа да се занимавате с такива неща. Велико нещо е да кажеш една сладка дума на някого! (44/стр. 55)

Мощно нещо е сладката добра дума. (11/стр. 132)

Днес се изисква от всички хора будно съзнание: да знаят какво говорят и какво правят. (37/стр. 333)

Много пъти мислите, че можете да говорите каквото искате. Не, много е опасно говоренето. (33/стр. 418)

Всички нещастия в сегашния обществен живот произтичат все от нашите думи, от нашия глас. (31/стр. 282)

И произношението, и то е говор. (30/стр. 43)

Човек страда за това, че не знае да говори както трябва. Тази е Истината. (26/стр. 34)

Езикът ни трябва да бъде мек по съдържание, по форма и по смисъл. (31/стр. 373)

Като излизат думите ви, да бъдат сладки като мед и кристални като росни капки. (13/стр. 402)

Ще говорите меко и съзнателно и няма да има никакви изопачения, а ще поставите Истината тъй, както си е. (13/стр. 779)

Тури всяка дума на място, тъй щото никой да не се спъва. (5/стр. 386)

Кажеш ли една обидна дума на някого, или отпратиш към него крив поглед, трябва да направиш големи усилия, докато освободиш съзнанието си от тъмнината, която го е засенчила. (37/стр. 269)

Трябва да се научите да пращате на всеки човек по един мил поглед: не да мисли той какво ли искаш да му кажеш с този поглед, но погледът ви да е такъв, че никога да не се забравя. (21/стр. 534)

Като погледнеш човека, твоят поглед да бъде установен, ..да бъде чист, лазурен, тъй както Небето. (13/стр. 722)

Очите ви трябва да бъдат ясни, прозрачни — както водата в някой чист извор е бистра като сълза,

та като погледнеш надолу, всичките камъчета да се забелязват. Такива трябва да бъдат очите ви!

(31/стр. 248)

Чистата вода е потребна за пътниците на живота, които се връщат към Бога. (14/стр. 235)

Слънцето изгрява, за да насърчи всички пътници, които вярват в Бога. (23/стр. 311)

Бъдете подвижни като водата, търпеливи като вятъра, бързи като светлината и твърди като земята. (37/стр. 148)

Помни: ти не си пратен в света да разрешиш всичките противоречия. Ти си пратен да живееш. Ако научиш това, ти много ще придобиеш; ако не научиш това, много още има да се прозяваш.

(2/стр. 208)

Не се спирай да преброяваш пращинките по пътя. (2/стр. 208)

Не се безпокой, че са ти останали само два крака. (2/стр. 208)

Не скърбете за двете глави, които нямате. (27/стр. 9)

Отхвърлете болестите, безпокойствата, страданията — те не съществуват. (2/стр. 28)

Всички тия зверове и зверчета, които днес управляват, ще им се вземе силата. (36/стр. 166)

Ходи само между цветята, а не между неща, които са изгубили живота си. (2/стр. 192)

Ако ти се усмихва щастието, не мисли, че то ти мисли добро. (36/стр. 181)

Когато покрай мене мине една сянка и ми се усмихне, гледам очите ѝ остри ли са и иска ли да ме изяде, или са меки и нежни и иска да ми помогне. (32/стр. 397)

Този, който е ухапан от змията на безлюбието, и като ти говори, с думите си ще ти предаде от отровата ѝ. (7/стр. 109)

Едно от свойствата на злото е това, че като се допире човек до него, губи част от живота си. (29/стр. 121)

Може ли кокошката да отиде между лисиците да им помага? ...Заеме ли се кокошката с такава работа, с нея всичко е свършено. (26/стр. 415)

Най-малкото насилие, най-малката лъжа и най-малкото зло са в състояние да привлекат към себе си същества, умовете на които са толкова фини, че веднага заробват човека. (26/стр. 359)

Дойдат, оберат те деликатно... (31/стр. 379)

Не се занимавайте с патологически работи! Ако някой има слабост, това е вметнато вътре. Злото е внесено в човека от вън. То е чуждо съзнание.

(5/стр. 91)

Когато пияният говори, знай, че не той говори, а виното в него. Досега виното не е казало нито една Истина. (2/стр. 189)

Има един у тебе, който е много упорит. Но четиридесет дена като пости, това е крайният предел, до който той може да упорства. (28/стр. 436)

И най-нещастните са най-непокорните. Има нещо криво в тях. (28/стр. 100)

У лошите хора Бог е скрит надълбоко. (21/стр. 371)

Бог, и в най-лошите хора — Той е все същият. Той не се изменя. Изменяме се ние. (35/стр. 63)

Външно омразата е грозна, страшна, като вълк, а вътре има нещо благородно, меко... Усетиш ли, че омразата прониква в сърцето ти, отречи се от себе си. (14/стр. 68)

Христос казва, че човек трябва да се отрече от себе си... Само така ще се образува между вас тази хармония, тази мека атмосфера — без подозрения, без съмнения, без страх. (34/стр. 92)

Всичките тия прояви, които имаме в един отрицателен характер, като омраза, отмъщение, злоба, ненавист — всички тия чувства са вторични. Те са сянка на нещо изгубено... В човека реално е само Доброто, а злото е само едно отражение на непостигнатите негови желания. (21/стр. 42-43)

Имаш омраза — ще се обърнеш към Бога, ще кажеш: „В Бога всичко е Добро. Бог е Любов, следователно туй, което сега съм загубил, за в бъдеще ще го постигна“. (21/стр. 43)

Всякога, когато вие се намирате в едно неприязнено състояние на духа или страдате, вие сте се сгъстили повече, отколкото трябва. (35/стр. 113)

Не вземе ли умът участие, чувствата имат свойство да се сгъстяват. Тогава атмосферата натекнее, стане гъста. (23/стр. 50)

Светлата мисъл на човека създава около него приятна атмосфера, която го прави способен да възприема хубавото и красивото. (26/стр. 49)

Грозотата е само изпит за човека — зад грозотата се крие нещо красиво. Навсякъде има нещо, което измамва, излъгва хората, за да привикнат да гледат на нещата не така, както са представени. (26/стр. 39)

Във всяко едно чувство, даже и най-низшето чувство, което може да се появи в човека — в най-дол-

ното чувство, има една страна, Божествена, която вие не може да схванете. Вие схващате само опакото на това чувство. (28/стр. 159)

Гледайте на хубавата страна на нещата. Във всяко едно горчиво чувство, във всяка една горчива мисъл, във всяка горчива постъпка се крие Божиата Любов. (28/стр. 309)

Начало на всяка проява в света е Любовта. Зад светлината седи Любовта, зад силата седи Любовта; зад недоволството, зад греха пак седи Любовта... Любовта седи зад греха, защото в този случай Любовта още не се е проявила, но чака благоприятен момент да се прояви. (26/стр. 164)

Днес отрицателното съществува и заема голям дял от живота, понеже хората са го оживили. Всяко нещо, с което човек се занимава, той го подхранва и му дава живот. (25/стр. 148)

Според мене на дявола не обръщайте внимание. (28/стр. 318)

Колкото по-малко говорите за дявола, толкова по-добре. Това, за което човек говори, то става. Законът е такъв. (33/стр. 126)

Дом, построен по съветите и учението на дявола, е построен на пясък. (26/стр. 298)

Дяволът живее в тъмнина и увлича хората в тъмнина. Искате ли да се освободите от него, потърсете светлината на живота. (37/стр. 91)

Обръщай внимание на най-малкия лъх на светлината, за да откриеш Незнайните пътища на живота. В тях се крият Божиите радости, които слизат от Небето. (37/стр. 265)

Защо да не сте от страната на Господа? Всеки, който се е определил от страната на Господа, е живял с доволство, с радост, с Любов. Той е бил далече от отрицателните прояви на живота. (37/стр. 94)

Не свързвай приятелство със злото. Това е най-тежкия товар, който можеш да понесеш; най-тежката работа, която можеш да свършиш; най-трудното учение, което можеш да постигнеш; най-големите изненади, които можеш да срещнеш.

(37/стр. 264)

Злото има само един приятел — Любовта. Запознай се първо с приятеля на злото — с Любовта, а после и със самото зло. (37/стр. 264)

Не бутай огъня с пръст, но с дилаф. (37/стр. 264)

Щом видиш, че ябълката е наядена, тури я на страна; тя е на червея, тя не е твоя. (33/стр. 277)

Нищо не коства на човека да се въздържа от всичко лошо и нечисто. Въздържа ли се от лошото, от злото, той може да бъде щастлив. (26/стр. 352)

Силната е станала силна, защото се е упражнявала. Страхливата е станала страхлива, защото се е поддавала на страха. Човек чрез упражнения става това, в каквото се упражнява. (45/стр. 85)

Не рови тинята, която се е наслоила в твоя път.
(27/стр. 58)

Няма какво да човъркаш раните си. (28/стр. 186)

Без мърморене раните зарастват лесно, а с мърморене — по-мъчно. (33/стр. 432)

Храни се с Дървото на Живота и ще изцелееш.
(36/стр. 172)

Питам ви: мислите ли, че извън Бога — Който така разумно е устроил нашето тяло, Който е вложил в нас Духа Си — има някоя сила, която може да потопи нашата душа в океана, да ни лиши от живота? Няма такава сила! (34/стр. 14)

Там, дето Бог сам управлява и ръководи нещата, не може да съществува никакво зло, защото Той е пълна Виделина, която прониква всичко.
(36/стр. 189-190)

Не се отчайвайте, може да дойдат изпитания, колебания, съмнения. Това са естествени неща... Вярвайте всички в Божественото, което живее във вас, което ви говори — само това е спасителният път! (32/стр. 404, 405)

Не обръщайте внимание на дребнавостите в живота. Хиляди страдания ще дойдат за вас. Ще имате изпитания, изкушения не само външни, но и вътрешни — не им обръщайте внимание. (22/стр. 559)

Даже няма да се занимавате с погрешките си, понеже е опасно. Не разглеждай много погрешките си! Благодари, че малко си направил. Направиш една погрешка, кажи: „Слава Богу, че се отървах с малко!“. (28/стр. 63)

Мнозина искат да им се покажат отрицателните черти и погрешките им. Ако е за погрешки, всеки знае къде и кога греши. Той ги знае по-добре от всички. Пък и съседите знаят погрешките му. Ако питате мене, аз бих посочил добрите ви черти и ще кажа как да работите, за да ги развивате. Правете същото и със себе си. Всеки ден намирайте по една добра черта в себе си и работете върху нея.
(29/стр. 136)

Добрият живот седи в съзнанието. Аз никога не допускам в себе си нещо отрицателно. (35/стр. 235)

Никога не допускай само отрицателна мисъл в ума си. Ако се промъкне по някакъв начин, тя трябва да стане основа, да предизвика положителна мисъл. (43/стр. 41)

Винаги замествай грозното с красивото. (44/стр. 61)

Дайте внимание само на хубавото, на красивото в света. Това е естественото положение, което човек може да заеме в живота. (2/стр. 306)

Вниманието подразбира пробуждане. (2/стр. 305)

Раждането на Христа беше едно от изключенията на Любовта. Кой разбраха и видяха това изключение? Само будните по съзнание. (2/стр. 253)

Бог никога не спи, нито дреме. Той всякога е буден. (2/стр. 418)

Бог не може да се изненада от нищо, понеже пребъдва във всички моменти. (36/стр. 185)

Когато нашето съзнание е будно — в този момент там е Бог. (7/стр. 41)

Истинската философия е философията на сегашния момент. В момента, в който сгрешим, денят се свършва и наставя нощ; и тук се явява трагедията

на живота, че хората искат да оправят работите си в нощта. (26/стр. 11)

Решаващите работи са много прости, но се изисква внимание, понеже са малки. За да видиш малките работи и за да ги познаеш, че са важни, изисква се много будно съзнание. (7/стр. 382)

Най-малкият изпит е най-страшният, най-мъчният. Най-големият изпит е най-лесният. (22/стр. 32)

Любовта е постоянна, непрекъсната, но ние я долавяме от момент на момент. Засега е така. (7/стр. 146)

Бог е Любов. И тази Любов е всепроникваща. Тя е вътре в нас и прониква не в туй ни тяло, а вътре в нашето съзнание, в нашата душа. Прониква навсякъде, постоянно прониква. (12/стр. 159)

По-рано, при слизането на човечеството, Любовта не е била тъй силно проявена, както сега; не е имало такава Любов. Но понеже днес ние сме на дъното, при най-големите противоречия в живота, при най-големите страдания, затова и тази Любов се проявява по-усилено. Спрямо нас сега Бог употребява по-големи усилия да ни помогне. (32/стр. 373)

В най-голямата скръб вярвайте в Любовта, не избухвайте, дръжте си ума! (12/стр. 159)

Любовта е единствената утешителка на човека в тежки и трудни часове на живота му. (10/стр. 187)

Човек учи Любовта във време на бедствие.
(7/стр. 119)

Не се страхувайте от мрачните бури на тоя свят, те са Божии Благословения. (36/стр. 165)

Тежките душевни състояния, паденията, през които човек минава, са най-важните моменти на неговия живот, те носят най-големите блага за човека. (15/стр. 207)

В най-големите нещастия има най-изобилна храна. (14/стр. 316)

Какво се крие в горчивата чаша? Божията Любов. (16/стр. 28)

Само в тъмната нощ ще видиш Господа.
(24/стр. 158)

Какво представя нощта? Нощта е времето, часовете на страдания, когато човек е сам; когато, освен Бог, никой друг не може да му помогне. (29/стр. 105)

Когато страдаш, трябва да се раздрусаш цялото ти тяло, душа, ум, сърце, цялото ти естество, и като се намериш в тази тъмна нощ, геройски да издържиш! (22/стр. 39)

О, тъмна нощ, която приготвяваш светлия ден,
който иде! (7/стр. 474)

О, мрачна нощ на живота, която ми даде въз-
можността да видя всичката красота на Небето —
аз те поздравявам! (41/стр. 211)

Зад всеки затвор, зад всяка тъмнина седи свет-
лината. (28/стр. 31)

Хиляди очи има в тъмнината. (5/стр. 760)

Любовта има много очи. (37/стр. 275)

Като кажете, че няма кой да ви обича, казвам:
Лъжа е това. Невъзможно е в света никой да не ви
обича. Най-първо дяволът ви обича. (28/стр. 112)

Съвременното общество не знае колко то дължи
на дявола... Вие днес трябва да благодарите на този
Велик Дух. (14/стр. 278)

Казвам: Който иска да разбере Божиата Любов,
той непременно трябва да слезе в ада. (26/стр. 174)

Адът е място, където човек познава себе си.
(37/стр. 124)

Вие казвате: „Обзел ме е един дявол, че ме мъчи“.
Ами дявола кой го е обзел? (22/стр. 39)

И дяволът обича Истината, както и Ангелът.
(26/стр. 303)

Ако съм с Господа, и в ада ще ми е добре, но ако съм без Него в Рая, защо ми е той? (19/стр. 104)

Ако Бог е в ада, и аз ще отида там, иначе кракът ми няма да стъпи там. (26/стр. 174)

Бог като ви проговори, адът веднага става Рай. Ако не ви проговори, Раят става ад. Такъв е дълбокият закон. (31/стр. 164)

На вратата на Спасението стоят дяволи — дебнат човека. Като видят дяволите, хората бягат.
(14/стр. 596)

Господ ти казва да отидеш при дявола. Ти казваш: „Слушал съм много лоши работи за него!“. Господ ти казва: „Не бой се! И дяволът върши Моята работа“. (30/стр. 294)

Докато не отидете при дявола, и при Бога няма да отидете. (14/стр. 596)

Това е Истината в живота — Господ ще те опита деветдесет и девет пъти и на стотния път ще каже: „Ти заслужаваш“. (13/стр. 594)

Знаете ли какво нещо е да се свържеш с Бога? За това нещо се изисква постоянство от ученика.

Ученикът трябва да бъде като октопод — ти пускаш, той не пуска. (12/стр. 551)

Истински ученик е този, който каже на своя Учител: „Правете каквото щете с мен, но ми дайте знание!“. (7/стр. 338)

Учителю, кажи какво да сторя, само ти си, при тебе идвам аз! (13/стр. 397)

Това значи: както и да изглеждат нещата отвън, аз приемам напълно Твоята Любов. (25/стр. 156)

Ни капка съмнение! Ако Учителят ти те заведе в ада и ти се усъмниш — ти ще си затворен там и там ще останеш. (12/стр. 542)

Пътят на ученика — това е Новото, което днес Бог дава. (10/стр. 9)

Пътят на ученика е като зазоряване. (9/стр. 148)

Под думата „ученик“ ние разбираме човек, който учи съзнателно, придобива знание и го използва за благо на своята душа. (22/стр. 545)

Истинският живот започва от ученика.
(10/стр. 94)

За да бъдете ученик, трябва да отговаряте на няколко качества. Първото качество: да обичате

Учителя си. Второто качество: да обичате Бога, т.е. Мъдростта. Третото качество: да обичате Истината, т.е. Духа Божий, който се влива у вас. Когато Духът дойде у вас, той ще ви изясни нещата. Значи, Учителят ще ви запише, Бог ще ви поучи, а Духът ще ви изясни нещата. (22/стр. 561)

На ученика трябва да говорят и трите гласа: Учителят трябва да му говори, Бог трябва да му говори и Духът трябва да му говори. Духът ще внесе в него светлина, Бог ще внесе знание, а Учителят ще внесе мекота. (22/стр. 562)

Аз искам на първо време да възприемете отвътре Духа, защото в този случай има нужда от още двама свидетели отвън. Вашият Дух е първият свидетел, аз съм вторият свидетел, а вие сте третият. По такъв начин ние съставяваме една троица. (32/стр. 230)

Аз присъствам, за да съм свидетел на Божията Благодат, която работи, и да съм посредник на Духа, който те освещава и извършва определеното от Господа Бога. (36/стр. 147)

Бъди благодарен, че Бог сам те е определил на спасение... Определил те е — това е тайна съкровена, която сам един Господ знае защо именно върши това. (36/стр. 159)

Отвъд двойствеността. Само пробудеността е мост

Път, който има много пътеки, той е път на света. Път, който няма никакви пътеки, той е път на Духа. (2/стр. 123)

Злото и Доброто са неща външни. Човек е онова, което съзнава в дадения случай, че е зло и Добро... Но самият човек не е нито в Доброто, нито в злото. Доброто и злото са само пътища. (1/стр. 15)

Истинският път няма пътеки. (2/стр. 123)

В моя път дясна и лява страна няма. Има само един път — Пътят на Любовта. Нищо повече! И десният, и левият път са свързани с Любовта. (32/стр. 400)

Аз имам едно разбиране: и в лошия живот, и в добрия живот — Бог е там. (35/стр. 231)

В Реалното има две страни. Има тъмна страна, има и светла страна. (5/стр. 836)

Докато расте и се развива, човек постоянно минава през светлина и тъмнина на съзнанието си. За

да издържи на тия състояния, той трябва да има вяра в Бога като център на неговия живот.

(10/стр. 435)

Сегашните хора още не разбират смисъла на тъмнината, вследствие на което страдат. Като се прояви тъмнината в тях, те страдат, недоволни са от нея. Щом се прояви светлината, те се радват. Голямо Благословение е тъмнината в света. (29/стр. 275)

Без тъмнина звездите нямаше да светят. Значи, в човешкия живот тъмнината е необходима, за да се проявят добродетелите — звездите. (29/стр. 323)

В тъмнината човек може да научи това, което в светлината по никой начин не може. Ако се отнеме тъмнината от човешкия живот, с нея заедно се отнема и щастието му. Същото се отнася и до светлината. Тъмнината е млада мома, а светлината — млад момък, които се женят един за друг. (29/стр. 275)

Тъмнината и светлината са приятели на Любовта. (37/стр. 291)

Бог е и в тъмнината, и в светлината. (29/стр. 275)

И като скърби, и като се радва човек, Бог е в него: в скръбта Той е скрит дълбоко в душата му, в радостта пък Той се изявява навън. Значи, като Любов, Бог се проявява навсякъде, но никога не говори за Себе Си. (11/стр. 18)

Зад противоречията седи разумният живот. Зад несполуките седят сполуките. Зад смъртта седи безсмъртието. (6/стр. 150)

Зад всички явления в света седи Бог, Божественото съзнание. (6/стр. 151)

Говори ли ми някой Добро, или зло — Бог ми говори. Според мене няма зло в света. Важно е да приемем, че всичко иде от Господа, в Когото живеем и се движим. (18/стр. 21)

Всичко, което се случва в живота ви, представя Ръката на вашия Велик Баща, Който ви дава възможност да Го намерите и познаете. (29/стр. 283)

Няма лоши условия, няма лоши времена, няма лоша съдба — лошото или Доброто зависят от субективното разбиране на човека. Има известни съвпадения, някои лоши, или неблагоприятни, външни условия, но те могат да се избегнат и подобрят. (37/стр. 189)

Чудни сте, като кажете „не мога“. „Мога“ и „не мога“ — туй зависи от съзнанието ви. (31/стр. 99)

Искам да бъдете във вътрешна хармония, да не се раздвоявате. Мене вие не можете да раздвоите по никакъв начин — щом речете да ме раздвоите, аз късам нишките и ви оставям долу. (32/стр. 400)

За мъдреците няма зло, няма и Добро – всичко е Любов. (11/стр. 404)

В Бога злото и Доброто се примиряват. В Бога няма никакво зло. Там настава вечен мир. (34/стр. 204)

Да виждаш нещата в един или друг смисъл, това се дължи на твоя вътрешен свят. (16/стр. 82)

Който разбира вътрешния закон на Реалността, той гледа еднакво на всички неща; ако не разбира тоя закон, човек вижда нещата ту в една, ту в друга форма. (13/стр. 121)

Това, което сега искам да ви кажа, ще се разбере дотолкова, доколкото съзнанието ви е разширено: от съзнанието зависи дали нещата ще бъдат разбрани, или неразбрани. (14/стр. 684-685)

На оня от първо отделение казвам: „Приятелю, ти не можеш да разбереш оня, който е свършил гимназия или университет“. „Аз го разбирам, но той е еретик, не разбира.“ Не е еретик той, но съзнанието му е по-широко от твоето: за себе си и ти си прав, и той е прав. (14/стр. 526)

Слънцето говори с всички живи същества на един общ език. Защо? Защото във вътрешното разбиране на нещата няма никаква разлика. Дойдат ли до външното разбиране на нещата, хората вече се разделят. (11/стр. 208)

Неразбирането се дължи на противоречивото естество в човека, което постоянно го отделя от Бога. Ронливо, неустойчиво е човешкото естество. (2/стр. 338)

Като се натъква на своето естество, човек среща голямо противоречие... За това противоречие именно е казано в Писанието: „Чудно и страшно съм създаден, Господи!“ (11/стр. 224)

Всеки човек в себе си е раздвоен: половината от материята на неговото тяло принадлежи на злото, а другата половина — на Доброто. Тази е причината, поради която в човека има постоянна борба. (11/стр. 431)

Човек е двойно същество: едното същество, Доброто в човека, представлява Дървото, което Бог първоначално е посадил в Рая; второто същество, злото в човека, има по-нов произход. (2/стр. 241)

Лошото същество в човека го прави недоволен. Доброто същество го прави доволен и щастлив. Обаче колкото доволството е притежание на човека, толкова — и недоволството; колкото радостта е негова собственост, толкова — и скръбта. Човек стои въвн от доволството и недоволството, въвн от радостта и скръбта. Той само наблюдава, опитва нещата и се учи от тях. (11/стр. 14)

Само Ангелите могат да бъдат Абсолютно добри и Абсолютно зли. Те биват две категории, движат се в два полюса... Средният път, по-лекият път — това са хората. (34/стр. 204)

Истинският човек е в това, което съзнава.
(5/стр. 324)

В разположението не си ти... И в неразположението не си ти. Не се лъжете. Ако ти си в разположението и ако ти си в неразположението, ти си раздвоен. Онзи, който седи и наблюдава разположението и неразположението, и може да ги възприема — това е човекът. (12/стр. 523)

Вашите състояния се сменят — състоянията може да се изменят, без да се изменят вие.
(21/стр. 277)

Вие ще напуснете настроенятия: няма да ходите според тях. Щом вятърът духа, той все ще движи клоните в една или в друга посока. (21/стр. 499)

Повърхността на човека може да се вълнува, но Божественото в него трябва да е в мир и тишина.
(25/стр. 139)

Аз бих искал, когато морето е тихо, и вие да сте тихи; и когато морето се развълнува, вие пак да сте тихи, да можете да устоите срещу вълните.
(21/стр. 243)

Този навик, да се борим, трябва да го избягваме... Не трябва да се бориш нито със себе си, нито със своите близки. (21/стр. 345)

Да воюваш със себе си — това е най-голямата глупост... Ако воюваме, как ще обясним стиха от Писанието, който казва: „Бог е, Който действа в нас“. Туй, което мислиш, което вършиш — това е Бог. Тогава с кого ще се борим, с кого ще воюваме? (21/стр. 345)

Вашият живот не е ваш, но е на Бога, разбирате ли? (21/стр. 298)

Дотолкоз, доколкото съзнаваме Доброто и го проявяваме; дотолкоз, доколкото съзнаваме Истината и я възприемаме — дотолкоз ние живеем. (23/стр. 18)

Законът е следният: Остави мисълта да се прояви, както е в своята природа; остави чувството да се прояви тъй, както е в сърцето; остави своята воля да действа тъй, както е нейното естество. Не си ти, който действаш в сърцето! В сърцето ти действа Бог чрез Своя Дух. В ума ти действа Бог чрез Своята Мисъл. Във волята ти действа Божията Воля. (21/стр. 523)

Вие принадлежите на Бога! Умът, сърцето ви не са ваши. Те са взети под наем. И волята ви също не е ваша. Единственото нещо, което имате, е една гола

душа. Вие сте без ум, без сърце, без воля, имате само една душа. Духът също тъй не е ваш. Човек е само душа. Бог е украсил тази душа, турил е една велика сила в нея — ума; турил е и друга велика сила — сърцето; турил е и трета велика сила — волята. Така е украсил Той душата! За тия украшения на душата си вие трябва да бъдете признателни, да извършите нещо. (22/стр. 206)

Казвате: „Аз ще се очистя!“. Зная как ще се очистите. Всичко, което Бог е написал, ще го махнете, ще го изтриете. Някой път, когато ставам лош за вас, то е за това, че съм видял някой, който е взел камък и търка. (21/стр. 523)

Победиш ли себе си, ти ще се заличиш. Единственото естествено нещо е да познаваме себе си. (21/стр. 345)

Човек трябва да бъде искрен в себе си: да съзнава, че Бог работи в него, а той външно само се проявява. (26/стр. 108)

Предназначението на човека е да работи, да учи, да приготвя място в себе си за Любовта. Всичко друго, през което минава — знание и невежество, скръб и радост, доволство и недоволство — са стадии, през които той трябва да мине, за да се приготви за Великия момент в живота си, придобиване на Любовта. (11/стр. 14)

Когато Бог ни е обикнал, Той е извоювал нашата свобода; а пък когато ние Го обикнем, ние ще извоюваме Неговата свобода. Как ще ме разберете? Вашата философия казва: „Има ли нужда да извоюваме Божиата свобода?“. Да не ограничаваши Божия Дух в себе си! Че вие не давате свобода на Бога в себе си! Като дойде една Божествена мисъл, вие не ѝ давате път. (30/стр. 294)

Не работи ли съзнателно върху себе си, човек всякога се натъква на нежелателни прояви на своето естество, които унищожават доброто и красивото в него. (14/стр. 16)

Човекът ще срещне в себе си най-големия неприятел. Упоритостта и своенравието са в неговото естество и по никой начин той не може да се справи с туй естество. Единственото нещо, което той може да направи, е да не му слугува. (28/стр. 62)

В света на Доброто и на злото, в който живееш, избирай първо Доброто, а после карай злото да слугува на Доброто. (37/стр. 264)

Две естества има човек: всякога трябва да се вслушвате в хубавото и на него да служите, а за другото трябва да турите памук в ушите си. (28/стр. 63)

Естеството на човека при сегашното му развитие се проявява в тия две страни — положителна и

отрицателна, но това още не е Истинският човек, това не е проява на неговата душа. (22/стр. 289-290)

Вие минавате през изпита на Даниил: ще ви хвърлят в рова на лъвовете — между грубите сили; и ако издържите тоя изпит, т.е. ако се справите с грубата сила на вашата природа, ще излезете от рова и ще влезете в Новата култура. (13/стр. 122)

Казвам: Всички страдания, изпитания и препятствия в живота на човека целят пробуждане на Висшето съзнание в него. (10/стр. 459)

Има нещо безсмъртно в човека, което никога не се мени. Има моменти в живота на човека, когато в него настава тишина, спокойствие, и той чувства какво е всъщност. (25/стр. 191)

Ядката, която придава същина на човешкия живот, това е човешката душа — и то човешката душа според степента на своето развитие. Колкото човешката душа се пробужда, тя около себе си създава един нов свят. (33/стр. 331)

Аз вярвам, че Истината е във вас. Умът и сърцето ви са добри — турете волята си в съгласие с тях и очите ви ще се отворят... Пространството, в което живеете, има много неща, но ще ги видите само ако то се освети: само така ще разберете, че всичко около вас е живо, че навсякъде има живот. (14/стр. 585)

В света всичко едновременно съществува и не съществува... Аз за вас съществувам, за мравките не съществувам. Те не мислят за мен, аз съм извън тяхното съзнание. Това показва, че нещата съществуват, когато ние ги съзнаваме в себе си. (12/стр. 162)

Някой казва: „Бог не съществува“. Прав си, Бог не съществува, защото в твоя ум Го няма.
(14/стр. 637)

Раят и адът са близо един до друг. Животът е непреривно течение на съзнанието, което минава през безброй състояния. (44/стр. 114)

Адът и Небето — това са състояния на съзнанието, през които човек минава. Щом изгасите свещта на съзнанието си, вие сте вече в ада. Запалите ли я отново, вие сте в Рая. (27/стр. 269)

Защо гасите свещите на съзнанието си?... Човек няма право да гаси свещите, които Бог е направил. Оставете нещата да стават така, както са създадени. Когато човек дойде до положението нито да гаси свещите на своето съзнание, нито да ги пали, той е влязъл вече в Правия път. (27/стр. 269)

Господ винаги ходи в Правия път, а той е много тесен. През него едва може да мине една слънчева прашинка. Само слънчевите пращинки на светлината могат да минат през този път. (31/стр. 421)

Вътрешното прояснение. Отблясъци от Непознаваемото

Всяка дума, която аз ви кажа, трябва да я обмислите добре. Не бързайте, обхванете нейния дълбок смисъл. (12/стр. 238)

Хиляди неща има, от които човек така може да се опие, че да забърка пътя си! (28/стр. 11)

Сега и аз ви говоря с цел да не се заблуждавате от външните неща, но да се държите за вътрешното прояснение... Без това вътрешно прояснение външните неща по никой начин не могат да бъдат разбрани. (2/стр. 275)

Има много завеси, през които човешкото зрение не може да проникне. Има тъмнина, има глъбини. (5/стр. 539)

Тъмнината всичко пази в тайна. Тъмнината е за онези, които не са готови. (34/стр. 101)

Щом влезете в Духовния свят и срещнете тъмнина, ако не разбирате законите, вие може да си счупите главата. Тъмнината — това е една твърда

материя. Тя е толкова твърда, че даже Напреднали Духове, ако не спазват законите, изпитват противодействието ѝ. (21/стр. 517)

Тъмнината е Старият Завет, светлината — Новият Завет. Роденият от плътта е човек на Стариия Завет, роденият от Духа е Новият човек. (37/стр. 291)

Който не се роди от Бога, не може да възприеме Духовния живот, нито може да го разбере, защото той духовно се изпитва и възприема. (36/стр. 146)

Божественият Дух трябва непременно да дойде у вас, защото само той е носител на Истинските, Божествени знания, защото само той може да озарява хората. (32/стр. 230)

Божият Дух прави нещата ясни. Където Божият Дух отсъства, там мъглата присъства. При това положение човек има очи, но не вижда. (2/стр. 112)

Физическият свят представлява мъгла за човешкото съзнание, тя му пречи да вижда ясно и да се ориентира. (15/стр. 238)

Човек трябва да живее във високите сфери на живота, дето няма мъгли и облаци. (11/стр. 404)

Докато на някой умът му е тих и спокоен, небето е ясно, звездите се виждат. А някой път всичко е

намръщено, тъмно, вятър бучи, има ветрове, бури — това е нашето неразбиране. (33/стр. 193)

Всяко съмнение, подозрение, безверие внася тъмнина в съзнанието. (37/стр. 243)

Тъмнината прикрива Истината. Тя създава облаците в Духовния свят, тя помрачава съзнанието. (37/стр. 133)

Който не живее в Чистота, той замъглява хоризонта на своето небе, както облаците замъгляват Слънцето. И затова често слушате някои хора да казват: „Тъжно ми е нещо“. Да, твоето небе е облачно. (10/стр. 364)

Когато малки облаци се съберат на едно място, те образуват голям облак, който закрива Слънцето. Така и вашите малки погрешки, мънотии и страдания образуват голяма завеса, която закрива Божественото. (31/стр. 396)

Казва пророкът: „О, да би раздрал Ти Небесата да слезеш!“. Небесата в този смисъл показват онзи Разумен живот, при който Божественото се изявява в нас. (32/стр. 373)

Когато духнат Божествените ветрове, и изчезнат облаците, и стане ясно, и Слънцето изгрее наоколо — тогаз ще видим Божиата Любов, с която Бог ни е заобиколил. (30/стр. 143)

Облаците, които и вас заобикалят, не са нищо друго освен филтри, които пречистват човешките мисли и чувства. (11/стр. 18-19)

Погрешките и слабостите на хората внасят дим, мъгла и облаци в съзнанието им. (11/стр. 408)

Мъглите обаче са нереални... Почне ли човек да разбира Словото, мъглите около него се разпръскват. (2/стр. 110, 103)

Както мъглите се движат постепенно и разкриват хоризонта, така и Магът отваря и затваря тайните врати на Природата. (11/стр. 275)

През някои нощи Небето е ясно, осеяно с множество звезди, но яснотата още не е признак, че всички хора разбират тайните, които Небето крие. Яснотата е само условие... Какъв смисъл има, ако човек вижда ясно, а не разбира това, което вижда? (14/стр. 36, 38)

Нещата са скрити дотогава, докато не виждаме и не разбираме. (15/стр. 353)

„Видях човека“, казва някой. Но това е само илюзия — външна форма, сянка на проявлението му, а Истинският човек е невидим. (4/стр. 148)

Той, светията, върви като светлината, не можеш да го видиш. Ще го намериш там, дето не го тър-

сиш. Това, което виждаш да върви, то не е светията. (1/стр. 361)

Човек е безкрайно малка част от това, което е. Неговият Дух на Небето изпраща само една малка част от себе си, чрез която черпи опитност. (7/стр. 209)

Туй, което виждаш, то не представлява човекът, то е неговата сянка. (5/стр. 733)

Вие сте дошли на Земята инкогнито, преоблечени в други дрехи, и сами не знаете кои сте и отде идете. Ще кажете, че се познавате. Отчасти само. (11/стр. 381)

Човекът не е това, което виждате — това е дълбока наука, която вие трябва да изучавате. Душата е нещо полуматериално и полудуховно. И да говоря повече, не ще можете да познаете тези неща, без да ги изучите. (9/стр. 178)

В дълбочината на нашата душа, в дълбочината на Битието, в дълбочината на Незнайното, на Неразбраното живее Онзи, в Когото злото не може да проникне. Обаче, като се погледнат, хората се обезсърчават и казват: „Окаляхме се!“. Какво лошо има в това? Докато е на Земята, външно човек всякога ще се каля. (2/стр. 376)

Понякога хубавите семена и в калта добре растат. (2/стр. 211)

Следвай пътя на водата: където минеш, мий и задигай всичко. Каквото намериш по пътя, търкалай, обръщай, макар и да се окаляш. (2/стр. 211)

Грехът е кал, която крие произхода си в далечното минало. Само Провидението е в състояние да я премахне, само Провидението е в състояние да изработи нещо ценно от нея. (37/стр. 269)

Когато се разтопи ледът и водата залее цялата земя, от нейната кал ще израснат най-хубавите цветя и плодни дървета. Отде ще дойде Доброто? От най-лошите хора в света. (14/стр. 413)

Хората, за да се проявят в Доброто, трябва да минат през много тежки изпитания. Само така ще може да излезе онази хубава почва, дълбоко скрита в тяхното естество. (21/стр. 389)

Добрият човек не е захар — ако е захар, ще го изядат. Добрият човек не е злато — ако е злато, ще го откраднат. Добрият човек не е и запалена свещ — ако е запалена свещ, ще изгори. (26/стр. 70)

Кринът го стъпква магаре, но той пак расте и все по-добър и по-добър цвят дава. (16/стр. 95)

Може ли вятърът да брули дървото, без да подвижи листата му? Единственото нещо, което се иска от дървото, е да не се изтръгне от земята. (5/стр. 245)

Законът е такъв: За да се яви Христос, непременно трябва да стане буря. Могат някои да ви кажат: „Ти си тръгнал по Бога, а едно след друго ти се сипят нещастия.“ — това именно е привилегията.

(16/стр. 140)

Ако те хванат здраво и започнат да те бият, като истински християнин, ти трябва да останеш тих и спокоен, да не викаш за помощ... Ще си представиш, че бият твоята сянка, твоята къща отвън, а не самия теб. (14/стр. 400)

Когато влизаше в Йерусалим, Христос проля няколко сълзи, но когато римските войници Го измъчваха, Той не проля нито една сълза, остана тих и спокоен. (27/стр. 68)

Не презирай мъчителя си. Обичай го, защото чрез него ти ще се върнеш при Бога. (37/стр. 265)

Същинският човек е неуязвим. (5/стр. 732)

Любовта като Принцип е във всичко и над всичко... Аз принадлежа на Любовта като Принцип. (14/стр. 767)

Аз съм като вас, като разглеждам Христовото учение — аз не седеля от вас. А защо съм един от вас? Защото зная, че Бог е Любов — не мога да правя разлика между Неговите същества. (13/стр. 816)

Познавам Бога само като Любов и Му служа.
(14/стр. 767)

Кой е бил Дънов в миналото, никой не знае. В бъдеще той ще дойде под друго име. Ще говорят откъде е дошъл Дънов, кой е баща му и коя е майка му, къде е роден и т.н.; други казват, че той е учен, свят човек — не, само Бог е учен, само Бог е свят. (13/стр. 23)

Вие казвате някой път: „Особено беше вдъхновен Учителят, лицето му светеше“. Вие лицето на вашия Учител не сте го виждали, аз съм маскиран днес. (13/стр. 454)

Опасно е да се покаже Същността. (13/стр. 805)

Това, което съм пред вас, не съм още всичко; не съм още всичко в тази реч, която сега ви говоря... Моят живот се изразява в друго направление, а че трябва да ви говоря, е само едно задължение... Аз гледам много скромно на тази работа. (13/стр. 767)

Някои ме питат: „Мислиш ли, че като говориш толкова много, ще оправиш света?“. Казвам им, че нямам даже такава цел, но само давам банкет на гостите си. (14/стр. 277)

Колкото и да са добри желанията ми, аз не мога да огрея навсякъде. (39/стр. 55)

Казвам: Аз съм един екскурзиант. (14/стр. 203)

Външно играя една роля. (23/стр. 161)

Аз не съм в това тяло, тук съм привидно. Един ден ще се дегизирам и ще се вдигна оттук — и да ме срещнете, няма да ме познаете; ще питате къде съм, но няма да ме намерите. Така беше и с Христа. (13/стр. 145)

Някой ще дойде да описва моя живот как съм живял. Описва това, за което няма и понятие. (28/стр. 479)

Интимния ми живот — това, което мисля — вие не го знаете. (13/стр. 767)

Вашият Учител вие не го знаете. Где е вашият Учител? Виждали ли сте го? Ще кажете: „При масата е“. При коя маса? Няма го там. Мислите, че Учител има при масата, при вас? Колко се лъжете! Ще кажете: „Ами че не Ви ли виждаме?“. Не ме виждате. „Нали ни говорите? Нали си говорим?“ Не си говорим. (24/стр. 147-148)

Казват: „Учителю, забрави ни. И не можем да те видим вече“. Рекох: Едно време не ме виждахте и сега не ме виждате. (30/стр. 297)

Някой ми казва: „Защо, Учителю, не даваш себе си за пример?“. Рекох: Аз себе си пример никога не

давам. Аз своята дреха мога да дам, но това е Учителева дреха, тя е от козината на овцете. Тя не знае какво съм аз. Тя и на моя гръб, и на друг гръб си е все същата. Дрехата не може да бъде Учителска. Нито пък аз си въобразявам, че съм Учител. Рекох: Правя опити. Рекох нещо и не го разбират. Рекох си: не си избрал подходяща форма. Рекох си: ти, ако си на тяхно място, как ще разбереш? (30/стр. 291-292)

Аз желая да ви гледам всеки ден и вие да ме виждате, но душите ви са още слаби да понасят Небесната Виделина на моето присъствие. Аз трябва постоянно да ви се изявявам според състоянието на духа ви. (36/стр. 194)

Тази Необятна Любов, Непроявеното — то е Учителят, а проявеното е ученикът. (31/стр. 191)

Аз ви избрах, аз ви призовах, но вие още не ме познавате. (36/стр. 197)

Чудната игра. Сънят на актьора и светът на сенките

Денят и нощта показват, че хората на Земята живеят извън Реалността, при особена обстановка.
(2/стр. 270-271)

Когато Земята е била в първообразно състояние, Слънцето никога не е изгрявало и залязвало. Там, дето има гъста материя, има изгрев и залез.
(21/стр. 467)

Ако човешкото съзнание се разшири, човек ще вижда повече Звезди, ще вижда и Друго Слънце, по-красиво и по-голямо от това, което днес вижда.
(14/стр. 684-685)

Когато залезе физическото Слънце, Другото Слънце ще изгрее... То ще бъде десет пъти по-великолепно от сегашното Слънце. (39/стр. 56)

Какво в действителност е Слънцето, това е една тайна. (16/стр. 180)

Някой погледне към Слънцето и казва, че е видял Слънцето. Нищо не е видял! Това, което си видял, е микроскопическа част от Слънцето. (37/стр. 220)

Аз не говоря за физическото Слънце, за този диск, който всички виждаме. Аз говоря за Друго Слънце, което е невидимо. То е зад физическото Слънце, то произвежда всички невидими резултати. Ако кажа, че аз виждам Другото Слънце, веднага ще ме питате защо вие не го виждате. Един ден и вие ще го видите. (39/стр. 55-56)

Ще дойде ден, когато човек ще застане на такава височина, отдето ще вижда Слънцето постоянно да свети. (10/стр. 434)

Има Същества, за които Слънцето нито изгрява, нито залязва. За тия Същества Слънцето вечно свети — тези Същества се намират на висока степен на съзнание. (10/стр. 430)

За Съществата, които отправят ума си към Бога, има само изгрев. (26/стр. 277)

Изгревът на Слънцето — това е изгрев на душите на различни Същества. Значи, тия Същества са причина за изгряване на Слънцето... Всичко, което ни заобикаля — тревите, растенията, животните, Звездите, Слънцето — е израз на Божественото съзнание, което изгрява и функционира във всички свои части. (6/стр. 116)

Светлината на Слънцето не иде от самото Слънце, но от Божествения Дух. Светлината е признак

на онази мисъл, която Великият отправя към всички живи същества на Земята. (11/стр. 449)

Слънцето Ангелите всяка сутрин го палят. Ако не го палеха, то не би светило. Те го палят извън времето и пространството. Тяхната мисъл, като се проектира, пали Слънцето. (23/стр. 22)

Едно време и Земята светеше като Слънцето, но хората, като слязоха, загасиха я. Ние, хората, угасихме Земята. Затова тя не грее. (23/стр. 23)

Вие ли ходите, или Земята ходи? Аз мисля, че Земята ходи във вас. (14/стр. 225)

Дървата ли горят, или огънят? (26/стр. 215)

Искрата огън, която прониква в дървата, е господар на целия огън. (27/стр. 285)

Учените казват, че водата е съставена от два обема водород и един обем кислород... Водата не е съставена от водород и кислород, но те са съставени от нея. (14/стр. 613)

Цветовете не образуват светлината, те са сенки вътре в светлината. Светлината е нещо повече от цветовете. (18/стр. 133)

Слънцето ли дохожда при нас, или ние отиваме при него? Горко на човека, ако остане на него всяка

сутрин да отива при Слънцето! Слънцето иде при нас, а ние само го посрещаме. (2/стр. 338)

Ако Бялото Братство влезе в човека, той придобива истинско разбиране за живота. Ако някой мисли, че може да влезе в Бялото Братство, той е на крив път. (2/стр. 303)

Белите братя се раждат готови души, а не стават такива на Земята. (10/стр. 386)

Да не мислите, че те са далече. Те присъстват при нас. Само по отношение на нашето съзнание ние сме далече от тях. (31/стр. 12)

Сега и вие мислите, че сте събрани... Не е така, събранието става далеч някъде. Вие сте отражение на онова, което става в Невидимия свят... Всички работи стават далеч някъде, а тук се проявяват техните отражения. (38/стр. 96)

От мое гледище Бах, Бетховен и Моцарт нищо не са създали. Тези творби са били създадени преди тях. Те ги заимстваха и се подписаха под тях. (40/стр. 125)

Ние имаме криво понятие. Всеки един труд представлява колективна работа... Тези Висши Същества, които имат благоволението да те вдъхновяват, имат и доблестта, като ти предадат своите мисли, да не искат да си турят името. (21/стр. 241)

„Пророк Исаия е написал една велика книга.“
Вие знаете ли кой беше пророк Исаия? Той беше само една фирма, а всъщност туй са онези Велики Духове, които са работили с него. Исаия е като някой редактор. (21/стр. 241)

Бог, като направи нещо, гледа да не е явно. Той никога не изпъква. Той така прави Доброто, че не изпъква и излиза естествено. Излиза, че Той не е, а еди-кой си. (35/стр. 78)

Мислим, че ние правим тези събрания — Духовете ги правят. Бог е, Който събира хората и Който ги разпръсква. Не сме ние, които можем да ги съберем и да ги разпръснем. (9/стр. 101)

Тия хора, които имат Духа, у които съзнанието е пробудено, ще дойдат към нас. Това е неизбежно. (10/стр. 110)

Да ни кръщават с разни имена, е едно, но какво всъщност сме ние, е съвсем друго. Не сме секта, ние сме Цялото, в което всички секти живеят. (9/стр. 101)

Впрочем ние сме дегизирани и светът не ни познава. Ако ни познаваше, щеше да иска да ни изтреби, както в миналото. А ние сме пратени от Невидимия свят да работим за Бога тихо, безмълвно. (9/стр. 100)

Питам: Вие гърмели ли сте срещу човек, когото Бог е пратил на света? (10/стр. 143)

Мен куршум не ме хваща. Един човек се опита да ме стреля: два пъти стреля върху мен, но куршумът не хвана. (13/стр. 129)

Можете ли да гърмите срещу светлината?
(10/стр. 143)

Всеки може да изгаси свещта, огъня, но кой може да изгаси Слънцето? (39/стр. 56)

Ако Слънцето ме огрява, аз виновен ли съм?
(9/стр. 274)

Против мен се повдигна обществото, както и духовенството, но не можах да ме опозорят. Защо? Аз съм дълбоко море — който се опита да влезе в мен, ще се удави. Аз съм голяма, пълноводна река, която никой не може да подпуши. (14/стр. 153)

Божественото не може да се събори. Разбирате ли? Божественото може да умре, но ще възкръсне десет пъти по-силно, отколкото е било първоначално.
(24/стр. 212)

Има една скрита страна в живота, която хората не познават! (9/стр. 224)

Животът има две страни: външна, т.е. живот на залягвания, на развлечения, и вътрешна, т.е. Божественият живот. Външният живот е подобен на този в театрите и в кината... Питам: Каква реалност имат измислените работи? (2/стр. 416)

Временно, на сцената, сте цар, но не и в живота — на сцената сте намерили Истината, но не и в живота. (13/стр. 102)

Тъй както днес животът се развива, ние се намираме на представление. Животът ни е много изкуствен. (22/стр. 78)

Всеки играе някаква роля. Каквато и да е ролята на хората, тя не е реална... Сценичният живот е живот на забавления. (11/стр. 114-115)

Когато един човек на сцената стане цар, цар ли е? И когато двама души се карат на сцената, карат ли се? (9/стр. 112)

Ние не се смущаваме от това, че хората се бият, че се карат, че умират, че губят богатството си. За нас това е представление, театър. Това са роли в драмата на някой автор, които трябва да се изиграт. (11/стр. 253)

Привидно човек може да бъде весел или скръбен — той се упражнява, актьор е на сцената. Смее ли се, или плаче, той се старае да изиграе добре ролята си. (5/стр. 268)

Дали е цар, или слуга — човек еднакво трябва да залага за ролята си, да я изучава и да играе с Любов. От ролята на човека не може да се съди дали той е добър, или лош. (29/стр. 214)

Среещнеш някой лош човек. Не казвай, че е лош, но потърси причините, които го заставят да се проявява така. Ролята му е такава: той е поставен на пост, за да плаши хората. Щом изпълни задачата си, той няма да бъде вече лош. (37/стр. 315)

Някой път човек мисли, че е много добър. А някой път вижда колко лоши работи има в него. Не обръщай внимание на това. (33/стр. 109)

Не се смущавайте от ролите, които играете на житейската сцена. (11/стр. 488)

Актьорите умират на сцената, но пак остават живи. Какво придобиват от сцената? Учат се. Следователно бъдете и вие актьори в своя живот: скърбете, без да се разрушавате; любете, без да изгаряте; радвайте се, без да се забравяте в радостта. Знайте, че всичко е временно. (11/стр. 281)

Достатъчно е да обърнете страниците на вашия минал живот, за да видите колко пъти сте се качвали и слизали от сцената и какви роли сте играли: били сте в положението на цар и на слуга, на прост и на учен, на беден и на богат. Когато изиграете ролята си, слизате от сцената и оставате с Неизменното в себе си. Всичко в живота се мени, но Божественото в човека остава неизменно и вечно. (14/стр. 64)

Неизменното в човека наричат характер, опорна точка, основа, почва, идея. (25/стр. 174)

Човекът, който при всичките условия остава един и същ — този човек трябва да намериш в себе си. (23/стр. 161)

Личността на човека е маска, а Индивидуалността — неговото Висше проявление, на което той трябва да се спре. (16/стр. 84)

Животът си е живот: ролята, която си играете, която ви е дадена, е роля; а вън от това ще изучавате неща, които принадлежат към Същността на вашата душа. (4/стр. 74)

Така ще познаете кога се проявява Истинският човек и кога — актьорът. Скъпо се плаща на актьора, за да играе на сцената. (11/стр. 182)

Достатъчно е да се вслушате вечер в човека, когато остане сам, за да чуете оплаквания, мърморене, недоволство. Като слушам с радиото си тия неща, казвам, че това са актьори, на които добре плащат... Защо се оплаквате от ролите си? Никой не ви е заставил насила да играете една или друга роля.

(11/стр. 417)

Не мислете, че животът на сцената е ваш живот. (13/стр. 101)

Човек крие в себе си големи дарби, способности и сили, но не ги съзнава. Щом не ги съзнава, той няма вяра в себе си. Като не вярва в себе си,

човек живее в недействителен свят и мисли, че от него нищо не може да стане... Имайте малко търпение! (11/стр. 191)

Изпитанията в света не са нещо реално. Ти минаваш през големи изпитания, но знай, че в тебе страда нещо друго, което може да стане жертва. Така ти ще се опиташ. Помнете: страданията, които имате, не са реални. (33/стр. 85-86)

Страданията са едно средство само за да изпитат доколко си убеден в Реалното. (30/стр. 87-88)

Докато вярва в сенките на реалността, човек става суеверен, постоянно губи нещо от себе си. Вярвали в Абсолютната реалност, той расте и се увеличава. (11/стр. 32)

Човек греши, понеже не вижда богатството, което е вложено в него... В стремежа си към външно забогатяване той губи вътрешното си богатство. (30/стр. 239)

Бог е дал на всеки човек хиляди блага, но той не знае как да използва тия блага — „Вода гази, жаден ходи“. (17/стр. 87)

Сегашното състояние, което вие имате, то не съставлява една милиардна част от това, което сте всъщност. Вие много малко сте проявени сега... Туй

ваше положение, то е само една роля на сцената. Вие играете една много незавидна роля. (12/стр. 271)

Човек трябва да благодари за ума, за сърцето, за тялото, за душата, за Духа, които му са дадени. Милиарди струват тия неща, а въпреки това човек не съзнава своето богатство и отива на сцената като актьор да представя чужди роли. (11/стр. 182)

Един французин бил подкупен с един милион лева, за да извърши едно престъпление; като го съдели, той казал: „Господа Съдии, нямате право да ме съдите, защото това, което направих, е продажба — аз се продадох за един милион лева“. (16/стр. 404)

Христос е дошъл на Земята именно за продадените хора — да ги откупи. Те сами са се продали на тъмните сили и не могат да се откупят. (16/стр. 404)

Вие още не живеете за душата си: колко пъти сте я впрягали в неща, които не са по естеството ѝ. (14/стр. 545)

Има смисъл да бъде човек Истински актьор, но да играе своя роля, а не чужда... Кога бият човека? Когато играе чужда роля. (37/стр. 227)

Днес всички сте маскирани, турили сте маска на лицето си и мислите, че не ви познавам. Познавам ви като Свободни граждани. Някои казват: „Сега

мълчи, докато изиграем ролите си; после ще снемем маските си“. Някои са отишли толкова далеч, че мислят: „Вън от маските нищо няма“. (18/стр. 262)

Ако вие искате да задържите и за в бъдеще този изопачен живот, в който сега се намирате, ще имате най-сложните форми на драми и трагедии.
(10/стр. 225)

Сега живеем в един век, където няма скрито-покрито; едно време имаше, но сега завесата е раздрана. Има толкова пропуквания в тази театрална завеса, че хората вече през завесата виждат какво се върши вътре, карагьозлъци няма вече. (12/стр. 376)

Аз нямам разположение нито към комедията, нито към драмата, нито към трагедията. Според мене комедията е най-простото нещо в света. Драмата е пълна с преструвки, с неестествени неща. Трагедията пък е смес от трагизъм и комизъм. В живота комедията представлява здравето в човека, драмата — доброто, а трагедията — умът. (27/стр. 189)

Казвате: „Ние искаме да влезем в света да се учим“. Няма защо да отивате в света да се учите — светът е създаден като поле за работа, като театър. За вас е достатъчно да отидете за малко време там, да видите как живеят хората, да се поучите от тях и да се върнете. (26/стр. 60)

Казвам: Всички неща, които хората вършат на Земята, представляват символи, емблеми на Духовния свят. По този начин Духовният свят ги напътва към Реалния живот. (26/стр. 218-219)

Трябва да се направи вътрешен превод на външния живот. (26/стр. 226)

Някой казва: „Да се оженя, поне едно дете да имам“. Питам: Какво ще направиш, ако имаш едно дете? (26/стр. 218)

Думата „раждам, раждане“ е санскритска и означава „работа“. (30/стр. 223)

Ако Доброто, което съществува в човешката душа, не се проявява, човек винаги остава бездетен. Тази е Великата Истина на живота. (26/стр. 218)

В живота има много илюзии, от които трябва да се освободите. Илюзиите са сънят на живота... Само тия състояния са реални, които не се изменят. (13/стр. 218)

Физическият свят без Духовния е свят на илюзии. Хората се женят и все неженени остават; деца раждат, но те се губят, топят и изчезват пред тях като лед. (26/стр. 219)

Трябва много тънко разбиране, за да разбере човек отношенията в живота. (28/стр. 465)

Спрете върху факта как се раждат децата. Никакви деца не се раждат. Раждате се вие, вашето съзнание. Онова, което прониква във вас, то е вашето съзнание. (28/стр. 409)

Децата са самостоятелни съзнателни души, като родителите си. Бог дава деца на хората, за да им покаже, че трябва да станат като тях, да възприемат Новото и да се учат. (37/стр. 76)

Колкото земята е родила дърветата и растенията, толкова и жената ражда. Земята отглежда само дърветата, но не ги ражда. Така и жената само отглежда децата, но не ги ражда. (37/стр. 234)

Животът не е нещо, което може да го разясниш на хората. Какво нещо е животът? Това е един жив вътрешен опит. (28/стр. 465-466)

У вас има потънкости в състоянията ви, които вие сами трябва да различавате. (5/стр. 447)

Понякога чувстваш, че умът ти е отслабнал, което може да трае някога малко време, някога с дни, и после се освежаваш. Това са илюзии, не са реални неща. (4/стр. 84)

Някой се оплаква, че са го обрали. Този човек се заблуждава... Всяко богатство, което могат да ти отнемат, не е твое. (11/стр. 253-254)

Никое същество на Земята не може да ви отнеме благото, което сте спечелили с труд и пот; ако вие сами изгубите това благо, пак не се плашете — кога и да е, то ще се върне при вас. (13/стр. 225)

Всяко нещо, което може да се вземе, то не е реално, то не е за тебе... То е освобождаване от един товар. (28/стр. 390)

Дръжте в ума си мисълта: реално е само това, което върви след вас. (37/стр. 257)

Всяко нещо, което заминава от тебе, е зло — на него не възлагай нищо. Онова, което губиш, то не е реално. (1/стр. 72)

Образува си едно понятие за света, което не е вярно. Оставил си реалните неща в света и се занимаваш със сенките. (9/стр. 112)

Понякога сянката е толкова реална, че хората я приемат за съществено нещо, но в края на краищата се разочароват. (29/стр. 167)

В сенките няма никаква Реалност. То е един приятен живот, но в него няма никакъв растеж, няма никакъв Божествен процес. (16/стр. 181)

Злото царува в света на сенките. (15/стр. 64)

Злото в света е една сянка. Сянката никога не забуля Реалността, нито я опетнява. Една сянка не може да опетни Реалността. (28/стр. 225)

Който дава и който взема, е един и същ. Бог дава и Бог взема. Когато вземе нещо от човека, след време Той пак го връща, но по-красиво. (37/стр. 178)

Съвременните хора се нуждаят от правилно разбиране на живота. Ще дойде ден, когато всичко, което хората имат, ще им се вземе. Като имат правилно разбиране за законите, които управляват живота и Природата, те няма да страдат от това. (29/стр. 32)

Човек мисли, че това, което го заобикаля, е реално. Това, което заобикаля човека, е относителна реалност, т.е. сенки на реалността... Това, което виждаме около нас, не е Абсолютният свят. (11/стр. 32, 253)

Абсолютното добро и Абсолютното зло — този въпрос не предстои за разрешение от вас в този живот. (34/стр. 204)

Същинското добро и Същинското зло са невидими. Видими са само сенките на доброто и на злото. (37/стр. 298)

Ние възприемаме пречупена, рефлектирана светлина от Слънцето, а не права. По тази причина ние виждаме нещата относително, а не абсолют-

но. Ние не виждаме нещата такива, каквито са в действителност. (11/стр. 162)

„Къде е онзи свят?“ Дето е и този. „Защо не го виждаме?“ Защото не виждаме даже и физическия, т.е. видимия свят. (15/стр. 466)

Вашето виждане се обуславя от сенките, от отраженията, които претърпява светлината. Измени ли се ъгълът на падането на светлинните лъчи, вие ще виждате предметите по особен начин, а не както при обикновеното виждане: от ъгъла на падането и на отражението на светлинните лъчи зависи в какъв свят ще попаднеш и как ще виждаш нещата. (14/стр. 561)

„Дали има друг свят, или друг живот?“ Има, разбира се. Светове много. Но това са степени на съзнанието. (33/стр. 7)

Вижда само онзи, който се движи във всички светове без спъване. Спъне ли се някъде, той не вижда още. (15/стр. 229)

Светлината на Земята е едно отражение. И светлината на Слънцето е едно отражение. Между това Слънце и Истинското Слънце има едно Тъмно Слънце, което поглъща всичката светлина... Най-първо светлината иде от Истинското Слънце в Тъмното Слънце и после светлината на Тъмното

Слънце се превръща и идва в нашето Слънце, и от последното — на Земята. Тъй че, ние имаме сега четвъртата светлина. (30/стр. 188-189)

Сега ние изучаваме нещата само чрез отражение — тъй както то става, но отраженията не са всякога верни. В едно отражение има външна и вътрешна страна: вие имате само външната, а вътрешната за вас е скрита. (16/стр. 180-181)

За да виждаме предмета външно и вътрешно, т.е. и физически, и духовно, нужни са Мъдрост и Любов... Христос говори за Новораждането като условие за вътрешно виждане. (15/стр. 294)

Когато вибрациите на вашето зрение — външно и вътрешно, и вибрациите на вашето съзнание се срещнат в Божествения фокус, вие ще се доберете до Реалността на нещата. (10/ стр. 467)

Реалното е това, което не се види, не се чува, което не се пипа — защото ние виждаме, чуваме и пипаме само това, което е вън от нас. (4/стр. 164)

Реални неща не са видимите, а невидимите, които възприемаме вътрешно. (15/стр. 293-294)

Само онзи може да стане добър цигулар, който, освен видимата цигулка, си създава невидима, която прониква видимата. (37/стр. 301)

Вие казвате, че Бог е невидим — това не е вярно. Единственото нещо, което виждаме, е само Бог, а другите неща са невидими. (9/стр. 179)

Ние всякога можем да виждаме Бога. (24/стр. 168)

Зрението е съществувало преди очите. Очите са само едно пособие. (30/стр. 79)

Теософите казват, че човек бил някаква голяма аура. Не е така. Аурата на човека представлява такава илюзия, каквато и тялото му. (22/стр. 257)

Външните проявления — това не е човекът. (2/стр. 25)

Това, което виждате отвън и наричате човек, е израз само на известни мисли, чувства и действия. (26/стр. 48)

Недейте мисли, че вие, които сте пред мене, сте хората, сте човека. Жалки ще сте, ако мислите, че сте пред мене в едно парче месо от шейсет-седем-десет килограма. Аз имам по-високо понятие за човека. (18/стр. 72)

Някоя жена ми казва: „Ти знаеш ли, че мъжът ми ме би?“. Казвам: „Така ли? Аз не мисля, че той може да направи това нещо, да бие. Да не е някой друг? Аз се чудя дали е той!“. Тя казва: „А, моят възлюбен беше!“. Казвам: „Доколкото го познавам, не ще да е той“. (34/стр. 114)

Никой човек не носи своето Същинско име, с което е записан в Божествената книга. (26/стр. 416)

Вие сте същества фиктивни, а не реални... За да не бъдете сенки, вие трябва да минете от временното към вечното, да потърсите Бога. (16/стр. 181)

Де е човекът? То е Божественото, което ние трябва да изучаваме. Той не е някъде вън физически, някъде между Звездите. Звездите са по-малки от нас. Един човек е по-голям от цялата Вселена. Човешката душа е по-голяма от Слънцето, по-голяма е от стоте милиона Слънца, които съществуват. Какво ще ми кажете? (45/стр. 155)

Нашите възгледи и теории, нашето обяснение за живота не представлява действителният свят така, както той е всъщност — това са само наши схващания за света. Всъщност какъв е светът реално, това е една енигма, която и милиони години да живеем на Земята едва ли ще я разгадаем. (17/стр. 482)

Сегашният физически живот на Земята, в който всички участваме, е извод на една предишна еволюция. Той не е реален за нас, той е реален за други същества, а за нас е преходен живот. (22/стр. 15)

Кой трябва да живее: ние или Бог? Преди нас живее Господ и след нас — пак Той. А ние? Туй, което е било преди нас, и туй, което ще бъде след

Реалните мисли, чувства и постъпки наричаме Божествени. (29/стр. 235)

Не е важно каква работа вършиш: математик ли си, химик ли си, доктор ли си — това са сенки, форми в живота. Съществено е осветяваш ли Името Божие, влагаш ли Волята Божия в душата си.

(16/стр. 190)

Ако искате да възприемете Божията Любов и да я приложите, следвайте пътя на Христа. Той дойде на Земята и направи опита да обикне всички хора. Скъпо плати за този опит, но опитът Му излезе сполучлив. (37/стр. 332)

Можете ли да обичате всички еднакво? За да обичате всички хора еднакво, вие трябва да гледате на различните им положения като на различни служби в живота. Това са външни неща, които нямат нищо общо със самия живот. Този, който днес е богат, утре ще бъде сиромас; това, което днес е слабо, утре ще бъде силно. (27/стр. 284-285)

Силният е започнал от безсилието; човекът на светлината е започнал от тъмнината; любещият е започнал от безлюбието — този е естественият път на развитие. Който е дошъл до Любовта, той е минал вече границите на всички противоречия.

(25/стр. 229-230)

Достатъчно е само един път да е изпитал човек Божията Любов, за да може при всяко страдание и изпитание да си спомни само за нея — и веднага всички страдания и изпитания ще изчезнат. Това значи да носи човек Реалното в себе си. (5/стр. 193)

„Аз — казва ми един мой приятел — във всичко мога да се усъмня, но имам едно такова преживяване, за което на парчета може да ме нарежат, аз не мога да се откажа от него.“ (24/стр. 60)

Окултният ученик трябва да има нещо мистично в характера си! Изгуби ли се тази мистичност, животът става празен и безсмислен. (24/стр. 274-275)

Като погледнеш това, което не може да изкажеш, не може да схванеш, да го разрешиш — ти се намираш пред онази Вечност. Мистикът благодари, че има нещо, което не може да определи. (23/стр. 93)

Докато не познаваш Реалното, ти ще имаш нужда от всичко; а когато го познаеш, не ще се нуждаеш от нищо и ще даваш всичко, което имаш. (4/стр. 165)

Всяко съзнание, което е пробудено, дава нещо от себе си — то е извор. (23/стр. 310)

Та казвам: Животът е една загадка, велика и приятна загадка за разрешаване. (13/стр. 303)

Неизменният свят, Същината. Чисти тъмното огледало в себе си

Тайната на живота е в това: да намериш Господа... Да кажем, че вършиш една работа — колкото и да е проста, ако намериш Бога, Той ще ти даде импулс и знание и животът ти ще се измени.

(1/стр. 423-424)

Туй, което не се уморява, живот е. (2/стр. 45)

Казвам: Ние се намираме в такава фаза, в която животът по никой начин не може да се опетни. Известни материални примеси, каквито са мислите и чувствата на хората, могат временно само, и то външно, да замъглят Чистотата на живота, но Същината на живота по никой начин не може да се опетни. (2/стр. 320)

Само по форма човек е роден в грях, но не и по Същество, т.е. по съдържание и смисъл. (14/стр. 579)

Формата на нещата е човешкото, съдържанието е духовното, а смисълът — Божественото. (27/стр. 308)

Животът, който излиза от Бога, е чист, но след като мине през гъстата материя, той придобива

различни утайки, вследствие на което изгубва своите Първични свойства и своята Чистота. (10/стр. 272)

Ние именно искаме да върнем живота към неговата Първоначална Чистота. (31/стр. 106)

Мистицизмът е стремежът на човешката душа към Чистота. (7/стр. 443)

Мистикът е чист... Но Божествената наука е по-горе от мистицизма. (9/стр. 222)

В света има три реални свята: първо, физическо реално, което се изменя и променя; второ, Ангелско, което се изменя, но не се променя; и трето, Божествено, което нито се изменя, нито се променя. Понеже ние се състоим от три реални свята, първият е потребен само за тялото, вторият — за душата, а третият — за Духа. (4/стр. 158)

Духът на човека пребъдва в Първичната субстанция, душата му — във Вторичната, а тялото — в третичната. (14/стр. 608)

Първичната субстанция е безпространствена, тя е извън времето и пространството — те са външни прояви на тази субстанция. Според мистицизма Първичната субстанция не е нищо друго освен вечно съществуващият несъздаден свят; този свят е съществувал всякога и ще съществува вечно — той няма начало, няма и край. Човешкият ум

няма представа за този свят. Вторичната субстанция, или Вторичната същина, е свят, който се проявява вече — той се нарича Идеен свят. Третичната субстанция представлява сегашният, създаденият вече свят. (14/стр. 603-604)

Всеки мистичен стих има седем тълкувания и всички са верни. Всякога търсете най-малко трите важни тълкувания, които са за физическия, за Духовния и за Божествения свят; всяко от тях е вярно, но едно от друго по-дълбоко. (9/стр. 286)

Човек мисли, чувства и действа, но трябва да съзнава, че вътре в него Бог работи — това е Истинското положение. (26/стр. 108)

Зад всички наши идеи, чувства, постъпки седи едно съзнание, има една Велика тайна. Човек расте, мени се. Трябва да стане всякога една малка промяна в неговото съзнание, в неговата душа, в Духа му — навсякъде трябва да стане промяна. Единственото Същество в света, Коего не се мени, е Бог, защото Той е Цялото. (28/стр. 337)

Не подразбирайте, че вие ще опитате живота в неговата целокупност... За всеки даден момент вие можете да опитате живота в неговия най-малък размер. Тия последователни моменти, които ни въвеждат в изучаването на живота, съвременната наука нарича развиване, еволюция, усъвършенстване и с какви ли не други имена. (21/стр. 510-511)

Онова, което съвременните хора схващат, и онова, което е всъщност животът, не е едно и също.
(13/стр. 767)

Животът не е еднократен, но продължава вечно: той нито се дели, нито умира. Външните форми се разрушават, а животът продължава — нищо не е в състояние да го умъртви. (26/стр. 235)

Живот и смърт работят рамо до рамо в един и същ момент. От една страна, силите на смъртта действат да турят край на всяка органическа дейност, а от друга, силите на живота постоянно подновяват тази дейност... Живот живота поглъща. В действителност нищо не се губи, нищо не чезне — изчезва само видът и формата. (36/стр. 42-43)

Външната страна не представлява още Истинският живот. Истинският живот е нещо постоянно, установено, което не се поддава на никаква промяна. В каквато форма и да се постави, голяма или малка, животът не се изменя, той остава един и същ. Съвременните хора искат да изменят живота си, вследствие на което някой мисли, че е успял да направи това, и казва, че е изменил живота си. Това е криво разбиране. Животът никога не се изменя. (2/стр. 366-367)

Всяко нещо, което при всички условия остава неизменно, което запазва естеството си, наричаме Нищо. Нещо е това, което постоянно се изменя.

Значи, светът е създаден от излишъка на Неизменния свят. (15/стр. 210)

Нищото е Неопределената реалност. (21/стр. 198)

Радвайте се на света, който е създаден от Нищо. Не скърбете за нещата, които отиват в Нищото. (42/стр. 296)

Каже ли някой, че от него нищо няма да излезе, аз възразявам: „Ти още не си нещо, а искаш да станеш Нищо“. Първо ще станеш нещо, а после — Нищо. (15/стр. 210)

Докато си Нищо, ти си човек. На Земята щом станеш нещо, навъдят се жаби, риби и те се разполагат в туй нещо, т.е. те се развиват, а ти им носиш само мръсотиите. Нищо повече! (21/стр. 181)

Вие не можете да имате едно Висше схващане за Божествения свят, докато не усетите онази пълна празнота, че нищо не знаете — но съзнателно да е това. (21/стр. 198)

Същността на нещата не може да се схване чрез ума, т.е. не може да се ограничи и схване. (20/стр. 176)

Съществува един свят, където животът е неограничен: там смърт не съществува, там се проявява човешката душа в своята безграничност. (13/стр. 57)

Когато Безграничното се е ограничило, образувал се е обективният Божествен свят... От обективния Божествен свят се е създал субективният, вътрешният свят на човека. А от субективния, вътрешен свят на човека се е създал сегашният обективен свят, външният свят, или с други думи: туй, което за Бога е видимо, за нас е невидимо; туй, което за Бога е знайно, за нас е незнайно. (24/стр. 124)

Животът на човека, както и неговият Идеал седят в Неуловимото, което нито се вижда, нито се ограничава. (25/стр. 151)

Христос казва: „Този живот, който се променя, непременно ще ви доведе до познанието за онзи, който не се изменя“. (4/стр. 164)

Безграничната Същина е това, което не се е проявило. Формата се изменя, разширява се, но Същината не се изменя. (8/стр. 75)

Няма образ, с който да сравним това понятие, ...Божествената майка, Същината на всичко живо в света. (4/стр. 25)

Една майка трябва да ви роди — това е законът. С личности ние не боравим. (4/стр. 121)

По отношение на Духовния този свят е само една утроба и затова човек се чувства в него стег-

нат и притеснен. Някой казва: „Аз искам да оправя света“. Няма какво да го оправяш, излез от майка си навън. (19/стр. 126)

Разумей Истината, че целта на живота е раждането, а целта на раждането е Любовта.
(36/стр. 178-179)

Всеки от нас трябва да пожертва своето тяло, както цветът жертва своите листенца, за да завърже.
(16/стр. 47)

Истинският човек е извън това, което се мени в него. (29/стр. 138-139)

Вашата Любов е сянка на нещо по-високо и с нея ще намерите Истинската Любов. (28/стр. 292)

Ти имаш един човек в своя ум, но то е сянка на реалността. Даже и понятието за самите вас, и то е една сянка. (30/стр. 316)

Когато искаш да обикнеш нещо, нека бъде реално — нещо, което да не се мени. Най-първо, ще обикнеш Бога, Който е Любов, т.е. към Него ще бъдеш чист. После ще обикнеш своята душа, тя е реална, неизменна; ще обикнеш своя Дух. И на трето място, ще обикнеш своя ближен. (12/стр. 284)

Няма нищо по-реално в света от Любовта. Сцеплението на материята зависи само от Любовта, коя-

то съществува между нейните частици и ги кара да се привличат; хармонията на световите зависи от Любовта, която ги привлича и чрез която те се движат и се въртят. (13/стр. 489)

Любовта е толкова нежна и деликатна, а всъщност всичко управлява. (17/стр. 119)

Господ е произнесъл досега само десет пъти думата Любов и върху тези десет думи почива всичката философия на кабалистите с техните сефироти. (13/стр. 489)

Любовта е субстанция на Божествения свят, то всички неща в Божествения свят са направени от Любов — тя е субстанцията там. (12/стр. 136)

Най-великият, най-възвишеният свят, който знаят старите Мъдреци и Христос, е Любовта. И когато казват, че Бог е Любов, подразбирам Същината, от която всичко произлиза. От извора на Любовта милиони години ще произлизат всички светове. (32/стр. 105-106)

Едно трябва да се знае: човек не може да научи нищо от себе си. Защо? Защото нещата не произтичат от него. Сам по себе си човек представя платно, върху което всички неща се отразяват. Платното не е реалност. Реалността иде от Вечното начало в света. (27/стр. 242)

Всеки човек е едно огледало, в което трябва да се отрази Божественият образ. И вие няма какво да създавате нещата. Нещата трябва да се отразяват във вас... Това го наричат в индийската философия майа (илюзия), но аз го наричам едно отражение на Божествения свят. (1/стр. 299-300)

Разбира се, че материята съществува. Аз не поддържам теорията, че материята е илюзия. Не, материалният свят е реален свят. (2/стр. 325)

Материята е спящ Дух... Щом Духът се събуди, материята минава в друга форма. (14/стр. 158)

Когато вашите очи се отворят, вие няма да създадете света, но вие ще го видите такъв, какъвто е. (30/стр. 145)

Ако виждаме много тела в покой, това става по единствената причина, за да можем днес да проявяваме живота, т.е. да живеем ние. Един ден, когато хората завършат своето развитие на Земята, всички същества, които днес са в покой, ще напуснат това състояние — и те ще проявят живот. (10/стр. 365)

В Духа се крият сили, чрез които формите се видоизменят. Формата и Субстанцията на материята са две различни неща: атомите и молекулите в различните съединения могат да се изменят по количество, но Субстанцията им е реална, действителна, вечна и неизменна. (14/стр. 158)

Хората са прозорци, чрез които виждаш Бога. Чрез техните души Го виждаш. Когато погледнеш едно същество, около което има огледала — то ти го виждаш на много места, но то е едно. Това е Бог. (7/стр. 96)

Дето и да погледнете в света, в центъра на всяко нещо ще видите Бога, а около Него, наредени в кръгове — всички Разумни Същества, по-близо или по-далече, според степента на своето развитие. (10/стр. 498)

Един от най-великите Духове на първата създадена Вселена се огледал веднъж в Божественото огледало и като видял своята красота, която била ненадмината от никой друг Дух, казал: „Това съм аз!“. Но от момента, когато казал „Това съм аз“, започнал да потъмнява, да губи красотата си. Защо? Тази красота не е била негова. (10/стр. 9)

Красотата е образ на Бога. (13/стр. 208)

Слънцето има милиони отражения, то се отразява в хиляди и хиляди извори, но това не са различни Слънчица, а едно и също Слънце. (9/стр. 113)

Мнозина питат: „Какво представлява човешкото съзнание?“. Ние наричаме човешкото съзнание вдлъбнатото огледало, което събира в себе си лъчите на Божествената светлина и после чрез отражение ги разпръсква в окръжаващата го среда. (6/стр. 76)

За да може това огледало да се държи в изправност, Природата е дала разум, ум на човека да мисли и да разсъждава... И когато нашето съзнание е чисто, подразбираме, че огледалото на нашето съзнание е чисто и всички предмети ще се отразяват в техния естествен вид, а това ще ни дава ясна представа за живота. (6/стр. 76)

Всичко може да се отразява в съзнанието на човека. Съзнанието е като една бистра вода, в която всичко може да се отрази. И в туй отражение ние виждаме как светът е създаден. (24/стр. 281)

Не може да разберете живота на другите хора, ако не разберете вътрешния живот. Понеже ти си само огледало, в което животът на другите хора може да се отрази. (5/стр. 772)

Щом видиш една добра или лоша черта в някого, ти си се огледал. (28/стр. 333)

Хората — това сте вие, това са сенки на вашето съзнание... Ако се оглеждате в много огледала, много образи ще имате, но Истинският образ е само един. (15/стр. 104)

Двамата влюбени, когато се оженят, стават огледало един за друг и са недоволни от своето огледало — много естествено. В огледалото няма живот. (13/стр. 9)

Вътрешно хората се намират на такова разстояние един от друг, на каквото са Кометите и Планетите. Въпреки това те пак говорят за близост, каква близост е тази?... Хората не се познават помежду си, но и човек сам себе си не познава. (14/стр. 39)

Като влезете в Духовния живот — в Новия живот, както го наричам — неизбежно ще срещнете на пътя си едно огледало, в което ще видите и красивото, и грозното в себе си, и веднага ще се уплашите. Затова е нужно човек да бъде подготвен, иначе в него ще се яви скръб, че не е достоен за този път. В това огледало ще видите всички ваши минали съществувания, затова ще ви прекарат през един подготвителен път, дето ще видите друго огледало; а после, като ви приготвят, ще се натъкнете на страшното огледало. Ученици, които бързат много, като влязат в Духовния живот, натъкват се именно на второто огледало и не издържат. (10/стр. 133)

И съвременните лекари употребяват в практиката си огледала: например, когато преглеждат гърло дали има някаква болест, употребяват огледало. И Христовото учение носи огледало. (16/стр. 267)

Учителят трябва да бъде едно огледало за учениците и учениците трябва да бъдат едно огледало за Учителя. (1/стр. 300)

Трябва да има два вида огледала: едни, в които ние да се оглеждаме, и други, нашите, в които други да се оглеждат — само така ще изправят хората грешките си. (16/стр. 267)

„Краставите магарета през девет баира се намират.“ Човек, като има един недъг в себе си, няма да намери някой човек, който има една добродетел, но ще намери някого като себе си — със същия недъг, та да го види хубаво. (21/стр. 97)

Хората приличат на онзи американски проповедник, който полудял, и един ден, като се огледал в огледалото, не се познал и казал: „Ти трябва да се покаеш, иначе Господ ще те прати в пъкъла“.

(16/стр. 266)

Толкова години ни хулят: „Тези хора, дето са горе, на Изгрева, развратиха народа!“. Защо виждат лошото в нас? Ние сме огледало и като погледнат нас, виждат себе си. (9/стр. 99)

Един ден дойде при мен един господин да ме пита дали съм честен човек. Казвам му: „Приятелю, кажи ми ти честен ли си“. (13/стр. 338)

Престъпният човек всякога престъпления вижда. Двадесет години в България против мен говорят, все ме подозират — казвам: То сте вие, които виждате вашето зло. (13/стр. 321-322)

Колко пъти за мен хората говорят какви ли не думи и ако бих обръщал внимание на всичко казано, щяха да ми опадат всички косми от главата. Казвам си: „Прави са тези хора, аз съм опасен човек“. Защо? Аз съм огледало и като ме срещне някой, огледа се в мен и казва: „Ти си вагабонтин“. Право казваш. „Ти си шмекер.“ Право казваш. (16/стр. 266)

Дойде една млада жена, че казва: „... този техния Учител го считат за светия, но много му играят очите“... Право си мисли. Тя, като се огледала в мене, видяла себе си. Нищо повече. (30/стр. 153)

За мене една мома е една Божествена картина. Рекох: Много хубаво е нарисувано. Добро е Божието дело. (30/стр. 56)

Често говоря за жената като за служба на Девата... Голяма жертва прави Девата, когато слиза на Земята като жена да ражда деца, да ги възпитава и отглежда. Като изгуби жена си, мъжът плаче, казва: „Къде отиде женицата ми? Дали ще я видя пак?“. Никога няма да я видиш. Жената е служба, а службата е невидима. Никой не е видял Девата нито на този, нито на онзи свят. Без Любов никой никого не може да види. (37/стр. 180)

Мен не може да ме обвините в едно нещо — аз съм извор, който тека. Ако дойде някой и си излее водата върху мене, придал ли ми е нещо? (30/стр. 153)

Българите трябва да знаят, че каквото е отношението им към мене, такова ще бъде и отношението на външния свят спрямо тях. (10/стр. 143)

Животът е опит на съзнанието. И може в някои от вас този процес да е продължителен. (28/стр. 462)

И действително аз зная, има един закон. Като дойда в положението на един грешен човек, всякога една седмица чувствам неговото състояние: като че съм оцапан, грешник, неразположен, всичко туй в мене бушува; след една седмица или един месец се очистя, пак стана чист. Дойде някой добър човек, веднага чувствам неговата добрина, радостен съм, весел съм. Зная, това не е мое. Негово състояние е. (30/стр. 153)

Аз толкова години съм изучавал хората така: аз влизам вътре в хората и ги изучавам какви са. Виждам първо, че са крайно нетърпеливи. Виждам къде са техните слабости... Каквито са те, и аз ставам такъв. Веднага си отбелязвам всичко. Имам тефтерче, в което отбелязвам промените в състоянията... Където и да вляза, дълго време не седя. Пет минути, докато направя тази проверка, са достатъчни. А после правя баня с вода, която нагорещявам до 4000 градуса, и през този огън минавам. Скъпо ми коства. (28/стр. 462)

Мене са ме питали мнозина как да оправят живота си. Трябва да вляза първо в тебе, да узная из-

правил ли си се и колко. Макар че после ще ми трябва, като изляза, 4000 градуса температура. В такава гореща вода трябва да се потопя. И след като направя тази баня, мога да ви кажа изправили ли сте си живота, колко сте го изправили и какво ви остава да изправяте. (28/стр. 463)

Щом виждате погрешките на другите, тия погрешки се отразяват и в самите вас. (22/стр. 556)

Ако виждате недъзите на някого, вие виждате отражението. Ако виждате Доброто на някого, вие виждате Реалността. (22/стр. 563)

Ако аз виждам погрешките на другите, ще видя и своите погрешки. Като влизам при вас, аз искам да видя Божествения образ във вас, искам да видя как Бог работи. (22/стр. 557)

Като виждаш Бога, няма да виждаш никакви погрешки. (22/стр. 557)

Виждаш ли Доброто у брата си, ти Бога виждаш. Виждаш ли злото у брата си, ти себе си виждаш. Не гледайте себе си у хората, но гледайте Бога в хората. Това е практическата страна в живота. (33/стр. 110)

Всички трябва да се стремите, щото съзнанието ви да се хармонизира, т.е. в съзнанието ви да стане едно правилно отражение на всички Божествени мисли, на всички Божествени чувства, на всич-

ки Божествени действия. Туй е едно спасение за човека, или аз го наричам другояче — обистряне на човешкото съзнание. (24/стр. 281)

Мен ми е приятно да се оглеждам в хората.
(16/стр. 267)

Погледна някого и той веднага ме пита: „Защо ме гледаш?“. Обичам те! Чрез тебе аз виждам красивото в света. За мене ти си прозорец. През тебе виждам твоята душа, грамадна, необятна. Пределите ѝ достигат до Слънцето. Ти не познаваш душата си, но аз я познавам. (39/стр. 21)

Навлизване в Прекрасното. Музиката и поезията — изрази на Реалността

Аз бих желал да ви заведа някога на разходка, за да видите какво прелестно чувство се изпитва всред Природата. (19/стр. 132)

В Божествен смисъл да чувстваш, значи да чуваш, да преживяваш най-тънките усещания, на които човек е способен. (19/стр. 120)

Мистикът е човек, който преживява... В него има само едно вътрешно Благоговение. (23/стр. 93)

Жаден си, отиваш при един извор, пиеш вода и уталожваш жаждата си. Изпитваш една приятност и мислиш какво означава тя. Това е Бог, Който уталожва жаждата ти. Това е погледът, отправен към тебе. (43/стр. 139)

Този извор казва: „Тебе чаках, сърцето ми трепери!“. Той блика. Изворът казва: „Мисля да не би да е станало нещо с тебе“. Трепери от Любов — блика, блика, блика. Казваш: „Виж колко ме обичал!“. Той е жив. Блика... (41/стр. 122)

Загадъчна е песента на извора! (21/стр. 122)

Вие не сте се вслушвали в течащите извори. Каква приятна музика има между малките камъчета! (12/стр. 68)

Радват се малките камъчета, пляскат с ръце бистрите изворчета и рекички, веселят се малките цветчета, подскачат малките бръмбари, пеят птичките на дърветата, ликуват високите планински върхове... (3/стр. 122)

Всичко в Природата е живо. (10/стр. 364)

Всяка дъждовна капка е жива. Мисъл има в нея. Каква по-красива музика от милионите дъждовни капчици, които непрекъснато пеят и свирят? (2/стр. 103)

Вятър вее... Вятърът е онази любеща майка, която нежно пее на децата си и тихо ги събужда да отидат на работа. (2/стр. 342)

Има моменти, когато дърветата дават концерт. Има особено подухване на вятъра. (8/стр. 55)

Сутрин, като влезете в гората, всичко е тихо; после забелязваш едно малко шумолене, един малък шум, който постепенно се усилюва, усилюва, усилюва —

дойде един вятър, залюлеят се всички тия клонища — и след туй пак започне утихване. (12/стр. 170)

Ще дойде време, когато ще слушате музиката на Природата. Нейните вълни са много фини, нежни и трябва да бъдем твърде чувствителни, за да можем да ги възприемем. Ако бъдем спокойни и се вслушваме, постепенно ще развием в нас този усет и тогава ще чуем музиката всред Природата. Всяко помръдване на листенцата, на тревите звучи музикално, но зад тази музика от шумолене има друга музика, която може да се слуша само чрез яснослушане. (8/стр. 16)

Ако ухото на сегашния човек беше развито, той би предпочел да слуша музиката на люлеещите (се) листа, отколкото тая на великите музиканти. (18/стр. 260)

Аз с удоволствие наблюдавам как текат изворите, как грее Слънцето, как духат ветровете и т.н. Изворите, Слънцето — това са същества, с които ние се разговаряме на специален език. (6/стр. 94)

Няма безсловесни същества в Природата, но по различен начин говорят. (14/стр. 329)

Водата, въздухът, светлината имат език и могат да се разговарят с човека. Идете край морето, вслу-

шайте се във вятъра, в морските вълни, за да чуете как те говорят. Поетите описват този разговор.

(37/стр. 139)

Привилегия е за човека да има общение с една душа или с растение, с животно; с водата, с въздуха, с вятъра, с камъните. (26/стр. 92)

Растенията, дърветата са най-чистите и невинни същества в света. (37/стр. 41)

Аз всякога от дърветата се уча на мълчание.

(28/стр. 319)

Растенията мълчат, само вечер се чува някакво слабо пукане — те тихо си шепнат. (16/стр. 186)

Вие не сте наблюдавали Природата. Вашият ум е бил зает с други мисли... Ще слушате! (12/стр. 170)

В Природата всичко е музика и когато минавам покрай цветята, слушам, че пеят. Аз съм внимателен: сядам и слушам. (8/стр. 16)

Цветята... Най-нежното, най-слабото нещо в света. (10/стр. 322)

Цветята са цъфтели и разнасяли аромата си надалеч още когато хората не са съществували.

(14/стр. 578)

Цветята сега мълчат, защото си почиват. Събудете ги от съня им — ще разберете тяхната интелигентност. (4/стр. 33)

Пчелата не е направила меда, но цветята направиха меда. Но има нещо в Природата по-далече от цветята. Медът съществуваше извън цветята. Сладкото в Природата не го създадоха цветята. Те го взеха от Природата. (28/стр. 348)

Изобщо, за да видите, че в Природата има съзнание, че всичко чувства Любовта, се иска тънък усет. (21/стр. 123)

Всички стари мистици, поети казват, че в Природата има музика, има говор и проповядва тъй, както хората никога не са проповядвали в този свят. (20/стр. 142)

Някои се опитват да подражават на гръмотевицата. Мъчат се да хванат най-грубото... Тия, най-грубите гласове донякъде са успели да ги налучкат, но как пеят птичките, те още не могат да им подражават. (12/стр. 68)

Когато някой човек тъй тихо пее, като че някоя пчела жужи, та едва се чува — туй е пеене. (21/стр. 167)

Ангелите пеят толкоз тихо, че никой не ги чува. Трябва да имаш ухото на Ангел, за да ги чуеш. (22/стр. 156)

Колкото по-развит е слухът на човека, толкова по-голяма възможност се открива пред него да чуе Тихия глас на Бога. (16/стр. 366)

Аз превеждам това, което чувам да се говори горе... Много неща чувам, но не мога всичко да превода. Езикът на съвременните хора е лишен от пластичност и музикалност, необходими качества за предаване на Божествените мисли. (15/стр. 83)

Ако дам концерт, ще ви изпея една песен за костилката, една песен за вълните на океана, една песен за падналото перце. (8/стр. 40)

Аз рисувам и свиря — това е моето занимание, музиката и изкуството е постоянното ми занимание. С поезия още не съм започнал да се занимавам, защото човешкият език е груб, не мога да си служа с него; не искам да си служа с този език. (14/стр. 412)

Хората мислят, че познават живота, но те едва са надзърнали в него. (9/стр. 97)

В дървото виждам великолепен палат за съществата, които живеят в него. В кристала също виждам палат за съществото, което живее там. (14/стр. 116)

Всеки скъпоценен камък е усмивка. Той разлага светлината и ви се усмихва. Радвайте се на тая усмивка. (44/стр. 61)

Във видимия свят ние трябва да съзираме Невидимия, а можем да го съзрем само тогава, когато се вираме в нещата. Когато един поет вземе едно цвете в ръката си, той вижда в него повече, отколкото един обикновен човек. (32/стр. 365)

Това цвете, което държа, то е Дух и ако бихте могли да видите, ще съзрете цялата човешка фигура в него. (17/стр. 53)

В това кокиче се крие един Ангел, който седи със затворени очи, мълчи, срамува се да погледне наоколо си. (26/стр. 368)

Природата, щом я разбираш, се отваря. (8/стр. 15)

Ако вие прилагате методите, които ви давам, Природата ще отвори вратите си и ще ви каже: „Заповядайте, аз ви познавам!“. Ако отидете при нея без това, което ви говоря, вие няма да чуете нейния глас, тя няма да ви проговори. (10/стр. 217)

Безброй очи има в планината, които следят всичко и ви изпитват. Щом има очи, има и уши — всичко се вижда и чува. (26/стр. 83)

Всяка планинска местност, в която владее Чистота и Святост, може да изпрати срещу нас бури и ветрове, ако се опитаме с нещо да нарушим нейните правила и закони. (10/стр. 290)

Да минете през тази Рилска пустиня, вас ще ви настръхнат косите... Там е пусто, нигде птичка не пее, а само чувате шумоленето на листата и клончетата на дърветата... Това е окултна долина. Там се вселили все Духове на мълчанието и са изпъдили всички птички. Като влезеш там, усещаш, че всички тия енергии все навътре отиват, и ставаш все по-сериозен и по-сериозен. Нещо грандиозно!

(24/стр. 302)

Природата прави пусти Свещените места. Там не никнат растения, няма и животни. Тогава и човек не се вясва там: понеже нищо не го привлича, тъй като са пусти; а и от друга страна, понеже те са и непристъпни. (7/стр. 30)

Не всякога пее Природата, не всякога свири, не всякога говори: и тя мълчи, понякога има гробовно мълчание и в това мълчание се разбира един велик вътрешен смисъл — един смисъл, който се заражда в нейните недра; затова тя мълчи, докато тази мисъл вземе своята форма и се изрази. (13/стр. 791)

Всички Велики работи стават в Безмълвие.

(13/стр. 166)

Като се движи в пространството, Земята не произвежда никакъв шум: ...не иска да събуди никого, когато минава, затова никой не я усеща; понеже тя е впила очите си към Слънцето. (14/стр. 225)

Светът е толкова красив, че аз се чудя, дето при тази красота сме нещастни. Ако живеете с Любов, вие ще чувате навред такава симфония, каквато никогато не сте слушали. Тогава всички неща, всички явления ще придобият за вас дълбок смисъл. (8/стр. 16)

Попитайте морето защо шуми! (21/стр. 423)

Когато лек ветрец полъхва — това е диханието на Бога. (43/стр. 139)

Божие Благословение е скрито в самата Природа: в камъните, в растенията, в изворите, във въздуха и светлината. (14/стр. 697)

Има сутрини, когато Небето е тъй лазурно, има един цвят с една мека астрална светлина, която прониква, като че нещо вълшебно се носи върху Слънцето. Това са ония тънки отзвучи от Ангелския свят, които се предават на нас. (12/стр. 246)

Животът е красив и за онзи, който го разбира, по-хубаво нещо от него няма. (8/стр. 82)

Когато хората започнат да възприемат музика от камъните и цветята, ще се разшири тяхното съзнание. (8/стр. 16)

Светът е неизследим. (9/стр. 231)

Прелестта на света е в това, че е безпределен и няма да дойде ден, когато човек ще каже, че всичко

знае. От тази гледна точка във всичко има съзнание: например в един камък има съзнание на камък; цвете, охлюв, човек, Ангел — всичко живее със своето съзнание. (17/стр. 500)

Ако погледнем на този свят, той е облекло на Истината. Видимият свят е израз на Истината: във всеки лист, камъче, извор, скала има велики уроци; вътре са скрити велики знания. О, какви Истини може Природата да ни разкрие! (17/стр. 68)

Цялата Природа представя сбор от Същества, които са живели в съгласие с Божиите закони. Днес те се проявяват в различни форми и раздават от изобилието, в което живеят, на всички нуждаещи. (29/стр. 183)

Достатъчно е човек да излезе вън сред Природата — да види Небето, да се изложи на Слънцето; да диша чистия въздух и да благодари на Онзи, Който е създал цялата Вселена; да излезе вечер, когато Небето е осеяно с безброй Звезди — за да почувства Величието на Твореца. Всичко, което ни обикаля, е в състояние да повдигне мисълта и чувствата ни, да ни свърже с Бога — ето къде е Църквата, т.е. Храмът на човешката душа. Това е Божествената Църква, която храни душите. Тя е и в човека, и вън от него: сред цветя и дървета, реки и морета, птички и животни. (14/стр. 84)

Какъв по-велик Храм ще търси човек от онзи, който е в него, и онзи, който вижда в цялата Природа?... Дето животът се проявява правилно, там е Божият Храм, там са свещите и кандилата. (14/стр. 84)

Щом гледам Природата и я разбирам, аз знам вече, че зад мен, над мен и около мен — навсякъде е Бог. (26/стр. 86)

Всяка Звезда е Божествена мисъл... Всички Звезди казват: „Светлина има в Бога, простор има!“. Като погледнем нагоре, ние чувстваме едно облекчение. (21/стр. 43)

Ако обикнете Слънцето, то ще ви говори с такъв сладък език, какъвто никога не сте слушали! (18/стр. 143)

Всички мистици схващат Природата като музика, говор и песен — така тя проповядва и поучава хората. (16/стр. 464)

Всякога Божественият Дух работи музикално. Той, когато дойде, никога не говори грубо — музикално говори и даже тъй отмерено. (12/стр. 69)

Невидимото, неуловимото в музиката, в словото — това са проявите на Духа. (15/стр. 76)

Музиката се явява мигновено, като един проблясък, и изчезва. Тя е онова, което засяга и облагородява душата. (8/стр. 43)

Музиката принадлежи на Мъдростта. (32/стр. 106)

Музиката е едно естествено изкуство... Почнеш ли да мислиш как ще пееш, няма да пееш.
(24/стр. 222)

Човек трябва да се спре да мисли, да възприема и тогава музиката ще дойде по естествен път. Но понеже ние сме в анормални състояния и в безпокойства, лошите условия препятстват на музиката.
(8/стр. 20)

Музиката е свещенодействие. Всеки шум пречи на това свещенодействие — както на предаването му, така и на възприемането му. (8/стр. 44)

Въздухът е пълен с музика, стига да имате уши да слушате. Всеки човек, като изгуби музиката, прави доста глупости. (8/стр. 143)

Всички вярват, че музиката сега се е развила, но това схващане не е право. Ние сме станали способни да развием музиката... Днес музиката е много напреднала, понеже човечеството минава през най-големи страдания, та да може да ги мине по-леко. (8/стр. 26)

Музиката има и аромат... Музиката е цяла наука и иде от един Специален свят. (8/стр. 12)

Земята, като се върти около Слънцето, му пее една песен... Космичната музика е Реалната, а на-

шата е музика на грамофонните плочи, но пак е нещо. (8/стр. 10, 12)

Музиката не принадлежи на физическия свят, не е от обсега на егото. (8/стр. 19)

Музиката е един реален израз на Истината.
(8/стр. 9)

Музиката — това е неразбрана притча, която трябва да се изтълкува. (31/стр. 282)

Мелодията е зов на човешката душа към Бога, а хармонията е отговор на този зов. (8/стр. 23)

Музиката и поезията са най-хубави пътища за възприемане на Божествените мисли. (8/стр. 10)

Само поезията и музиката донякъде могат да изразят Любовта на човека. Коя поезия и коя музика? Възвишената, чистата поезия и музика. (11/стр. 368)

Поезията създава живи образи и картини. Цвятят, когато цъфтят, това е поезия. Когато вее вятърът, това е поезия. Когато грее Слънцето, това е поезия. (8/стр. 73)

Живот да блика от поезията. (26/стр. 368)

Да живеете на Земята, а да мечтаете за Небето — това е истинската поезия в живота. (6/стр. 71)

Ако бях поет, щях да опиша какво чувства камъкът и как разсъждава. Много интересни щяха да бъдат разсъжденията на камъка: докато стои, водата минава покрай него, той пита, а тя му отговаря. (8/стр. 73)

И камъните затова чакат тук с търпение, ...за да опитат Реалното. (30/стр. 80)

Поезията трябва да описва Реалността, която изразява живота отвътре: трябва да описва отношенията, които имат съставните неща към Центъра, към Бога! Да описваме нещата не както ги виждаме, но както са създадени, значи да ги описваме така, както ги вижда Бог. (8/стр. 75)

Непроявената същественост става проявена същественост, а от последната произлиза физическата реалност. Физическата реалност е гъстата материя, а поезията описва проявената същественост. Тя описва по-висшата действителност. (8/стр. 75)

Поезията трябва да описва и това, което не се изменя, и това, което се изменя, и да ги свърже. Истинската поезия има отношение с ясновидството. Поетът отдалече вижда нещата и ги сваля. (8/стр. 75)

Музиката не е тъй нежна, не е тъй деликатна, както поезията. Никой инструмент не е тъй нежен, както поезията. (32/стр. 106)

Да бъдеш поет, това е най-високото положение, което човек може да заеме в света. Това значи да живееш в един Възвишен свят. (10/стр. 202)

Животът е музика, животът е поезия. Те са реални неща. С тях ще влезем в този Висш Божествен път. (12/стр. 250)

Животът е Велика поезия, Велика музика — но една музика, която не сте изслушали до края, и поезия, която не сте изчели до края. (13/стр. 298)

Пътят на Естественото. Вън от Бога няма добър живот

Какво нещо е животът? Най-великото изкуство на Земята. Да може човек правилно да живее, това значи да владее най-великото изкуство в света.

(29/стр. 180)

Когато изворът извира, той не мисли, че трябва да извира; понеже има вътрешен напор, той не прави усилие — водата, която иде, дава напор.

(45/стр. 78)

При Любовта с най-малки усилия ще имаме придобивки — реални и постоянни. (7/стр. 132)

Правилният живот не изисква никакви усилия. Ето какво аз разбирам под това: една работа, която не може да извършите с Любов, тя е пресилена работа. Усилие има там, дето няма Любов. (28/стр. 275)

Само болният, сакатият прави усилия. Здравият не прави усилия. Да учи, да работи, да бъде добър — това са естествени положения за човека. Усилие е нужно само тогава, когато човек преодолява няка-

къв свой недъг. Във всички други случаи на живота усилието е изключено. Не прави усилия, но кажи: „Аз живея, аз любя“. (2/стр. 268-269)

Чукаш желязото с чук и затова вдигаш много шум. Обаче тури го в огъня и тогава без много шум ще му дадеш каквата форма искаш. (7/стр. 155)

Да приложите, без да правите никакви изкуствени усилия над себе си. (4/стр. 9)

Великото в света започва с най-малките усилия. Туй трябва да знаете! (22/стр. 421)

Искам от вас да употребите празното си време, един час — времето, през което ще направите един скандал или някое престъпление. Туй време го искам аз, т.е. най-малкото, а ако дадете повече — добре. Но казвам на всинца ви: Най-малките разходи искам. (31/стр. 99)

Решете се да бъдете Естествени, Божествени хора — такива, каквито ви зная аз първоначално, а не каквито сте сега. (18/стр. 222)

Всички състояния, които предизвикват лъжа, ще ги махате! Ще бъдете естествени. Всички мисли, желания, действия, които произвеждат едно неестествено, стеснително състояние на духа, ще ги отмахнете! (31/стр. 248)

За да има добри резултати в живота си, човек трябва да бъде естествен, да прави всичко непринудено. Речете ли да пресилвате нещата, вие ще имате обратни резултати. (29/стр. 101)

Всяко пресилено нещо е несвоевременно и не може да има полза. (36/стр. 181)

Аз не искам да бъдете по-добри, отколкото сте сега! Помнете това: всяко пресилване носи изтощаване. (32/стр. 450)

Речта ви трябва да бъде много естествена. Не трябва да бъдете ексцентрични. Ексцентричността е качество на страха. (21/стр. 458)

Аз ви говоря естествено, непринудено, така искам и вие да говорите — говорът ви да бъде като водата на извора, да се лее естествено, без никакво усилие. Всеки да се прояви така, както Бог го е създал. (13/стр. 283)

Всяко движение на очите, на ръцете ни във всичките наши пози трябва да бъде свършено естествено... Ще бъдеш искрен в движенията си.
(12/стр. 192-193)

Грациозни движения има в човека, но те много рядко се случват. Те са най-хубавите, най-красивите неща, които остават в нас дълбоки впечатления.
(21/стр. 397)

Във всичко трябва да имате изящност!
(32/стр. 390)

Ще се научите лицата ви да бъдат тихи и спокойни, чисти, естествени, много естествени. Представете си, че от всичко сте задоволени; като че имате всичко, каквото желаете — какъв изглед ще има лицето ви? (24/стр. 55)

Сега ние започваме просто: с малки прости упражнения; упражненията са елементарни.
(12/стр. 174)

В Окултната наука има методи, които струват много скъпо, но тия методи, които ви давам, са най-износните, най-практичните, те са и проверени.
(21/стр. 522)

Бог всякога започва с най-елементарните, с най-простите неща в света. (18/стр. 57)

Няма да правите никакви усилия: ще бъдете много естествени в пеенето, като децата. (12/стр. 125)

Вие се стеснявате. Естествено трябва да пеете. Аз не съм добър певец, но естествено пея, свободно.
(12/стр. 233)

В пеенето ви да има яснота и мекота... Аз употребявам музиката като един последен метод да внесе хармония между вас. (12/стр. 152, 176)

У вас има такива кармически състояния, които по никакъв друг начин не можете да смекчите освен със силата на музиката. (21/стр. 162)

Когато човек започва да пее по който и да е начин, му полеква на душата. (13/стр. 810)

Сега вие мислите, че като седя така естествено между вас, на същия уровень с вас, че и аз съм като вас. Казвате: „И Учителят е като нас“. Тъй като ходя с вас, казвате: „Учителят, и той е забатачил като нас“. Много се лъжете. Аз обичам естествения живот, но не забатачвам. Защо обичам естествения живот? Той е живот на Природата. Естествен трябва да бъде човек! (12/стр. 454)

Някои ми правят бележки, че всякога не съм достатъчно сериозен — говоря умни работи, ама тъй несериозно не ми подобава... Но ако стана сериозен, вие щяхте да заспите. Аз не обичам да се смея, но някой път се смея, искам да видите, че и аз съм донейде като вас. (13/стр. 402-403)

Работете разумно: не бива по буквата на закона да се водите, а по Духа на нещата. (8/стр. 103)

Силата на живота не е в буквата, а в Духа.
(16/стр. 283)

Не се спирайте върху буквата на нещата: буквата умъртвява, Духът носи живот. (10/стр. 509)

В Писанието някои идеи са преведени толкова буквално, че ако се явеше някой пророк или Христос, те биха се чудили на гениалността на тези хора: как е идвало това нещо на ума на хората — тъй да изопачат мислите, че да предадат туй, което те не са нито сънували, нито на ум не им е идвало. (12/стр. 95)

Божественият път е само за разумни хора.
(10/стр. 228)

Ние сега, съвременните хора, под „път“ разбираме само един път, който можем да изходим от единия край до другия. Това не е път, това е една права линия. А Път, Божественият път, това са всевъзможни методи и начини, по които човек може да живее разумно в този свят. (24/стр. 206)

Използвай услугите на малките ежедневни случки в живота, за да проявиш своята разумност.
(37/стр. 263)

Когато живее съзнателно, с интерес към живота, човек се пробужда. (11/стр. 383)

Светът, който ние наричаме Христово училище, той е Школа, Велика Школа. И във вас искам да се събуди туй съзнание, да се съзнавате като ученици на Школата. (31/стр. 109)

Човек може да живее в една Школа съзнателно, а може да живее и несъзнателно. Досега вие

сте живели несъзнателно. Съзнателно ще живеете в Школата! (31/стр. 185)

Човек трябва да слиза на Земята доброволно и да знае защо е дошъл. Той трябва и доброволно да замине за другия свят. Щом и едното, и другото става с насилие, човек още не се е пробудил. (11/стр. 466)

Казвам: Първото нещо за всинца ви е да се яви във вас онова Велико съзнание за онази вътрешна благодарност — да се радвате, че сте дошли на Земята. Този момент е най-важен! (34/стр. 33-34)

Събудената душа не иска да бяга от Земята, тя казва: „Сега ще живея на Земята при всичките условия. Тъй ще живея, както Господ иска“. (13/стр. 340)

Каквито условия да ти се дават отвън, ти трябва да бъдеш готов да ги използваш. (29/стр. 252)

Ние трябва така да вярваме на Бога, че при всички условия, които могат да се родят в света, да имаме туй доверие, че всичко ще се оправи. (33/стр. 114)

Бог е поставил дъгата за знак на човечеството, че втори път потоп няма да става. Това значи, че когато човек живее съобразно седемте велики добродетели на дъгата, в неговия живот потоп няма да стане и мъчнотиите му лесно ще се разрешат. (30/стр. 122)

Когато сам Този, Който държи юздите на всичко в тоя свят, ти обещава Своего съдействие и Своего

благословение — питам: Има ли място за съмнение? (36/стр. 161)

Съмнението е един от опасните паразити, който се размножава бързо: за 24 часа то е в състояние да отрови кръвта на човека; и след това той трябва да прави големи усилия, за да пречисти кръвта си отново. (37/стр. 314)

Каквото и да ти дойде, ти не се съмнявай, върви в Божествения път; вярвай, че Божественият план в твоето развитие ще се завърши с всички тънкости. (18/стр. 33)

Има Промисъл в света. Аз съм го опитвал. (33/стр. 127)

Като изпълнявате Великия Божии план, вие ще живеете и ще заминете за другия свят, без да сте били тежест на някого. (13/стр. 526)

Най-лесният закон за изпълнение е Божественият закон. И децата го изпълняват, и животните го изпълняват. Всичко живо в света изпълнява Божествения закон и голяма гениалност се изисква, за да го изопачиш. (21/стр. 49-50)

Да добиете Чистотата — това е най-лесното нещо. Най-естественото нещо е да бъде човек чист! (34/стр. 97)

Сега моето желание е всичко у вас да бъде естествено, а не изкуствено. Аз се пазя и не искам нищо да ви налагам. Аз толкова обичам свободата, че искам всичко да става естествено, доброволно; защото, ако река да ви насилвам, това ще донесе лоши резултати. (12/стр. 119)

Ако съм опасен за вас, кажете ми, не правете никакви интриги. Аз не искам да се натрапвам на никого: ще ви напусна и ще ви оставя свободни, за да живеете, както искате. (14/стр. 586-587)

Някои хора имат към мен неприязнени чувства, но аз ще им се отплатя с Любов. (14/стр. 516)

Единственият метод, който не произвежда никакви лоши последствия, това е действието чрез законите на Любовта, Мъдростта и Истината. Само те са чистите методи, по които ние може да действваме. (12/стр. 119)

Правилният метод — то е отворената врата.
(23/стр. 291)

Естественият свят е свят на Абсолютната свобода. (9/стр. 269)

Можем ли да спрем течението на реката? Трябва да я оставим да върви по своя път. Можем да направим само едно: да я използваме. (17/стр. 13)

Съзнателна работа се изисква от човека.
(10/стр. 467)

Някой казва: „Днес спечелих еди-колко си лева“. Нищо не си спечелил, ти си гонил само Михаля. Истинската печалба седи в това, което си ял на лозето. (26/стр. 199)

Каквито усилия да правите, ако Любовта е далеч от вас, животът ви се превръща в ад. (37/стр. 334)

Да ядеш от забранения плод, това значи да ядеш без Любов. (37/стр. 332)

Като знаете това, дръжте връзката си с Божественото и не мислете, че можете да имате реални постижения по механичен начин. Реалното се придобива по реален начин. Едно се иска от човека: съзнание за всичко, което върши. Яде ли, пие ли, работи ли — всичко да става за Слава Божия. (10/стр. 435)

Човек трябва да прави всичко с Любов и с разположение. Ако мисли, работи, яде или учи — всичко трябва да му е приятно. (11/стр. 466)

Няма нищо по-велико в моята душа от молитвата, няма нищо по-приятно от музиката и по-необходимо от яденето — моята опитност ми казва тъй и аз съм съгласен с това. Това са преживени и проверени Истини. (13/стр. 340)

Всичко, което човек върши несъзнателно, е светско. Всичко, което човек върши съзнателно, е Божествено. (10/стр. 524)

Трябва да схванем нашите отношения към Бога. Ще се запитате: „Син ли съм аз на Бога, или не?“. Това аз подразбирам: слугувал ли съм на Господа, или не? Ако вие може да дадете най-правилно решение на този въпрос, той е най-прост. (18/стр. 56)

Синът подразбира отношение, връзка между Божественото и човешкото съзнание. (10/стр. 436)

И когато Господ се яви у вас — във вашия ум, сърце, във вашия свят — Той ще започне с най-елементарните и прости работи. (18/стр. 57)

Ти може да си бил там горе един Ангел, да си се занимавал с велики работи, а пък тук ще ти дадат прости работи. (35/стр. 238)

Разумният и щастлив живот зависи от прости неща. (37/стр. 307)

Една тънка жива материя ...прониква в нашия организъм. Тази материя огражда клетките с особена сила, която учените хора наричат имунитет. Когато всяка клетка имунира с Божествената мисъл, или когато човешкият организъм имунира с Божествената мисъл, човек е защитен от всички

непредвидени случайности, от всички мъчности, от всички нещастия в живота. (10/стр. 58-59)

Всички неща са определени строго математически и когато човек е в хармония с Възвишения свят, който регулира всички светове, животът му тече плавно и естествено. (13/стр. 241)

Човек умира, без да е реализирал даже стотна част от програмата, която му е определена... „Искам да бъда като приятеля си.“ Това е подражание, не подражавай на никого, но изгълни своята програма. (13/стр. 524)

Във всинца ви Божественият Дух в даден случай действа специално, по особен начин. (24/стр. 128)

Всеки да бъде оригинален в проявите си, на никого да не подражава. (15/стр. 347-348)

Ако си служите със сравнения, с уподобявания на нещата, вие разваляте тяхната красота. (2/стр. 323)

Всеки човек е естествено красив. (37/стр. 46)

Не искам механична дисциплина. Проявете онова, което е вложено във вас. (7/стр. 110)

Никога не мислете, че условията, при които живеете, са неблагоприятни. Това са само вътрешни,

субективни схващания. При туй развитие на колективното съзнание всеки човек е точно на мястото си. (32/стр. 293)

Всеки трябва да разрешава задачите си при обстановката, в която е поставен, и при възможностите и условията, които отговарят на неговото естество. За ба бъдеш човек, не е нужна специална обстановка. Обстановката не изменя човека. (6/стр. 93)

Каквито са нещата по своето естество — по ум, сърце и воля — те всякога се проявяват съобразно него... Човек може да се дресира, но не може да възпита своя ум, не може да възпита своето сърце, не може да възпита своята воля. Невъзможно е това! (21/стр. 572-573, 574)

Не си правете илюзии, не мислете, че човешкото естество може да се измени. Не може да се измени човешкото естество. (31/стр. 209)

Само Божествените мисли, когато проникнат в човека, имат силата да урегулират човешкото естество. (5/стр. 686)

Работата на човека е до условията — да използва условията и да ги подобрява, а работата на Бога се отнася до вътрешното естество на нещата. (21/стр. 573)

Ще работим разумно — трябва да разбираме дълбоко своето вътрешно естество. (31/стр. 171)

Докато човек не даде ход на Божественото начало в себе си да проникне във физическото му тяло, той не може да живее добре. Вън от Бога няма добър живот. (37/стр. 301)

Не се обезсърчавайте, но започнете от елементарните работи и постепенно вървете към по-сложните. Бог е определил програмата на всеки човек, следователно всеки може да изпълни тази програма. Друг е въпросът, ако искаш да излезеш вън от програмата си — там се иска особена сила; малцина могат да направят това. (13/стр. 523)

Необикновените мисли, чувства и постъпки съдържат мощна велика сила. (14/стр. 604)

Необикновени да бъдете! (13/стр. 361)

Всеки от вас ще гледа да се развива нееднообразно, а по пътя, който му указва неговата собствена душа. Клончетата на дърветата не вървят по една, а по различни посоки, но все пак те съставят една вътрешна хармония, симетрия. (32/стр. 33)

Ще се стремите животът ви да бъде разнообразен. За вас трябва разнообразие. Еднообразието е убийствено. (21/стр. 159)

Еднообразието е сянка на живота. (28/стр. 52)

Човек е същество на разнообразието. (21/стр. 159)

За да бъдат щастливи хората, се изисква твърде малко, а сега те правят големи усилия. (9/стр. 46)

Всичко имаме, а вие ще кажете: „Как имаме всичко, а пък сме бедни?“. В туй е работата! Нищо да нямаш, а за богат да се мислиш... Ние сме богати бедни, доброволно бедни, а хората са бедни богати. (31/стр. 226)

Днес има много богати хора, но са недоволни. Едните на кладата са щастливи, другите при голямото богатство, което имат, са нещастни. Как ще разберете вие това? (28/стр. 364)

Богаташите се намират на дъното на океана и затова слънчевите лъчи не могат да проникнат до тях. Как могат да се спасят? Като оставят златото на дъното на океана. „А има ли горе живот?“ Има — много по-прекрасен. (32/стр. 18-19)

Красив е животът на Земята, когато човек живее съзнателно и разумно! (26/стр. 418)

И ако ние разбираме това, ще бъдем щастливи на Земята, доколкото човек може да бъде щастлив на Земята. Пълно щастие тук не може да има. (1/стр. 300)

Това, което хората наричат щастие на Земята, то е добрата страна на човешкия живот, но не е още Божествен живот. Между Божествения живот и

добрата страна на човешкия живот има една много тънка разлика. (9/стр. 46)

Всички искате да живеете един щастлив живот на Земята, но не по земному можем да живеем тъй. (13/стр. 684)

За да бъдете щастливи, трябва да бъдете умни, мъдри. (16/стр. 267)

Цялото наше щастие, цялата наша сигурност на Земята е окачена на една паяжина, на конеца на една паяжина, и толкова е сигурно нашето щастие. И при това учените, съвременните философи, даже религиозните хора и духовните хора искат да ни уверят, че животът на Земята е нещо реално. (13/стр. 623)

Единствената Реалност в света е съзнателният живот, който се проявява чрез светли мисли, възвишени чувства и благородни постъпки. (13/стр. 216)

Пътят за придобиване на щастието е много прост и естествен: да бъдеш чист по ум, по сърце и по дела. (16/стр. 413)

Стремете се да свършите започнатата работа, не отлагайте работата си — само така ще бъдете щастливи. Отправляйте ума и сърцето си към работата, която ви е дадена. И след като свърши започнатата работа, човек има право да се пита защо е дошъл на

Земята. Отговорът е прост: ти си дошъл на Земята да учиш и да работиш. (16/стр. 27)

Щастието е качество само на ученика. И на Земята най-щастливи са учениците. Вкъщи децата са най-щастливи — те са учениците. (12/стр. 627)

Щастието не върви пред човека, а зад човека. Това означава, че докато човек търси щастието, не може да го намери... Ще бъдеш щастлив само тогава, когато забравиш себе си. (9/стр. 45-46)

Докато мислиш за себе си, ти не си свободен. Защо тогаз ти и Бог сте различни неща, има две личности. (30/стр. 318)

Когато престанете да мислите за себе си, за своето тяло, сърце, ум и душа; когато престанете да мислите как да се спасите — тогава ще намерите Христата. (19/стр. 147)

Движение има само за онези, които се движат и не виждат туй движение. (24/стр. 164)

Обърнете ли внимание, че трябва да бъдете светии, вашето съзнание се спира там... Като престанете да мислите за това, вашата святост ще се увеличи. Светостта е резултат. (12/стр. 47)

Светият човек няма никакъв външен изглед. Светия човек ще го видиш, че е един обикновен

човек. Той е толкоз обикновен, ...толкоз естествен,
толкоз доволен. (23/стр. 39)

Простотата в малките неща. Да не се удавите в света

Там, където камъкът пада, малкото зрънце стои.
(2/стр. 119)

Не ставай преждевременно светия. (2/стр. 32)

Не израствай повече, отколкото трябва, за да не
се пречупиш. (2/стр. 189)

На път врата не поставяй. (2/стр. 33)

Слизай там, където водата слиза. (2/стр. 123)

Търси общението на Разумното. (2/стр. 33)

Мълчи само кога си сит, но не и кога си гладен. (36/стр. 185)

Бъди мек като водата, без да си вода. Бъди мек
като въздуха, без да си въздух. (7/стр. 446)

Върви тихо, леко, като по вода. (6/стр. 133)

Вглеждайте се в живота на извора и всякога по-
стъпвайте като него. (10/стр. 386)

Не се привързвайте към преходните неща, за да не страдате. (11/стр. 281)

Под думата „естествен живот“ разбираме „живот, който постоянно тече“. (25/стр. 64)

Бъди доволен в недоволството си. Бъди радостен в скръбта си. Бъди весел в непостижението си.
(2/стр. 207)

Има една Радост, която е вътре в нас и ни уравновесява. (19/стр. 222)

Аз казвам: Най-доволните, най-щастливите хора в света са тези, които виждат най-малките, микроскопическите неща. И от тях са доволни. Туй щастие никой не може да ви вземе... Туй е действително реалното, положителното. (21/стр. 285)

Не си играйте с големите преживявания! Играйте си с онези малки преживявания на Любовта. Туй, мекото, приятното преживяване — то е Божественото; а онези, големите преживявания — това са главни, които могат да предизвикат цял пожар.
(21/стр. 539)

Големите снаряди рядко се хвърлят. Големите работи не са лесни. (24/стр. 19)

Човек трябва да се пази, да не се излага на силни, големи ветрове, но има един приятен тих ветрец,

от който не трябва да се крие. Този ветреџ предизвиква голяма приятност у човека, този ветреџ аз наричам Дихание на Бога. Съществата от Невидимия свят, които ни обичат, изпращат този приятен тих ветреџ да ни полъха. (26/стр. 86)

Бог не обича да товари хората с голям товар. Той е направил всичко с голяма разумност. Той дава малко нещо, за да ви направи щастливи. (28/стр. 141)

Любовта се проявява в малките работи, тя се крие зад малките неща. Малката рекичка е проява на голям извор. (37/стр. 253)

Човекът седи в малкото, в деликатното нежно чувство, а не в големия поток на чувствата. (22/стр. 257)

Божественото е тънкият конец на Любовта. (28/стр. 141)

Които са постили по десет дена, привличат от тия по-тънки сили. (12/стр. 356)

Който е гладувал съзнателно, човек е станал. (37/стр. 122-123)

Като гладува, човек върши най-малката и лека работа в света. Познай глада, за да разбереш смисъла на живота. (37/стр. 125)

Животът е красив, когато се изявява с всички блага и придобивки, с всички радости и скърби по малко, капка по капка. При това положение даже и страданията, от които се страхувате, няма да бъдат страшни. (37/стр. 242)

Малките благодеяния са благотворни, а големите благословения са поройни. Малките благословения са като росата... Аз предпочитам росата. (12/стр. 324)

Росните капки са служители на нежната трева. (14/стр. 633)

Ако искаш да обсебиш Любовта, да я държиш само за себе си, тя става по-тежка и от Земята, и от Слънчевата система. Ако си доволен от най-малките прояви на Любовта и си готов да я споделиш с всички хора, тя става толкова лека, че можеш да я носиш всякога със себе си. (11/стр. 413)

Когато съзнанието на човека е пробудено, той се превръща в извор, който постоянно дава. (10/стр. 436)

Един жив извор трябва да има вътре във вас. (13/стр. 824)

Закон е: Докато нашата душа е свързана с Бога, тя притежава природни сили и може да лекува раните си. Раните ще дойдат в света при сегашния живот, на всяка стъпка може да ви дойдат рани. (13/стр. 567)

Сегашният градски живот е много неестествен, вследствие на което се поражда натегнато състояние, липса на енергия, която няма отде да се черпи. (4/стр. 48)

Днес се остарява от грижи и от неестествени тревоги, които изваждат всекиго от нормалния път. (8/стр. 228)

Сегашните хора минават един неестествен живот — безпокоят се за нищо и никакво; мислят, че са направили много нещо, а всъщност нищо не са направили. (13/стр. 61)

Ако срещнеш на пътя си Христос, Той ще те пита защо си толкова окъсан. За оправдание ще кажеш, че си живял и работил с единствената цел да се осигуриш на Земята, да направиш живота си по-лек и радостен. Христос ще ти каже: „Криво си разбрал Моето Учение, криво си разбрал Радостта“. Радостта се основава на Великите Добродетели, а не на парите — само добродетелният човек може да се радва. (16/стр. 382)

Всъщност лекият и повърхностен живот е тежък и носи страшни последствия: той води към израждане. (15/стр. 341-342)

Казват: „Един живот ще се живее, да го минем, както и да е“. Не е така! Животът има смисъл, ко-

гато от човешкия се минава в Божествения. Става ли обратното, животът губи смисъла си. (27/стр. 307)

Каквито печалби и да имаш в човешкия живот, най-последно животът ти ще се обезсмисли. (27/стр. 306)

Във всички обикновени неща човек изгубва смисъла на живота. И трябва да влезем в Необикновеното, или в това, което само по себе си не се изменя. (33/стр. 202)

Затова мисли добре, преди да си се отправил в пътя на тоя свят; да не би да стигнеш там, дето няма да намериш нищо друго освен празнота, скръб и отчаяние. (36/стр. 180)

Земният живот няма смисъл сам по себе си. Животът на Земята е най-голямото разочарование, което човешката душа ще срещне. (30/стр. 131)

За Соломон казваха, че няма цар, подобен на него, но и той се разочарова от човешкия свят, т.е. от суетата в живота. Когато се пробуждаше съзнанието му, Соломон написа ценни книги, в които изнесе несигурността и преходността на този свят. (15/стр. 413)

Радостта подразбира пробуждане на Висшето съзнание в човека... Радостта принадлежи към Божествения свят. (16/стр. 373)

Божественото осмисля нещата, прави ги свежи, чисти — обновява ги. (27/стр. 308)

Искам да се събуди у вас Будическото състояние, или тъй нареченото Божествено съзнание... Причината, дето много хора са нещастни, се дължи на това, че Будическото тяло у тях е в спящо състояние. (22/стр. 420-421)

Учители всякога е имало в света, Ангели всякога са слизали на Земята, благоприятни условия всякога са съществували; но човек може да използва всичко това, когато Божественото в него се пробуди. (26/стр. 352)

Ако разберем материалния живот тъй, както е даден от Бога — той е красив живот. Божествено разбиране трябва да имаме за материалния живот! (45/стр. 4)

В ума на Бога нашите страдания не съществуват. Той ги вижда и знае, че е от неразбиране. Благата, които ни е дал, ние не ги използваме както трябва. Ние искаме да ни освободи от нашите страдания. И ние някой път умираме, за да покажем колко сме страдали. (45/стр. 154)

Човек трябва да излезе извън своя егоизъм, да отвори душата си на Божественото Слънце, да излезе из рамките на сегашните си възгледи. Сегашното човечество е пълно с лицемери. (14/стр. 497-498)

Сега ще ме извините, че ще издам една ваша тайна: като наблюдавам хората — и грешниците, и праведните — на лицата на всички виждам маска, която им придава благочестив вид. Някой пита: „Как си?“. „Много добре съм. Ти как си?“ „И аз съм много добре, благодаря на Бога.“ Това е актьорство — и двамата не са добре, а човек трябва да бъде естествен, душата му да е пълна с Любов. (13/стр. 37)

Засега нашият живот е неестествен, но ще се примирим. Като дойде Божественият живот, тогава ще дойде и естественият живот. (31/стр. 418)

Едно трябва да се знае: лесният път е най-мъчен и най-мъчният път е най-лек. (15/стр. 407)

Навлизането на човека по-дълбоко в гъстата материя на живота води към израждане... Пазете се и вие да не се удавите в живота. (15/стр. 363)

Грубата материя е като един матрикс (матрица), или като основа за зараждането на престъпленията. (32/стр. 25)

Човек, който е погълнат в материята, ...той е потънал вътре в земята; един тежък човек, който е потънал в земята с мисълта си. (31/стр. 135)

Сегашното съзнание трябва да претърпи някои промени. А тъй както сте, според сегашното си съзнание, и в Рая да влезете, пак ще потънете. (24/стр. 144)

Ако вие турите отгоре на морската повърхност камък, той ще потъне... Така и светът — няма да се мине дълго време и той ще се срути. (24/стр. 144-145)

Велик закон се налага сега на цялото човечество. Велико съзнание се пробужда в света. (32/стр. 29)

Смисълът на живота е извън тази материя, извън този свят, в който живеем. (21/стр. 233)

От епохата на Христа светът се развивал в чисто материалистическо отношение. Духовно той никак не прогресирал. Две хиляди години светът абсолютно е прогресирал в материално отношение. (45/стр. 149)

Причината за страданията, нещастията, болестите, през които хората минават, се дължат на факта, че те живеят в неорганизиран свят... В неорганизирания свят частите живеят изключително за себе си. (27/стр. 302)

Докато не умре вашият егоизъм, вашето лично аз, за което сте живи — няма да бъдете живи. (18/стр. 320)

Не мислете, че сега като представяте Новото учение, че хората ще го приемат. Те ще го купят, но ще искат да го унищожат, за да се освободят от него. Хората не искат да се освободят от стария по-

рядък в света. То е опасното в света. Никой от вас не е готов да се откаже от себе си. (33/стр. 325)

Докато не се е домогнал до Истината, човек се страхува и казва: „Какво ще стане с мен?“... Един ден сами ще се уверите, че страхът, който ви е обхванал и държи здраво, е безпредметен — навсякъде е тихо и спокойно. (16/стр. 28)

Откажете се от егоизма, от мисълта какво ще стане с вас. (15/стр. 381)

Какво ще стане с вас — не мислете за това, то е определено от памтивека още. С вас ще стане това, което Бог е определил, а то е нещо много хубаво, неочаквано за всички. (26/стр. 146)

Изцелението е дълбок процес. Не може сухото дърво да избегне от огъня

Пътят, който Бог ви е определил — по-лек път от този няма. Да прави човек зло, е по-мъчно, отколкото да върви в пътя, който от векове още му е определен. (26/стр. 292)

Болен да стане човек е по-мъчно, отколкото да стане здрав. Ако ти си съумял да заболееш, ти ще съумееш да станеш здрав. (1/стр. 72)

Аз говоря за болестта като за временно състояние. Здравето е постоянно явление в човешкия живот, то е нагласяване на силите в човешкия организъм, а болестта е сянка на живота. (15/стр. 325)

Да мислиш, че си болен, това е първата лъжа!
(31/стр. 225-226)

В Природата няма болести... Отречи болестта!
(31/стр. 333)

Всички хора стават болни по единствената причина, че се образува у тях чрезмерна твърдост — и при това най-голямо зло болестта иде, като едно нововъведение вътре, да се смекчи човек. (5/стр. 837)

Има Духовно действие на болестта върху характера. Когато човек заболее, той омеква, говори тихичко, почва да мисли. В известно отношение трябва да благодарим на болестите — те са Божии Благословения и ако не бяха те, какво ли щеше да бъде човечеството? (8/стр. 246)

Всяка болест внася елемент на мекота. (5/стр. 433)

Мекият Принцип ще омекоти и ще откърти болестта. Мекото има силата да отнеме чуждото от организма. Бог се проявява в силата на Своята мекота. (8/стр. 254)

В Любовта на човека към Бога всички болести изчезват: и външни, и вътрешни. (16/стр. 13)

Щом видиш в една болест Бога, тогава болестта изчезва. (8/стр. 126)

Търкаля те бурята, но никога няма да те блъсне в някой камък, а на меко. И какъв разкошен изгрев посрещнахме... (8/стр. 223)

В Природата няма резки неща, всички неща стават медлено, така както изгрева. (9/стр. 212)

Всеки човек, който се лекува по Божествен начин, не може да се излекува изведнъж, по магически начин, но постепенно, с ред кризи. (10/стр. 55)

Болестите са нужни: в тях има известна криза. Необходимо е даже и най-здравите хора да боледуват... Това не е нещастие, вие се тонирате. За да може да върви болестта естествено, всички трябва да вземете тези мерки — очистително и топла вода, за да може да не изгубите в тази болест своето равновесие, да може болестта да принесе своите полезни последствия през целия ви живот. (12/стр. 243)

Малцина хора могат да се лекуват по Духовен начин. Кои хора? Само тия, у които няма абсолютно никакво съмнение. Те трябва да имат абсолютно доверие към тебе, пък и ти да бъдеш абсолютно искрен към тях. Няма ли това доверие и тази искреност помежду им, никакво Духовно лекуване не може да има. Тогава ще приложиш един от методите на Природата: водата, билките и други.

(21/стр. 166)

При мен са идвали някои да ги лекувам, аз ги питам: „Вие сте обиколили всички лекари, готови ли сте сега да служите на Бога, да посветите на Него живота си? Ако сте готови — добре, ще ви помогна“.

(14/стр. 499)

Мога да направя опит с всекиго, стига вие да сте искрени. (14/стр. 334)

Децата дълбоко желаят нещата и затова, каквото поискат, получават го. (7/стр. 412)

Когато някой дойде при мене и го видя, че искрено желае това, тогава ще му разкрия нещо.
(12/стр. 451)

Болестите дават знание и с тях ви се продължава животът. Ако не бяхте боледували, мнозина щяхте да заминете за другия свят. (28/стр. 232-233)

Всяка болест е признак на една Божия Велика тайна, която иска да ви се разкрие. (1/стр. 374)

Пъпката не се сгрява от слънчевите лъчи, но тя ги чувства. (4/стр. 109)

Светлината удря върху пъпките на растенията, за да излезе цветът. Вие не чувате нейните удари, но знаете ли какви удари причинява тя? Ударите, които тя произвежда върху пъпките, са силни — те спасяват положението им, те разтварят цветовете.
(14/стр. 699)

Душа, която не страда, завинаги остава затворена пъпка. (37/стр. 278)

Трябва да бъдете бодри и весели, защото най-великите тайни ви се откриват със страданията.
(3/стр. 105)

Ако искате едно хубаво състояние на човека, намерете го, когато страда. (5/стр. 47)

Хората още не знаят какво нещо е страданието.
(11/стр. 572)

„Ти страдал ли си?“ Страдал съм... Но между моите страдания и твоите има голяма разлика. Начинът, по който аз и ти страдаме, пак се различава: като дойде страданието при мен, аз го посрещна учтиво, нагостя го, разговарям с него и го каня и друг път да ме посети; а ти бягах от страданието, гониш го. (13/стр. 59)

Казваш: „Понеже съм патил, затова не вярвам на хората“ — патил си, но не си страдал. Който е страдал много, той е мек и благороден. (13/стр. 56)

Истински страдания имаха мъчениците, Йов, Христос. Когато обикновените хора страдат, съзнанието им е в заспало състояние, докато съзнанието на Йова и Христа беше будно. (5/стр. 241)

Страданията трябва да ви засегнат издълбоко. Човек трябва да бъде разклатен от дълбочините на душата си. (21/стр. 371)

Който се е определил като Христов ученик, той е преживял голяма болка. Не се минава лесно през огъня. (14/стр. 38)

Колкото повече е горял човек, толкова по-будно е съзнанието му... Помнете: Свещеният огън осмисля всички неща. (11/стр. 242, 243)

Човек е твърд, не е добър, защото топлината на Любовта не го е засегнала още. Бог търси начин, чрез който да засегне човешките души, за да възприемат Любовта вътрешно. (27/стр. 318-319)

Ние едва сега, в тази епоха, сме започнали да страдаме и сме станали по-чувствителни. (32/стр. 166)

Скърбно ли ти е, ще знаеш, че някъде в тебе или вън от тебе, по цялото Земно кълбо, се върши някое престъпление; и следователно Господ ти казва да въздействаш на това престъпление в твоето съзнание — да се молиш. (21/стр. 508)

Някои хора са толкова чувствителни, тъй силно скърбят, че ако вземете скръбта на един такъв човек, която той претърпява само за един ден, и я турите на всички други по-нисши същества, те не биха могли да я изнесат — толкова тежка е тя.

(21/стр. 509)

Нима мислите, че положението на мравките е по-лошо от вашето? Те са хиляди пъти по-щастливи от вас — те не усещат тия страдания, които вие усещате. (17/стр. 81)

Няма нито един човек, който да обича страданията. И даже такъв характер като Христовия, Човек с такова разбиране, три пъти ходи да се моли туй нещо да Го замине. (28/стр. 414-415)

Страданието е неизбежен път. Щом Христос не може да избегне страданията, обикновеният човек още по-малко може да ги избегне. (37/стр. 135)

Аз не искам да ви накарам да обичате страданията, но аз искам зад страданията да виждате Любовта. (5/стр. 510)

Човек не е дошъл на Земята да страда: той е дошъл да учи, да се развива правилно. (26/стр. 235)

За да се намалят страданията на хората, Бог праща пророци и проповедници на Земята, които да им покажат кратък и прав път. Затова е казано в Писанието, че Бог не съизволява в смъртта на грешника. (37/стр. 92-93)

Който е събуден, ...той се радва на страданието си. (33/стр. 18)

Пътят на страданието е труден само в началото. Колкото по-навътре влизате, той става все по-красив и лек. (27/стр. 74)

Плаши се човек от страданията, защото не ги разбира. С неразбирането си той прибавя известни примеси към тях и сам си създава излишни страдания. (37/стр. 242)

Хората внасят някакви примеси в скръбта и в страданието, които ги правят опасни. Извадете

примесите от тях и ще видите, че скръбта и страданието са приятни. (37/стр. 159)

При всяко страдание човек се освобождава от нещо, което го мъчи. (11/стр. 15)

Бог ще те направи съвършен... Ако стане нужда, може и десет пъти да те тури в Неговата фурна, но ще направи туй, което Той иска. (21/стр. 81)

Не може сухото дърво да избегне от огъня.
(28/стр. 26)

Страданието е процес на омекотяване и точно това трябва да се изясни. (9/стр. 147)

Божествените мисли, които проникват в Битието, се отличават с крайна мекота. (5/стр. 686)

Щом дойде мекотата в теб, ще дойде това, което нямаш. Защото мекотата е добрата почва, на която всичко хубаво вирее. (7/стр. 446)

Ако ти почнеш да мислиш меко за себе си, в живота ти ще настане едно подобрение. Потребна е тази мекота. Аз я наричам здравословна мекота.
(33/стр. 145)

Ако нямаш мекота, ти смирението не може да научиш. (7/стр. 307)

Естествено положение е смирение; а щом човек е тщеславен, горделив, честолюбив — той е болен. (7/стр. 437)

Здравето, доброто разположение, щастието са същества, които обичат чисти извори. Пита ли ме някой защо страда, отговарям: защото си голяма мътна река. (14/стр. 612)

Този Велик Лекар, Който е вътре във вас и на Когото съвременните лекари са асистенти, казва: „Живей естествено!“. (14/стр. 307)

Да бъде човек здрав, разумен, учен, добър — това е естествено, така е роден той. Да бъде болен, неразумен, нечестен, лош — и това се случва, но то се дължи на изопаченото човешко естество, което се е проявило впоследствие. (37/стр. 15)

Да бъде човек съвършен, това е най-лесното нещо, защото ние сме създадени съвършени, но не се развиваме правилно и оставаме недоразвити... Природата ни е създала съвършени, но ние сме изменили своето естество. (12/стр. 627)

Виждам един болен човек: легнал на гърба си, отчаян, обезсърчен — очаква смъртта си. Той не се замисля, не прониква малко по-дълбоко, за да види, че има нещо по-високо от обикновения живот, в който се движи. (10/стр. 294)

Да бъдеш болен, беден, хилав — това е човешката програма. А програмата, която Бог е наредил, е съвсем друга: като влезе човек в тази програма, всичко се нарежда добре. (13/стр. 524)

Не допускайте болестите в себе си, преди те да са се влюбили в Бога. Вие оставяте да се влюбват във вас и да ви измъчват... Бъдете будни към страданията и към болестите и докато те не изправят отношенията си към Първата Причина, не ги приемайте в дома си. (37/стр. 332)

Господ ни е създал спасени — и най-глупаво е да говорим, че Господ ще ни спаси. Когато казваме, че искаме да се спасим, това показва, че ние избягваме от Божието спасение, в рамките на което се намираме. (14/стр. 240)

Не залюбиш ли Господа, и да придобиеш спасението си, пак ще го изгубиш. (26/стр. 26)

Когато дървото не обича огъня, то става на пепел. (26/стр. 409)

Спасението ти е изработено много отдавна, преди ти да го знаеш. От теб се изисква само да приемеш това, което ти се дава като дар. (36/стр. 139)

Съкровено безсмъртни. Господ е това, каквото нещо сме ние

Мнозина казват: „В какво се заключава благото на живота?“. Отговорът е прост — в самия живот.
(44/стр. 57)

Смисълът на живота е в това — да живееш. Ако не живееш, какъв смисъл може да има животът?
(2/стр. 346)

Този, който казва, че не иска да живее, той не говори Истината. Ние разбираме неговия език. Зад този израз се крие друго нещо. Когато някоя мома казва, че иска да умре, аз подразбирам друга идея, която тя скрива. Тази мома иска да люби, да обича. Тя казва: „Досега аз бях навикнала да ме любят, но от сега нататък искам аз да любя, аз да жертвам нещо от себе си“. Та когато хората искат да умират, подразбирам, че искат да живеят по Новия начин.
(10/стр. 247-248)

Щом всинца се обикнат, смъртта ще изчезне... Смъртта е нещо вметнато, а животът е непреривен.
(9/стр. 178)

Който люби, той живее във Вечността, в която Радостта е непреривна. (10/стр. 436)

Само Божията Любов е в сила да освободи човека от смъртта — най-големия враг в света. (11/стр. 259)

Смъртта е външно нещо, а не вътрешно... Външният свят е човешкият, или тъй нареченият „малък свят“, а вътрешният е светът на Любовта, или „големият свят“. Когато безлюбието влезе в човека, Бог излиза навън, дето работи по специален начин. (11/стр. 11, 275)

Смъртта е най-големият неприятел, от когото трябва да се освободим... Безлюбието носи смъртта. (7/стр. 108)

Дисхармонията в което и да е същество образува едно пресичане, затова се явява и краят. Такива пресичания стават у всички същества. Само у Бога има една непреривност, а у всички други същества има едно изкривяване: съзнанието не е будно и тогава настъпва умирането, смъртта, която наричаме край. (22/стр. 126)

И след смъртта, и в тъмнината няма освобождение. Освобождение има само когато изпълниш Волята Божия. (12/стр. 564)

Неразположен си: виж къде се е вмъкнал човешкият елемент. Човешкото прекъсва съзнанието на хората. (27/стр. 307)

В човека умира само онова, което не е Божествено. (11/стр. 93)

Това, което умира, не е човекът — в човека умират лошите мисли, чувства и действия. (26/стр. 48)

В смъртта нас ни е страх от митническата станция. Туй, което носим, ще мине през митница... Не ни е страх от смъртта, а от митничарите. (28/стр. 252)

Има една тъмна зона около Земята, в която витаят всички отрицателни човешки мисли, желания и постъпки. Докосне ли се до тях, човек настръхва... Бог е поставил тъмната зона за граница между този и онзи свят. (37/стр. 304)

Когато заминава за другия свят, човек трябва да се откаже от всичко земно, от всичко човешко... Само така той може да мине благополучно тъмната зона... Дойдеш ли до своите смъртни мисли и желания, ще ги оставиш на Земята. (37/стр. 304, 305)

Бог създаде живота, т.е. отвори вратата на живота, за да влезе Той сам при нас. Човек създаде смъртта, т.е. отвори вратата към нея, ...и влезе да види какво има там. (37/стр. 236)

Няма смърт в света, смъртта е една илюзия.
(20/стр. 94)

Там, дето е Бог, смърт и живот са едно. (37/стр. 265)

Ти трябва да осъзнаеш, че животът ти е дар, любовен дар. (12/стр. 54)

Не мислете, че смъртта е нещо естествено, в реда на самата Природа. Било е време, когато човек е бил безсмъртен. (32/стр. 13)

В човешкия организъм има една Безсмъртна клетка — Първичната, която всеки трябва да намери. (25/стр. 182)

Човек се намира в онази Първична клетка, наречена монада, която управлява всички останали клетки и им дава заповеди и направления. (29/стр. 266)

Животът е по-силен от смъртта, за него няма смърт, но хората мислят, че ще умрат. (26/стр. 235)

„Ама остарях вече.“ Докато живееш по човешки, непременно ще остарееш. Щом осмислиш живота си, щом дадеш ход на Божественото в себе си, и старостта ти ще стане приятна. (27/стр. 306)

Старостта не пречи на човека да изпълни Божи-ята Воля. (37/стр. 242)

Началото на живота е младостта, крайт — старостта. Като се съединят младостта и старостта, образуват колелото на живота, т.е. Истината. (11/стр. 488)

Младият извира, възрастният тече, старият се влива. (27/стр. 13)

Някой ще каже: „Остарявам“. И Земята старее. Ако не остаряваше, нямаше да има тази прелест. Браздите, долините, реките, планините — това са нейните бръчки. (19/стр. 132)

Въпреки че остарявате, не вярвайте в остаряването. Въпреки че умираете, не вярвайте в смъртта. (45/стр. 105)

Животът има смисъл само тогава, когато се разбере неговата дълбочина, неговата Същина. (2/стр. 338)

Ако скърбиш за това, което си разбрал, ти не си познал живота. Ако се радваш за това, което си разбрал, ти си схванал светлите страни на живота. (2/стр. 207)

Много пъти може да съм скръбен, но като погледна тревата, казвам си: „Тя е доволна, защо аз да не съм доволен?“. (7/стр. 134)

Не отхвърляй и най-малката песен на светлината, която весели твоята душа. (37/стр. 263)

Използвай допирните точки на светлината. Използвай възможностите на светлината. (37/стр. 264)

В живота противоречия няма. Противоречия съществуват в умовете на хората. (11/стр. 152-153)

Неразбраните работи са шум. (5/стр. 575)

Онези неща, които са хармонични, са проявление на мълчанието. Светлината е мълчалива.
(21/стр. 341)

Духът е онзи, който със своята светлина тъче добрия живот на човека. Ходи в светлината на Духа, за да те благослови Господ. (37/стр. 264)

Казвам ви една Истина, която, ако я приложите, ще се отворят тъкмо дванадесет врати на Небето за вас. А пък както мислите, виждам, че всички врати на Небето са затворени за вас. (28/стр. 225)

В бъдеще човек ще има дванадесет очи, по едно око за всеки зодиак. Да имаш дванадесет очи, дванадесет прозореца — това значи да имаш широко съзнание, да възприемаш светлината от всички посоки. „Вярно ли е това?“ Ще дойде ден, когато сами ще го проверите. (37/стр. 235)

Когато аз се свързвам с Бога, знанието идва със светлина. Има едно знание, което не търпи да се говори за него. Аз го разбирам... Виждам, че то е нещо, което не се определя. То е както музиката.
(28/стр. 278)

Туй, което не се хваща, е светлина. Туй, което не се разбира, е Любов. Туй, което не се постига, е свобода. (2/стр. 32)

Водата, която тече, търси жадния. (2/стр. 228)

Нещата не стават, както очаквате, защото нямате в себе си това, което трябва. (27/стр. 280)

Всичко идва от вътре, а не от вън. (37/стр. 186)

Днес най-удобна и най-практична е дрехата на смирението. (11/стр. 572)

Със смирения никой не воюва. Ти не можеш да воюваш с него. (7/стр. 446)

Като мина покрай една тревица, гледам и на нея път да сторя. (30/стр. 263)

Смисълът на живота е в онова Дълбоко съзнание, което те учи отвътре. (1/стр. 403)

Ако видиш, че грешникът греши, дошло е време за тебе да станеш праведен. (2/стр. 207)

Деликатно е положението на човека — да изучава себе си. Не е лесна работа да изучава човек себе си. (5/стр. 132)

Когато хората искат да разберат какво нещо е Господ, те не знаят на какво опасно място се натък-

ват. За незнаещите, за невежите Бог е огън пояждаш; за знаещите Той е знание и светлина; за любещите Той е мир, радост и веселие; за свободните Той е простор; за грешните Той е ад и мъчение.

(2/стр. 386-387)

Какво нещо е Господ? Господ е това, каквото нещо сме ние. (4/стр. 132)

Когато Господ реши да направи нещо, не мислете, че Той е абсолютно решен — щом ти измениш намерението си, и Бог изменя решението Си... Бог е отражение на нашия живот. (32/стр. 191)

Когато ние не живеем добре, хвърляме сянка и виждаме образа на Бога мрачен. (39/стр. 218)

Когато злите духове отиват при Бога, ...те имат особено виждане, като през черни очила. Добрите и злите духове имат диаметрално противоположно схващане за Бога. (10/стр. 179)

Христос мълчи, но когато заговори и каже Истината, ще ни заболи много дълбоко... Ще видим всички заблуждения. (17/стр. 114)

Ние обличаме своите заблуждения в хубави форми и ако някой се осмели да каже Истината, вижда ни се грубо. (18/стр. 115)

Много неща сте скривали даже и от себе си, но пред Голямата Светлина нищо не може да се скрие. (16/стр. 292)

И адът, и Раят са основани върху Истината.
(26/стр. 303)

Как ще излъжете Слънцето? Как ще излъжете морето? (11/стр. 567)

Бог отговаря на молитвите на хората, но според съдържанието на техните молитви. В лъжата обаче няма съдържание. (26/стр. 347)

Грехът е дреха, която човек доброволно е облякъл; глупостта е състояние, което човек доброволно си е наложил; насилието е състояние, към което човек доброволно се е стремял. Всичко отрицателно в човека е придобито от самия него с негови собствени усилия, никой не му го е наложил от вън.
(26/стр. 347)

Страшно е да познаете Бога по отрицателен път.
(37/стр. 17)

Ние някой път казваме, че светът прилича на лудница — това са наши психически схващания. Този свят не е лудница, нито е един от лошите светове — и то не е право. Този свят е едно Божествено гнездо. (13/стр. 626)

Внесете лекота в живота си. Самоотричането означава олекване

Голямото благо е голям товар. Малкото благо – малък товар. Този закон почти за всичко е верен. Когато човек малко има, по-добре е. (28/стр. 8)

Големите работи са тежест за човека. (2/стр. 176)

Ако носи голям товар на гърба си, човек ще охка, ще пъшка, ще страда, ще се безпокои и в края на краищата нищо няма да придобие. (2/стр. 373)

Кога става човек нервен? Когато носи по-голям товар, отколкото са възможностите му. Защо носи тоя товар? Защото иска да стане величие, божество. (14/стр. 388-389)

Господ е написал Своя закон за онези, които Го разбират. Онези, които не Го разбират, ще носят товара на гърба си и ще бъдат „велики хора“. (16/стр. 279)

Натъкне ли се човек на страдания, които не може да носи, ще знае, че преждевременно е влязъл

в несъответни за него условия... Когато се развива естествено, човек е доволен от живота си. (29/стр. 20)

Бог иска човек да живее и да бъде доволен от живота си. Да живееш, това не значи да носиш товара на целия свят. Всеки носи по една малка част от целия товар. Смисълът на живота не е в многото, но в онова, което сте обработили и приложили. (27/стр. 299)

Всяка неразбрана мисъл в твоя мозък, или в твоя ум, е една тежест. (28/стр. 279)

Преди всичко, вие трябва да научите следния закон: Всичко, което разбирате, е ваше; онова, което не разбирате, не е ваше. В разбирането на нещата седи различието между вашите и чуждите работи. (26/стр. 199)

Ако турим на гърба си повече товар, отколкото можем да носим, един ден ще спънем своето развитие. (17/стр. 29)

Да се отречеш от себе си, това значи да се откажеш от излишния си товар. (14/стр. 79)

Който избере материалното богатство, изразено в пари, в имоти, той ще се домогне до външната страна на живота. Такъв богат човек може да бъде учен, може и да не бъде учен. Обаче при това богатство той непременно ще бъде неспокоен. Материалното богатство е товар за човека. (2/стр. 310)

Който се качва на високо място с голяма раница, далече не може да отиде. (27/стр. 9)

Съвременните хора искат да се качват по височините, а същевременно товарът им да се увеличава. Това е невъзможно. (2/стр. 391)

Когато едно нещо у вас се пълни, друго нещо трябва да се празни. Човек не може едновременно да богатеи и материално, и Духовно. Това е невъзможно. (10/стр. 99)

Каквото вземе човек, той може да го задържи само за известно време. През това време той трябва да тури този капитал в движение, да придобие от него някаква печалба и след това, когато дойде падежът му, да го върне назад... Този е естественият ред на нещата. (10/стр. 320)

Колко време трае цветът на едно растение? Всеки цвят е временен. (14/стр. 527)

И при това всеки трябва да работи и с честен труд, и с пот на лицето да си изкарва своята прехрана. Туй е сега закон. (24/стр. 214)

Един морал има в света: човек трябва да бъде честен и самостоятелен, с труд и пот да изкарва прехраната си. (13/стр. 449)

Честният и почтен труд не донася големи печалби. (15/стр. 427)

Нека не се обременяват сърцата ни с чрезмерни грижи за живота ни. Необходим е насъщният — това е от Бога, повечето е от лукаваго. (3/стр. 52)

Богатството е душата и ако някой спасява душата си, той богатее. (36/стр. 159)

Работете не за пари, а за една Божия усмивка!
(32/стр. 232)

Престани да мислиш, опразни се, отпусни се и кажи: „Каквото Господ даде“. (30/стр. 29)

Който е заслужил богатството, той ще го придобие по честен път. Който не го е заслужил, и той може да го придобие по някакъв начин, но ще плати с живота си. (29/ стр. 156)

Казва Господ на богатия: „Безумни, тази нощ ще изискам душата ти и на кого ще оставиш всичко това, което си припечелил?“. Така ще се случи всеки-му, който не богатее в Господа, но в света. (36/стр. 159)

Когато му се отнеме всичко, човек трябва да знае, че причината за това е той сам. (29/стр. 288)

Всички други работи, освен Божественото, са товар. (7/стр. 288)

Когато дойдат изпитанията в живота, туй, което не е от Божественото естество, всичко си отива. В

края на краищата в света ще остане само Божественото. (23/стр. 297)

Господ иска да повърне хората към онова чисто, първоначално състояние, което хората наричат подивяване, но което всъщност не е подивяване... „Див“ на санскритски значи „чист“. (17/стр. 132)

Ще изхвърлите едно-друго — всичко, което не е нужно, и ще почувствате, че сте оглупяли. Докато не оглупеете, нищо няма да излезе. След като се изпразните съвършено, тогава Новият Божествен живот ще дойде. (4/стр. 31)

Аз облажавам глупавите хора. Глупав, сиреч простодушен, са синонимни думи. (18/стр. 136)

След като изгубиш всичко и се примириш, тогава ще придобиеш Ново Прозрение. (5/стр. 232)

Голямо разочарование претърпя Христос. Няма друг човек, който да е претърпял по-голямо разочарование, отколкото Той! Всичко рухна. Разбягаха се учениците Му и всичко, каквото е казал, рухна повидимому (привидно). И Христос каза: „Тогава да бъде Твоята Воля!“. И тогава дойде Божественото! (28/стр. 177)

Когато слезем до дъното на мъчението, което е основа на живота, оттам Божественият Дух ще започне да ни повдига нагоре. (4/стр. 9)

Защо се мъчат хората? Защото са твърди, не се топят. (14/стр. 92)

„Докога ще се мъчим?“ Докато разберете смисъла на живота и се откажете от неестествените желания, които водят към неестествени пътища. (15/стр. 304)

Покаянието не е нищо друго освен едно пълно изтрезняване от онова, неестественото, което си пил и не е трябвало да пиеш. (28/стр. 11)

Аз искам всички да бъдете естествени и затова казвам: Окултизмът е такава Школа, че който влезе в нея, излиза много прост. (4/стр. 19)

Светията цели двадесет години се моли и казва: „Голям невежа съм, голям простак съм“. А хората отиват при него и той ги лекува. Но след като ги излекува, пак не знае как става това. И си казва в себе си: „Голям простак съм“. (33/стр. 81)

Следователно първото нещо: човек трябва да схване, че не знае, че е празен; или да се изпразни, за да се напълни наново. (13/стр. 556)

Ония хора, за които казват, че са празни, внасят подтик в човешкия живот. Защо? Защото те вървят във възходяща посока. (14/стр. 179-180)

Тъй като ви говоря, вие мислите, че това Учение е много трудно. Аз го намирам за много леко.
(4/стр. 141)

Всъщност Новото учение препоръчва на хората прости, обикновени неща: да се облечете с нови дрехи, да се обуете с нови обувки — да станете Нов човек. Кой не желае това? (15/стр. 106)

Не се смущавайте за това как ще се развие животът ви. Вашият живот ще се развие много естествено в Школата, в която влизате. Не му мислете много... Ако останете вън от Школата, ще бъде десет пъти по-зле за вас. (31/стр. 237, 355)

Христос казва: „Вземете Моето иго, защото е благо и леко“. Наистина всяко човешко иго е тежко и горчиво. Какво означава думата „иго“? На турски език „йок“ означава „няма“; на английски „йок“ означава „хомот“; на индуски „йога“ означава „Учител“. Следователно Христос говори за Своего иго в смисъл на Учител — Той казва: „Вземете Моето иго“, т.е. приемоте го като Учител в себе си и се научете от Него. (14/стр. 105)

Христос призовава при Себе Си всички обременени, за да ги научи на изкуството да носят леко своето бреме. (16/стр. 287)

Сега мнозина представят този Път на ученичеството за много труден. Той не е лесен, но не е и толкова труден. (31/стр. 290)

Практически Христовото учение е най-лекият метод. Тъй че не са прави ония, които проповядват, че Христовото учение е тежко бремене. Сега вашето бремене е десет пъти по-тежко. (32/стр. 38)

Пътят на света е много тежък. Там хората какви ли не страдания преживяват, за да подобрят своето положение, и пак го изгубват... Някой влезе да краде, теглят му един куршум, свършва се с него — счупят му крака, осакати се. А тези, които са в Истината, се страхуват и казват: „Ако ми стане нещо?“. Ако си в Пътя, мислиш ли, че няма да ти стане нищо? Пак ще ти стане. Въпреки всичко този Път е лек и приятен. (31/стр. 291)

За да можем да разберем Дълбокия смисъл на Учението, което Христос е проповядвал, трябва да се очистим. А думата „очистване“ в един друг смисъл означава „олекване“. (17/стр. 241)

Щом имаш най-малкия недостатък, то е тежест. Трябва да се освободиш от всичките отрицателни мисли и желания, които имаш; да се отречеш от тях. (33/стр. 357)

Самоотричането означава олекване. (17/стр. 244)

Тежък човек е само онзи, който няма Истината в себе си. (31/стр. 278)

Ако вие познавате Бога, ако имате ясна представа за Него, всички канари в Природата ще могат да се движат и ще бъдат леки като перца. Всъщност те са тежки и страшни за този, който не служи на Бога. (10/стр. 364)

Бог ще ни каже един лесен път, по който да можем всякога да извършим работите си, колкото и да са трудни те. (21/стр. 560)

Слънцето върви по определен път, растенията растат по определен път, реките текат по определен път, ветровете духат по определен път... Обаче хората съзнателно, за свои лични облаги изменят този определен път на нещата. (26/стр. 283)

„Да живеем щастливо“ — не търси този път! Търсете онзи път, който Бог ви е начертал. (33/стр. 311)

Злощастие кога те сполети, не се грижи, нито роптай. Защото, ако сториш тая грешка, два товара ще приемеш в заплата. (36/стр. 181)

Аз ви казах как можем да се освободим от нашия товар. Всеки от сърце трябва да каже на Господа: „Аз съм благодарен от душа и сърце за всичко, което си ми дал“. (17/стр. 86-87)

Бъдете доволни от това, което сега имате. Всички хора страдат от изобилие, а не от недоимък.
(37/стр. 306)

Благодарете на Бога за всичко! Благодарността е една дума от езика на Древните Мъдреци, който и досега е останал неразбран. (38/стр. 93)

„Тежък е животът!“ Къде му е тежестта? Колко тежи животът? Никаква тежест няма животът. Той е само едно благо. Тежест е, когато нямаш живот.
(22/стр. 156)

Пътят на живота за разумния е лек. (2/стр. 207)

Тежки неща в живота са само тия, които се използват неправилно и неразумно. (6/стр. 118)

Никому не е тежък кръстът — нито на богатия, нито на бедния, нито на учения, нито на простия. Човек сам прави кръста си тежък. (6/стр. 118)

Когато човек изгуби Любовта си, става тромав, тежък... Тогава отвътре няма разширение и външният свят наляга. (7/стр. 11)

Вие, когато имате най-доброто разположение, като се махне Любовта, изпитвали сте какъв ад настава, каква тежест. (31/стр. 164)

Да се слезе в ада — ще се почувствате десетки хиляди килограми по-тежки. (3/стр. 59)

Помни, че си роден, за да бъдеш разумен. Не давай място на безумието. (2/стр. 209)

Ако се свържеш за една канара, можеш ли да кажеш, че тя е част от тебе? Не се свързвайте с неща, които се развалят. Те са преходни и могат да ви завлекат в пропастта. (5/стр. 225)

Божествените закони са живи и когато вървим по тях, по Божествения път, всичко върви гладко и тихо. (4/стр. 95)

Причините за нещастията и падението на хората се крият в микроскопични поводи. (14/стр. 480)

Ние ще започнем с простите, с микроскопическите неща... (12/стр. 146)

Туй, което спъва нашите домове и нас самите, това са малките, микроскопични причини, които са тъй естествени. И когато разберем този ход на нещата, ние 75 % ще се освободим от ненужни борби; ще ни останат 25 % необходими борби и тогава разумно ще се борим. (12/стр. 106-107)

Благодарете, че вашите сърца са задебелели малко, та не чувствате големите страдания на хората. Какви ли страдания няма в света! Те именно разрушават човешкия живот, ...непременно трябва да се премахнат. Обаче има мъчения и страдания, които

трябва да останат. Те са естествените страдания, които произтичат от Духа. (14/стр. 540-541)

Колкото по-голяма е Любовта на човека, толкова и страданията му ще бъдат по-големи, но по-разбрани. Колкото по-разбрани са страданията, толкова по-лесно се носят. (29/стр. 214)

Всички разбрани неща са приятни. Когато разбереш живота, и той става приятен и красив. (44/стр. 122)

В будния ум няма прекъсване на мисълта. Той не се безпокои от това, което става, защото знае, че Бог действа навсякъде в света. Ако е допуснато известно страдание или изпитание за някого, то става по закона на Божия Промисъл, затова то крие в себе си нещо добро. (10/стр. 264)

Изпитанието е Благословение. (21/стр. 583)

Щом човек схваща, че всичко е за добро, той добива сила да носи скръбта с радост. Остава скръб само 25 % и се носи лесно. (9/стр. 232)

Има начин, по който стомната ще ти стане лека и много лесно ще я носиш. Ето начина — кажи си: „Господ и аз носим тази стомна“. (7/стр. 86)

Обременени сте — повикайте Бога. (20/стр. 29)

Страданието си ще даваш на Бога... Само Бог е в състояние да оцени страданието на човека и да му даде заслуженото. (37/стр. 306)

Някой е болен, търси лекарска помощ, обиколи няколко лекари, но и те не могат да му помогнат — какво трябва да прави? Нека се обърне към Бога с всичкото си упование и надежда и да каже: „Господи, на Теб уповавам, на Теб възлагам товара си“. (16/стр. 13)

Когато товарът ви стане толкова тежък, че не можете да го носите, вие събуждате Висшия Принцип. (16/стр. 135)

Онези, за които Бог е изгрял, трябва да се самоотрекат, да олекнат. (19/стр. 19)

Когато останеш без всякакво тегло, тогава ще влезеш при Бога. Ще запитате как е възможно да си без тегло. Именно тогава ще съзнаваш, че без да имаш тежест, си човек; ще почувстваш, че целият свят е твой. (31/стр. 278)

Ако възприемете Учението тъй, както аз го разбирам, ще опитате дали е вярно, или не... Аз не говоря за някое човешко учение, но за едно Учение, което ще измени целия ход на вашия живот, и вие ще бъдете радостни и весели. (30/стр. 293)

Когато видя, че някоя душа страда, аз не плача за нея, ...но ѝ казвам: „Не се смущавай — изпари се, качи се по-горе или стопи се, влез в земята, слез по-долу и излез като извор“. Това е Великата наука на Любовта. (14/стр. 768)

Някой казва: „Ти трябва да влезеш в положението ми“. Аз не мога да вляза в положението ти. Ако аз вляза в положението ти, на тебе ще стане десет пъти по-тежко, отколкото е сега. Ти казваш: „Виж в какви мъки се намирам“. Ако видя мъките ти, то твоите мъки ще се увеличат. Аз приемам от твоите мъки. (35/стр. 83-84)

Казва някой: „Защо мило те погледна (тази мома)?“. Как няма да ме гледа мило! Че от онова, което аз ще запиша, зависи цялото ѝ бъдеще. Аз ще изменя цялото ѝ бъдеще! Тая мома, на която аз се спра, нейното чело, нос, уста, нейната карма се изменя. И ред поколения ще се изменят. Как няма да ме гледа умилно! (30/стр. 292)

Сегашната карма — имаш да страдаш — тази карма аз мога да я смекча. Ще ти кажа: „Ела, братко, аз ще я поделя наполовина с тебе“. (13/стр. 470)

Аз ще избира най-добрия път, но най-трудните методи. Сега на вас пътят е труден, но ви оставям да си изберете най-леките методи. (24/стр. 137)

Казва Христос: „Когато някой от вас страда и е много отегчен, нека дойде при Мене, Аз ще откупя неговите страдания“. (16/стр. 267)

Когато Христос слезе на Земята, хората ще почувстват олекване. (3/стр. 51)

В присъствието на този, който ви обича по Божествен начин, каквато скръб и разочарование да имате, веднага ще ви олекне и ще заприличате на една птичка в пролетта. (13/стр. 612)

**Мълчете отвън, а работете отвътре.
Истината сама за себе си говори**

В несъществените работи се крият съществените.
(1/стр. 399)

В това, обикновеното нещо има нещо необикновено. (28/стр. 295)

Който може да изприда един тънък конец, може да направи и дебело въже. (7/стр. 451)

Ако искаш да не се спъваш, бъди доволен, без да има защо. (2/стр. 207)

Животът на Земята е само едно приготвление за един по-възвишен живот. Птиците перат ли дрехите си? (34/стр. 113)

И най-малката капка вода никой не може да я замести. (30/стр. 286)

Смиреният човек чака времето си, чака реда си. За всички нас в този свят има определено време.
(32/стр. 403)

Преизобилен е магнетичният човек, като тиха вода. Стои тих и спокоен, като че нищо не прави, но работи интензивно. (7/стр. 263)

Когато някои хора се карат, аз отивам при тях, но не им казвам да мълкнат, защото аз трябва първом да мълкна... Не им проповядвам морал, а се спра и се помоля за тях на Господа. (17/стр. 453)

Дойде някой при вас тъжен, наскърбен: помолете се тайно в душата си за него. По този начин у него ще настане едно вътрешно облекчение. (22/стр. 514)

Проповядвай с живота си — право учение е това, което се проповядва мълчаливо. (13/стр. 55)

Ще говорите чрез мълчание! (32/стр. 206)

Мълкнете и ще разберете, че Бог е Любов. Като мълкнем ние, Бог, Любовта ще уреди всичките работи. (34/стр. 11)

Когато излиза Любов от теб, без да говориш, тя тече като вода. (8/стр. 175)

Като влезеш в един дом с Любов, със своето присъствие, без да им говориш, ще внесеш хармония. Ако се карат, ще престанат; ако не се обичат, ще почнат да се обичат. (7/стр. 160)

Можеш ли да се сърдиш и нервираш при извора?
(7/стр. 262)

Бих желал хората да ми говорят, без да продумат.
(19/стр. 223)

В мълчаливата мисъл, мълчаливото желание и мълчаливата постъпка, които запалват, които внасят Любовта — в това е силата. (28/стр. 177)

Мълчете отвън, а работете отвътре. (3/стр. 65)

На сто казани неща едно става, а на сто неказани — деветдесет и девет стават. (7/стр. 186-187)

Многото говорене води към нещастия. (14/стр. 61)

Пази душата си от празнословие, защото в него грехът е неизбежен. (36/стр. 179)

От празните мъдрувания се отстранявай, понеже са примка от бащата на лъжата, за да те ограби.
(36/стр. 178)

В многото говорене Истината не се казва.
(17/стр. 420)

Имайте предвид, че Духът в Окултната Школа говори само най-съществените неща. Тия Братя не обичат много да говорят. (24/стр. 67)

Само една клечка ви трябва да се запали печката.
(28/стр. 143)

Върнете се по домовете си и започнете да работите, без да говорите; Новият живот ще произведе потресаващо действие върху вас и ще ви преобрази... Нова сила ще се влее във вас и ще трансформира условията, в които живеете. Вашият вътрешен свят ще се измени, а с това заедно и целият външен свят. (13/стр. 115)

Вие очаквате светът да се оправи, но не знаете отде и как ще дойде това изправяне. Светът ще се изправи с мълчание. (27/стр. 69)

Защо ще разправяш за това, което ти сам не си видял и чул? Не разнасяйте неверни новини!
(37/стр. 132)

Не говорете мъгливи неща — неща, които не разбирате. Говорете само онова, което сте преживели, и онова, с което сте направили поне десет опита.
(32/стр. 417-418)

Човек не е това, което говори, а това, което носи и преживява. (32/стр. 327)

Трябва да се започне с разбиране на простите неща в живота — в разбирането и прилагането е цялата сила на живота. (32/стр. 154)

Докато не разбира как Великият работи, за едно снесено яйце човек ще окряка света — всички да чуят, да го похвалят. Когато разбере как Велики-

ят работи, без да вижда някой работата Му, човек мълква. Който съзнателно мълчи, той разбира Божествените пътища и методи. (27/стр. 128)

Великите мисли и великите чувства се раждат в мълчание. (13/стр. 166)

Няма по-хубаво нещо от мълчанието. Бих желал да съм на ваше място: вие да говорите, а аз да слушам. (14/стр. 340)

От мое гледище, щом речете да учите някого, вие губите. Аз това го зная. Даже един Учител, и той, като учи, губи голяма част от времето си за празни работи. Не учи никого, живеј както трябва. (28/стр. 456)

Опити, опити ви трябва. Това Учение има вътрешни реални преживявания, които трябва да проверите на опит. (4/стр. 21)

Можете ли да се ползвате от една светла идея, ако я държите вън от себе си като икона? Тя има смисъл само когато се приложи. (15/стр. 184)

Всяко красиво цвете, което разнася благоуханието си надалече, може да ви причини радост, но по никой начин то не може да измени вашия живот. (2/стр. 306)

Да, Бог отдавна е промислил за всичко, но ти сам трябва да отидеш до извора да си донесеш вода. (10/стр. 16)

Не губи времето си да броиш прашинките, които вятърът всеки ден повдига. (27/стр. 58)

Когато се проповядва едно учение, лесно се говори, мъчно се прилага. Сега забелязвам: ред ученици, наместо аз да ги изпитвам, те ме изпитват. И да видите какви задачи ми задават! (12/стр. 419)

Някой човек казва: „Аз имам изпитания“. Господ му е дал изпитания, а той дошъл да ми разправя това, да ме изпитва. Изпитанието е за тебе. Ти сам ще си решиш задачата, аз няма да я решавам заради тебе. (22/стр. 545)

Ако разбираш страданието като изпитание, ако разбираш спънката в живота си като изпитание — издръж ги! Пък има и друго положение: ако разбираш мъчнотията като връзка, ако разбираш болката като връзка — ела при мене, аз ще те приема на драго сърце. (22/стр. 546)

Ти казваш: „Мене ми дотегна!“. И на мене ми дотегна. Толкова години говорих и на мен ми дотегна, ако е за дотягане. (28/стр. 309)

Ще продължавам да ви говоря. Не искам нито един от вас да ме упрекне, че не съм ви казвал какво трябва да правите. (16/стр. 112)

Велики закони, Велики Принципи се крият в Христовото учение, които и до днес още остават затворени. Защо? Защото не са приложени. (15/стр. 395)

Някои не прилагат и даже понякога съжалявам, че почнах в България Духовна работа. (7/стр. 316-317)

За българите не мисля да дам нито петаче; единственото наследство, което ще им оставя, то е: „Още по-блажен е онзи, който слуша Словото Божие и го изпълнява“. (13/стр. 423)

И без да им проповядвам на хората, те пак ще влезнат в същия път, но ще минат милиони години страдания, страдания, блъскания, блъскания... (33/стр. 341)

Мнозина казвате: „Тъй рече нашият Учител, тъй рече нашият Учител“... Вие си служите с мене, за да си създадете авторитет ли, какво ли? (28/стр. 319)

Бъдете искрени: ако вярвате, поне малко прилагайте. (13/стр. 500)

Този, който чете беседите, прилича на червей; като ги проучи, прилича на пеперуда; а когато ги приложи — на човек. (9/стр. 98)

Често си правя забавления, като изчислявам какъв процент от вас ще ме разберете, колко ще ме слушате и колко ще изпълните. (14/стр. 329-330)

Вие идвате при мен, учите моята философия, но сте като евреите — учите и двата метода: и на Черната, и на Бялата Школа. Където ви уйдисва, казвате: „Така казва Учителят“, а някой път прилагате нещата миш-маш. Не може така! (31/стр. 420)

Някои искат да знаят кой и какъв съм аз. Аз съм това, което ви говоря. Ако ви окрада, такъв съм; ако ви излекувам, такъв съм. (16/стр. 347)

Дрехата, която майсторът шивач ушива, е безупречна. Тя говори сама за себе си. Така говори и Истината. Тя не се нуждае от доказване. (44/стр. 57)

Ти никога не можеш да кажеш Истината. Истината — това е човекът. Както мислиш, както постъпваш и чувстваш в дадения случай — това е Истината. (40/стр. 53)

Ако аз съм една горяща свещ, ще има ли нужда да доказвам, че съм такава? Има ли нужда розата да доказва, че е роза? (4/стр. 51)

Истината сама за себе си говори. (45/стр. 131)

Бях на едно изкушение да ви кажа нещо, но няма да ви го кажа... Скрих го, няма да ви го кажа, ще мълча. (13/стр. 423)

Има неща, които не могат да се кажат. Защо? Защото те непременно изискват приложение. Не се ли приложат, те ще бъдат спънка в живота на човека. (2/стр. 141)

Колкото повече ви говоря, толкова отговорността за вас е по-голяма. За всичко това, което съм ви говорил, Невидимият свят изисква поне 1/1000 част от него приложение. И ако тази 1/1000 част не се приложи, никакво извинение няма. (22/стр. 72)

В човешкия ум са складирани много знания, които един ден ще се заличат, както се заличава напечатаното в книгите. Защо се заличават тия знания? Защото не са приложени. (2/стр. 101)

Любовта в човека трябва всеки ден да има Ново Прозрение, Ново Откровение. Любовта е един безграничен свят. (7/стр. 132)

Истината има лице само за искрените хора. Простотата е чистосърдечие

Всички хора трябва да бъдат искрени като децата: всякога да са готови да коригират своите понятия и схващания за живота. (6/стр. 86)

Не говорете за грешките си, но ги изправяйте. Докато никой не те пита, нищо не казвай. Важно е ти да знаеш, че си сгрешил; да не прикриваш грешките си... Кажете ли грешката си на човек, който не може да ви разбере, той ще ви морализира, ще ви дава съвети... (37/стр. 191)

Не прави надгробни плочи над погрешките си. (2/стр. 45)

Бъдете честни крадци. Откраднеш — поправи. Като направиш една погрешка, не седи да плачеш върху направената погрешка — поправи тази погрешка. (1/стр. 87)

Приятно е човек да оправя своите погрешки. (31/стр. 129)

Ще дойде време, когато хората ще крадат майсторски, по всички правила на изкуството: те ще от-

качват товара от пояса на давящите се и ще ги изваждат на брега; после ще им дадат товара... Такива кражби ще стават в бъдеще: нито товара ще вземат, нито човека ще отнасят със себе си. (15/стр. 241)

Едно нещо трябва да знаете: злото царува в самия човек, а не вън от него. Външните условия са причина да се прояви злото навън, да излезе от човека, за да види какво се крие в него. (11/стр. 419)

Вън от нас е Бог, Който създаде света — тъй щото, ако мислите, че злото е вън от вас... (26/стр. 351)

Няма нищо скрито-покрито в живота. Вътрешното лесно излиза навън. (11/стр. 13)

Не търсете крадеца в лицето на своя ближен, но огледайте се сами, за да видите, че той се крие във вас. (16/стр. 441)

Съвременните хора са много подозрителни. Че какво има да подозират?... Всеки от вас може да узнае всичките тайни на (материалния) човек. Няма нищо скрито-покрито на Земята. (22/стр. 303)

Смешно е да се занимавате какъв е този или онзи човек... Ако един човек се занимава с нещо материално, с нещо земно, няма какво да се изучава, той не представлява абсолютно нищо важно. (22/стр. 303)

Вие правите престъпление, като се занимавате със съзнанието на другите. Оставете всеки един човек, не се занимавайте с него, защото това е погрешно. Никой няма право да се занимава със съзнанието на другите хора. (35/стр. 150)

Докато сте напрегнати, както сте сега, вие не можете да разберете Истината. (27/стр. 299)

От какво произтича тази вътрешна натегнатост у вас? Аз я наричам преструвка. Забелязвам, че у всинца ви има една преструвка. Някой се мъчи да се покаже за това, което не е. (31/стр. 455)

Какъвто и да се представя човек, докато той не е намерил Истината, нищо не е. (26/стр. 416)

Щом не познавате Истината, вие не можете да се наречете човек. Следователно, когато вашето море се развълнува, задайте си въпроса: „Защо се смущавам, защо се обезсърчавам?“. (27/стр. 116-117)

Имайте готовност да прощавате... Смущавате ли се от хората, обиждате ли се от тях, вие никога няма да намерите Пътя. (27/стр. 274-275)

Знаете ли колко трябва да бъде будно човешкото съзнание?... В Божествения ред на нещата, като се изгуби нещо, и цялата ти къща да се изгуби — да

не се опетни съзнанието ти; като че нищо не се е случило и в нищо да не подозреш приятеля си!

(28/стр. 393-394)

И като те лъжат — и като знаеш, че те лъжат — пак трябва да приличаш на извора, който всичко дава. Който и да дойде, и разбойник да дойде да пие, изворът дава; не се смущава, че е пил някой вълк, мечка, разбойник, някоя змия, паяк. (45/стр. 62)

Отвън може да стане едно смущение, но отвътре човек не трябва да се смущава. Да кажем, че човек изгуби всичкото си материално състояние. Това трябва ли да го смуги? Това не е признак, че Бог не благоволява към него. (31/стр. 435)

Когато някой разбойник ме обере, аз се радвам, че Господ му е дал свобода да ме обере, но не одобрявам постъпката на разбойника. Свободата на разбойника е от Бога, а постъпката му не е от Бога. Защото утре ще дойде друг майстор, ще обере разбойника. Колко е добър Господ! (45/стр. 53)

Какво се разбира под думите: „Ти си Син на Бога живаго.“? Това показва степен на съзнание.

(26/стр. 53)

С Чистотата се полага основа да видим Бога, а с виждането на Бога започва Истинското съзнание.

(13/стр. 492)

Когато човек изгуби своята Чистота, той може да я възстанови само чрез закона за жертвата.
(13/стр. 492)

Това отношение на Сина трябва да разбираме — самопожертването. (20/стр. 26)

Трябва да бъдете безпощадни към своите слабости. (13/стр. 128)

Чистотата е безусловно необходима. (32/стр. 58)

Ако твоята молитва не е чистосърдечна, ...не може да иде при Бога. (33/стр. 281)

Има известни хора, които се показват лоши, но вътрешно са чистосърдечни. (45/стр. 91)

Всеки човек знае подбудителните причини за всяка една своя постъпка. Няма скрито-покрито пред нашето съзнание, пред нашата душа. Тази душа е огледало, в което Господ вижда всичко.
(21/стр. 99)

Не скривай Истината! Бъди буден към постъпките си. (37/стр. 310)

Не крий погрешките си пред себе си, не се извинявай за стореното, защото ще сториш два греха.
(36/стр. 181)

Защо ще се представяш по-благороден и честен, отколкото си? (14/стр. 203)

Ти си намислил да направиш едно престъпление, по-хубаво го кажи, а не да направиш две престъпления. (13/стр. 700)

Няма човек, който да не е изневерил на Бога, и то не само за момент, но през целия си живот. Кой е бил честен и искрен към Бога? (13/стр. 113)

Като се приближим при Бога, трябва да вземем под съображение да бъдем крайно искрени. (33/стр. 281)

Ние сме неискрени в отношенията си: едно мислим, друго казваме. (22/стр. 479)

Онзи, който ви обижда, прави това с всичкото си сърце и гледа дали ще ви потекат два реда сълзи. Онзи, който ви хвали, казва: „Няма какво да се прави, трябва да се похвали този човек“. Затова обидите са по-силни, понеже се правят от сърце. Не е ли така? (21/стр. 522)

Ако говориш лошо за някого, бъди искрен, бъди кавалер, кажи му го право в очите. (16/стр. 175)

Ако си вълк, прояви се какъвто си и кажи на другите: „Аз съм жесток човек и ако искаш да живееш с мене, ще бъдеш измъчван по всички правила на

моето изкуство“. Трябва да бъдеш искрен в себе си и към другите и само по този начин ще се прояви Любовта. (18/стр. 140)

Всеки ученик трябва да бъде тъй искрен спрямо себе си. Няма нищо по-хубаво от искреността. Тя ще внесе Божествен мир в нас. (21/стр. 149-150)

Повече чистосърдечие и искреност — това на мен е най-приятно. (36/стр. 194)

Ще бъдете искрени спрямо себе си, няма да се лъжете. Мен можете да лъжете, но не искам себе си да лъжете, затуй ще бъда много строг. Никога не лъжете себе си!... Ще признаете в себе си Истината тъй, както си е. Никакво изменение няма да правите, просто ще констатирайте нещата тъй, както си са — ни повече, ни по-малко. (24/стр. 78)

Няма да изнудваш Бога. Ще Му кажеш Истината, както я знаеш, и Той ще бъде на твоя страна. Колкото по-просто говориш с Бога, толкова по-добре. Ако искаш нещо от брата си, също ще му говориш просто. Няма да се оплакваш, че имаш много деца, че жена ти е болна. Ще му кажеш: „Братко, имам нужда. Можеш ли да ми помогнеш?“. Като ми говорите така, аз зная от какво се нуждаете и всякога съм готов да ви помогна. (39/стр. 21)

Не са думите, които скланят Небето, но е доброто и чисто сърце. То е единственият залог, който

важи. И ако вашите сърца принадлежат на света, с какво остава да ме привлечете към себе си? С нищо. Вие ще останете чужди завинаги — нито света ще придобиете, нито Небето. (36/стр. 204-205)

Когато Висшето съзнание проникне в сърцата на хората, те разбират. Засега човечеството изобщо не разбира езика на Истината. Каквото и да говоря, аз съм опитвал хората, зная. Аз ги познавам за себе си: познавам кой какъв е и няма нужда да ми казва кой какъв е. (45/стр. 131)

Казано е, че децата ще управляват света. Понеже учените и богатите не можаха да управляват света, децата ще го управляват — те не могат да лъжат, те изнасят нещата, както са. (14/стр. 472)

В другите светове човек може да се крие и никой да не знае обича ли да лъже, или не. Обаче дойде ли на Земята, никакво скриване не може да става: и децата го познават какъв е. (37/стр. 132)

Законът на Небето има символ в децата — в тяхното безкористие. (16/стр. 273)

Колко е приятно да бъде човек искрен!... Искренни хора са ония, които са съвестни. (31/стр. 124)

Искреността е морално качество. (31/стр. 216)

У всички ви трябва да се роди простота в разбирането, трябва да се вдетините, като деца трябва да

станете. Ако вие не се върнете в положението на деца, да се учите, вие няма да бъдете в състояние да възприемете Великата Божествена наука.

(12/стр. 333-334)

Няма по-отвратително нещо от това, човек да се стреми да бъде център. (20/стр. 26)

Смирението е процес на поглъщане на Божествена енергия, ...разположение на душата, за да възприеме всеки момент всичко, каквото ѝ даде Господ да обработва. Да не каже, че това, което ѝ се дава, е трудно. (32/стр. 35)

Блажени смирените — блажени онези, които заемат онова място, което Бог им е определил в света. (20/стр. 145)

В живота трябва Простота — то е чистосърдечие. (3/стр. 53)

В чистата вода веднага ще стане отражение. (5/стр. 772)

Чувствителната струна с малко докосване отговаря. (7/стр. 47)

Първото нещо не е искреност, а чистосърдечност. Знаете ли какво нещо е чистосърдечност? Да си чистосърдечен не за света, но като седнеш вътре в душата си, да отпратиш мислите си към Бога,

този Бог на Мъдростта, Любовта и Истината. Ти ще бъдеш тъй чистосърдечен, за да може всичките Божествени лъчи да се приближат, да проникнат в душата ти. За себе си такъв ще бъдеш. (12/стр. 308-309)

Когато хората разправят за греховете ти, в душата си да останеш спокоен, да кажеш: „Аз познавам себе си, чистосърдечен съм в най-малките неща“. При най-големи обиди, бури, нещастия да не се размъти дълбочината на твоето сърце, да бъдеш тих и спокоен в душата си. Може да има голяма тъмнина, противоречие, но като застанеш в този център, да няма никаква външна сила, която да може да те поклати от твоите основи или да те разколебае, и да кажеш: „Тук и никъде другаде!“. (12/стр. 309)

Аз съм малкото кокиче. Бог ми даде бяла дреха и ме остави на планината да се уча. (8/стр. 37)

Аз съм малкото и няма да се повредя, понеже Бог не се изменя. (22/стр. 39)

Великото в света не може да се измени, а малкото в света не може да се повреди. (22/стр. 39)

Великото малко в света ще остане една от Великите тайни, неразбрани. (5/стр. 43)

Великото малко и Великото голямо са две неразбрани неща в света. И добре, че са неразбрани,

защото силата седи само в туй, което ти не разбираш... Туй, което вие не разбирате, то ви разбира.
(28/стр. 52)

Когато Бог иска да смири един Дух, който мисли, че е велик — туря го в абсолютно малкото... Само в абсолютно малкото човек може да се смири. Затуй ние в живота си минаваме от Вечния живот към временния, за да научим абсолютното смирение.
(12/стр. 614)

Като стигнеш до абсолютно малкото, Бог ще те посрещне, ще те спре и в този момент на крайно отчаяние, когато ти искаш да се самоунищожиш, Той ще те запита: „Ти разбра ли безкрайното величие на твоето съществуване?“. (12/стр. 614)

Безграничен е само Един — Бог! (12/стр. 614)

При смаляването човешката душа прониква в Дълбоките тайни на Природата... Да любиш Господа, това значи да се смириш. (14/стр. 61)

Научи се пред Бога да ходиш със сърце смирено и Любовта на живота ще благоволява. (36/стр. 180)

Няма по-голяма борба от тази, да се смири човек... Това е много тежко... Само малките братя могат да вършат тази роля. (17/стр. 409)

Щом отиваш при Бога, ще отидеш като прост, обикновен човек. Отиваш ли като цар, Бог ще те

приеме с всички почести — но това, което искаш, Той няма да ти го даде. (5/стр. 184)

Който отива при Бога, той трябва да се освободи от всички занаяти и изкуства, които е придобил в живота си, и да влезе при Него само с това, което Бог някога му е дал. Какво е дал Бог на човека? Един запален светъл ум и едно запалено благородно сърце. (26/стр. 284-285)

Нашият живот трябва да бъде чист като кристал, трябва да има такива пречупвания, както в най-чистия диамант. (13/стр. 572)

Казвам: В нашия живот трябва да я има тази детинска Простота; не подразбирам да бъдем глупави. Тази Простота англичаните я наричат Свещена Простота. Българите я наричат простодушие, аз я наричам невинност на душата. Човек трябва да бъде толкова чистосърдечен, че на всичко да вярва като дете. (34/стр. 209-210)

На чистосърдечните хора Бог открива много неща. (3/стр. 53)

Вашите сърца в бъдеще трябва да станат толкова деликатни, че да схващате всички оттенъци. (31/стр. 314)

Да бъдат умът и сърцето ви чисти — то значи да сте ясновидци. (3/стр. 184-185)

Вие и сега сте ясновидци, само че на дребно... Един ден, когато се качите на високо и просторът ви бъде широк, тогава ще почнете да виждате добре. (21/стр. 122)

Бъдещата култура е културата на нашите сърца. Не ще оживее това, което е в нашия ум, а вярно ще излезе това, което е в нашето сърце. (18/стр. 237)

Сърцето е свят, към който ние сега слизаме да живеем, сиреч ние слизаме от висотата на човешкия ум, от менталния свят към света на сърцето... Не е умът, който ще спаси света. Умът е само едно оръдие, необходимо за обработване на човешкото сърце. (32/стр. 54)

В цялата Свещена книга никъде не се говори за човешкия ум, ...а пък за сърцето на човека. Само новите писатели казват, че каквото човек мисли, такъв става. Както човек чувства, такъв е в действителност! (22/стр. 549)

Ако искате да знаете Истината, тя седи в това, че всеки човек, който не чувства правилно, той не може да мисли правилно. Понеже Ангелите мислят правилно, те работят с мисълта, а са оставили хората да работят с чувствата... Когато кажем, че човек започва да мисли, ние подразбираме, че някой Ангел се е заселил в тялото на тази душа на Земята, която чувства. Тогава именно тази душа започва да

чувства и да мисли. Тя мисли с ума на Ангела, а чувства със сърцето на човека. (22/стр. 549)

Казано е в Писанието: „Само чистите по сърце ще видят Бога“. Който само веднъж види Бога, той всичко може да възприеме. (10/стр. 297)

Чистосърдечен ли си, ще видиш Бога. Видиш ли Го, ще видиш и вечната красота, която внася радост и мир в човешката душа. Каква по-голяма придобивка може да има за човека от тази? (2/стр. 48)

Чистотата на сърцето е център на Блаженствата. (32/стр. 58)

Моето сърце е затворено с девет ключа. Разбирайте ли защо? Там се пазят всичките богатства, които Бог е вложил. То не е мое, то е Божествено богатство. (13/стр. 432)

В Интуицията слиза Духът. Без Любов няма Абсолютно ръководство

Трябват тънки разсъждения... Не можеш да влезеш в другия свят, ако нямаш едно съзнание да те пренесе. (1/стр. 32)

Съществуват няколко съзнания, които действат в човека: Свръхсъзнанието, подсъзнанието, самосъзнанието и съзнанието. Свръхсъзнанието наричат Интуиция. (5/стр. 333)

Ако гледате нещата от вашето съзнание или самосъзнание, или подсъзнание, или Свръхсъзнание, вие ще имате четири образи, различни един от друг. (30/стр. 76)

Подсъзнателният и Свръхсъзнателният живот са двата полюса на Божествения живот. Подсъзнателният живот е този на Ангелите, а Свръхсъзнателният е животът на Божествения свят. Съзнателният и самосъзнателният живот представляват двата полюса на човешкия живот. Съзнателният живот е този на светиите, на Напредналите Духове, които са минали преди нас; самосъзнателният живот е нашият индивидуален живот. (10/стр. 160-161)

Сърцето, това е съзнателният живот; умът, това е самосъзнателният живот; душата, това е подсъзнателният живот; а силата на Духа, това е Свръхсъзнателният живот. (13/стр. 492-493)

Ако ти станеш толкова самосъзнателен (умствен), че постоянно да се самоосъждаш, трябва да знаеш закона да минеш в Свръхсъзнанието. (13/стр. 482)

Бог влияе на човека със Своя ум и той Му се подчинява, като придобива общ център с Него. Тогава казваме, че този човек има Интуиция. (25/стр. 31-32)

Интуицията е едно чувство, което трансформира нещата... Има неща Божествени, които при трансформиране стават достъпни за нашия ум. Това е Интуиция. (35/стр. 22)

Всеки от вас ще се стреми да развие в себе си Божественото съзнание, да развие Интуицията си и да вижда във всички форми Божествените прояви на Живия Господ. (32/стр. 366)

Доколкото вие сте съгласни с Божия ум, дотолкова ще бъдете просветени. Доколкото сте в съгласие с Божието сърце, дотолкова ще бъдете благородни. (34/стр. 159)

Какво значи да отворите душата си?... Туй значи: отваряме вратата на сърцето. То не е едно ме-

ханическо отваряне на вратата. Това е процес на съзнанието... Това е един вътрешен процес, една вътрешна опитност. (21/стр. 104-105)

Ще разчиташ на честността на сърцето... Ако си несправедлив спрямо сърцето си, то ще почне да те лъже. (28/стр. 32)

Ние имаме... две състояния на човешкото сърце. Едното състояние е тихо, спокойно, безмълвно — ум, отправен към един вечен Принцип, крепящ се на една вечна основа. А другото състояние е като на морските вълни, като на малките клончета на дърветата — постоянен кипеж, постоянно клатушкане. (16/стр. 199)

В съзнанието (сърцето) всякога има едно жило на горчивини — те са процеси на чистене. (13/стр. 493)

Чистото сърце е подобно на дълбока вода, която не се размътва... Човешкото сърце се размътва лесно, а Божественото — никога. (29/стр. 232)

Казвам: Във всеки човек е вложена една идея, за развитието на която непременно трябва да дойде Ангел Господен, който да го напъти какво да прави. Този Ангел представя Божественото в човека, което му говори, напътва го как да работи, как да се развива. От Божествено гледище явяването на Ан-

гел Господен при човека означава пробуждане на Висшето съзнание в него, с което се създава връзка между Невидимия свят, който е извън човешкото съзнание, и физическия свят. (25/стр. 127)

В Свещени минути в дълбините на човешката душа проговорва нещо чисто и възвишено... Останете верни на този Вътрешен глас, който иде от Истинското ви естество. (7/стр. 389)

Вие вече сте дошли до фазата да възприемете Божествения Дух във вашето Сврхсъзнание. (32/стр. 223)

Които имат буден естествен ум, прозорлив ум, схващат веднага. (23/стр. 253)

Напредналите души интуитивно схващат нещата. (9/стр. 263)

Интуицията е вътрешно просветление. И във всички науки: физика, математика и прочее, когато дойде просветлението, всичко оживява. (9/стр. 42)

Учените, които създадоха навремето геометрията, получиха Откровение от Бога и изнесоха Истината в прости геометрични форми. (5/стр. 322)

Достатъчно е да пожелаете искрено да разберете нещо повече от това, което четете, за да ви се даде едно Откровение. (16/стр. 88)

Това, което вие слушате отвън, то е само 25 % вярно. Има един говор... Той е сто на сто верен. Отвътре е той. (5/стр. 639)

Интуицията е по-висша от мисълта. (4/стр. 114)

Интуицията проверява нещата моментално, а умът действа във време и пространство. (22/стр. 67)

Ние всякога трябва да се подчиняваме на Божествения глас в себе си. Щом това Божествено чувство заговорва в нас, то е изпит в живота ни. Бог ни изпитва — трябва абсолютно да Му се подчиним! (21/стр. 367)

Реално нещо ли е вътрешното доверие? Реално. То почива на известни закони: по Интуиция човек познава. (13/стр. 209)

В човека има нещо Дълбоко, което знае нещата. (7/стр. 430)

Мъдростта е вътре в самата Природа, вътре в нас. И затова ние трябва да се вслушваме дълбоко в онова вътрешно подбуждение. (14/стр. 297)

Повечето хора живеят, като че ли очакват да дойде някой да им врачува. Те живеят от ден за ден, стават сутрин от сън и си казват: „Да видим какво ще ни се случи днес“. (37/стр. 337)

Пророчество без Любов нищо не струва!
(37/стр. 174)

В Любовта има една Велика прозорливост. Онзи, който те люби, той е прозорлив и вижда всичкото твое бъдеще. На същото основание Бог знае всичко за нас, защото ни обича. За Него всичко е открито. И ако хората обичаха Бога, те щяха да имат всичката прозорливост. (30/стр. 248)

Бог е всякога в нас, но ние нямаме туй Прозрение, ние нямаме тази връзка, ние не Го познаваме. Нещастията на живота произтичат от този факт: не че Бог няма Любов към нас, но ние нямаме Любов към Него; не че Бог няма връзка с нас, но ние нямаме връзка с Него. (45/стр. 136)

Когато има Любовта, тогава човек има прозорливост, предвижда нещата, приготвя се и знае как да постъпва. (45/стр. 125)

Нещата всякога се предсказват: има нещо, което отвътре шепне. И когато този Божествен глас се обади, всякога се разлива светлина; а при другите гласове съзнанието се раздвоява и то тъне в мрак. (9/стр. 42)

Ако ви е тежко, значи не сте взели правилното решение. Щом решението е правилно, трябва да почувствате един вътрешен мир. (21/стр. 191)

Чрез Дървото на Живота се изявява животът като Виделина. (15/стр. 287)

Виделината е най-реалното нещо в света, тя е хиляди пъти по-реална от този свят; тя създава човешката мисъл, желания; тя е проводник в Духовния свят и съществува във вид на съвременния етер. (16/стр. 339)

Ако решите да водите добър, благороден живот, вие ще имате тази Виделина, тя ще бъде с вас. Тази Виделина е разумна и всички стари мистици, които имат тази Виделина, виждат необятен свят, пълен с най-хубавите цветове, с които се пълни тяхната душа. (16/стр. 351)

В Тишината е скрита Истината. Чистотата е основа по пътя навътре

Преди всичко, от всинџа ви се изисква Простота... В основата схващанията ви трябва да бъдат ясни и прости. Простота трябва да има в умовете ви и в сърцата ви. Искам да схванете думата Простота. За да я разберете, когато сте разтревожени, изговорете тази дума и ще усетите една Тишина в душата си. (3/стр. 107)

Мъдростта е мирна — повърхността ѝ е тиха, спокойна, не се вълнува. (16/стр. 41)

И бурята си има свое място, но онова, което заповядва на света, е Тихото. (7/стр. 456)

Когато си при някой водопад, какво ще му кажеш? ...Водопадът е величествен отвън, а пък ти ще бъдеш величествен отвътре. (7/стр. 49)

Тихият водопад е по-опасен от шумния.
(14/стр. 44)

Тихото състояние у човека, което всякога му подсочва Правия път в живота — това Божествено начало говори във всички хора. (6/стр. 205)

Божествен е животът на душата, но нищо не можете да разберете от него, защото пред нея има водопад, който бучи, вдига шум наоколо. (15/стр. 315)

Божественият глас не е гръмлив. (5/стр. 220)

Езикът на Истината — това е най-деликатният език, който някъде съществува. Той не е език на гръмотевица, той е наречен в Природата „Тихият глас“. (45/стр. 131)

Докато не си в Реалността, всички гласове, които чуваш в Природата, са груби. А когато дойдеш до Реалността, чуваш един глас, който ти е приятен, и като че ли мед пада на сърце ти. (7/стр. 39)

От добрия човек излиза музика, песен, която напомня звуци от нежна арфа. (7/стр. 227)

Красивото, пластичното в живота се отличава с нежни, фини трептения. (13/стр. 208)

Такъв израз, такъв лъх, такова благоухание, ...светиите са имали туй нещо. (21/стр. 486)

Щом дойде Любовта, гаргите няма да грачат, а ще пеят. (7/стр. 108)

Няма по-деликатен език от Любовта. (5/стр. 564)

Любовта има тих език. (22/стр. 514)

Тия от вас, които искат да бъдат ученици, аз ще ви събера, ще ви говоря на един нов, необикновен, съвсем специфичен език. (10/стр. 102)

Този език е езикът на Изгряващото Слънце, т.е. езикът на Мъдростта. В езика на Любовта е позволено на майката да бърбри, да изкривява думите, според развитието на детето, но в езика на Мъдростта не се позволяват никакви изкривявания, никакви промени — Мъдростта всичко изправя, нейният език е свършен. (26/стр. 338)

Вие още не сте ме виждали как мога да говоря. (24/стр. 193)

Много хора казват, че са готови, но ако още днес ги повикат да работят за Христа, не зная колко от тях ще се отзоват на тая покана. Всички да се откажете, за мен е безразлично: аз ще свърша работата на всички, аз съм силен колкото всички заедно... Ако решите да работим заедно, още по-добре — Бог е в сила да направи от тия камъни чада Авраамови. (13/стр. 62)

Бог създаде света не за нас, а за Себе Си, Той да се прояви, ние сме случайни същества в този свят — да, случайни същества сме. (13/стр. 794)

Да ви говоря ли още? Ще се разсърди Слънцето, ако говоря повече. (13/стр. 361)

Каквото има да каже Господ, аз ще го замълча, защото Той скоро ще го каже и целият свят ще разбере: няма да остане нито една глава, която да не разбере какво ще каже Той. (13/стр. 466)

Христос е казал,... „Ако учениците Ми млъкнат, то камъните ще викнат, за да кажат Истината“.
(28/стр. 381)

Живият Господ ще заговори, хиляди хора ще започнат да се стичат отвсякъде, учени, философи, професори, лекари ще изменят убежденията си и ще започнат да се смекчават. (14/стр. 512)

Както естествено човек се учи да говори, така естествено ще дойде и Новата култура в света.
(29/стр. 144)

Иде Божествената вълна... Ти вече няма да бъдеш лед, но ще се превърнеш на чист извор, който ще тече по целия свят, за да разнася Новото учение. (14/стр. 513)

Колкото съм ви говорил за Господа, не съм засегнал даже една милионна част от Неговата Благост. Велик е Господ в Своите действия — Той е жив, Той ще оправи света. (14/стр. 703)

За човешките неща можеш да имаш особено мнение, но за Божествените никой няма право да

се произнася. Божественото владее света. То управлява народите, обществата и хората. (14/стр. 153)

Тази Мъдрост, която иде в света, е Бог.
(19/стр. 134)

Много неща има още да ви кажа, но нито ще ги разберете, нито ще ги приложите. (2/стр. 74)

Сегашните времена изискват повече приложение, по-малко говорене. Христос и днес още говори. Словото му се носи във Вечността. (11/стр. 288-289)

Велико е Словото Божие, но то иска изпълнение, то иска Чистота. (2/стр. 74)

Ако няма Чистота, няма Мъдрост. (19/стр. 119)

Ще си оставите обувката вън! Мойсей, като дошъл до онова място, му казали: „Събуй обувката си“. Колко пъти вие искате да ви кажа някои работи, защо не ви казвам? Защото всички вие сте все обути.
(45/стр. 88)

Когато аз говоря, вие не ме слушате добре.
(36/стр. 202)

Някой път вие може да прекарате моите думи през гъстата среда на вашия нисш ум и тогава ще имате едни разбирания, а може да ги прекарате и през вашия висш ум, тогава ще имате други разбирания. (24/стр. 72)

Най-простите работи са много мъчни за разбиране. (33/стр. 323)

Какво мога да сторя, за да ви въведа в Истината, когато вашият ум е помрачен? (36/стр. 202)

Вашият ум трябва да бъде подготвен за по-висшето разбиране. В по-висшето разбиране има потънки сили. (12/стр. 356)

Ти не можеш да имаш едно понятие за Реалността, ако нямаш едно чувство, един усет. (33/стр. 57)

Трябва да имаме предвид дали притежаваме съответните чувства и способности да дойдем в съприкосновение със самата действителност на нещата. (17/стр. 45)

Тези велики работи, тези велики задачи, които се преподават — те са толкова тънки и деликатни! В туй Училище се изисква един светъл ум и разположение на духа, за да се разберат нещата. (34/стр. 22)

Не че не мога да ви говоря, но трябва да се развият новите чувства, защото органи се изискват. Сега ние употребяваме символичния език, понеже символите съкращават времето, а пък аз нямам много време; ако поискам да ви говоря една реч, според вашия език, трябва ми цяла година да ви разправам на обикновен език. (13/стр. 399)

С тия чувства, които ние имаме, ние не можем да го видим Духовния свят. Не можем да го учим. Ние виждаме обикновения свят на третото измерение. (33/стр. 57)

„Защо не ни говориш по-ясно, за да те разберем?“ Аз говоря така, че всички да ме разберат поне двацет и пет на сто — такъв е законът, а останалите седемдесет и пет на сто сами ще откриете. (13/стр. 225)

Беседата е проста, но снемете черупките ѝ и ще откриете в нея това, което досега не сте виждали. (31/стр. 397)

Моите думи са опаковки — хвърлете опаковките и вникнете в съдържанието им. (16/стр. 114)

В неразбраните работи седи знанието. Така че неразбраните работи знаете, а пък разбраните не знаете. Аз ви разправам нещо, което не го знаете, но го разбирате. (40/стр. 159)

Тъй както говори Духът, така аз ви го предавам. (45/стр. 76)

Във всичките беседи аз съм разхвърлял нещата тъй, както е в Природата. Изобщо във всички Свещени книги материалът е все разхвърлян. Вземете и Библията — и там всичко е все разхвърляно. (8/стр. 188)

Това, което ви говоря сега, в миналото трябваше тридесет години да прекарате в някоя пагода или капище и да ви се дадат много изпити, за да ви се кажат тия думи, които аз ви казвам. (13/стр. 292)

Какво правя аз: всеки ден отварям Великата Книга на живота и чета — каквото прочета, предавам го на другите. Тая книга е Истинският оригинал: написаното в нея се отличава от това, което хората четат и знаят. (14/стр. 537)

Ние нямаме време да предъвкваме написаното в книги. Нашето време е скъпо. Вие ще го прочетете, ще го дъвчете, а пък аз ще говоря за неща, които не са написани. (24/стр. 248)

Ще каже някой, че не говоря в Духа на Евангелието. За кое Евангелие говорите вие — за писаното или ненаписаното? (16/стр. 444)

Христос е говорил много важни работи, незаписани в Евангелието. (14/стр. 328)

Христос е говорил много и от всичко говорено е напечатано малко нещо... Разглеждал е въпросите в техния широк смисъл — къде е всичко това?
(16/стр. 444)

Защо не записаха всичко, което (Христос) изрече? Защото не бяха готови. И днес ние разкриваме

онова от Христа, което не записаха. Казано е, че ако се напише всичко, което Христос е казал, целият свят не може да побере книгите. (9/стр. 98)

Има една страна в живота на Христа, в която вие не сте надникнали. Това, което е писано в Евангелието, това е едната страна, но има една друга страна, една красива страна, в която трябва да надникнете. (28/стр. 186)

Всичко, което Христос е говорил преди две хиляди години, е написано в главата. Това, което днес говори, пак се пише в главата. Съвременните хора не разполагат още с нужната светлина, за да четат и разбират това, което е писано в главата им, както и онова, което всеки ден се пише. (37/стр. 143)

Оригиналът, който се намира в човешката глава и в човешкото сърце, философите наричат „Акашови записи“. Когато казваме, че човек е готов да служи на Бога, имаме предвид онзи, който чете в оригинал Божия закон. Дойде ли съмнението и колебанието в него, той е изгубил оригинала и чете някой превод, в който непременно има грешки. (37/стр. 143)

Следователно ползвайте се от светлината на съзнанието си, за да четете в оригинал Свещената книга, написана в глава ви, и чрез нея да коригирате Свещената книга във глава ви. (37/стр. 143)

Сегашните християни мислят, че това, което е казал Христос, никога няма да се измени. Сам Христос е казал: „Много неща още има да ви кажа, но не сте готови да носите“. На друго място е казал: „Когато Син Человечески дойде втори път на Земята, ще намери ли достатъчно вяра и разбиране между хората, за да схванат онази Велика Истина, която ще им говори?“. (2/стр. 394)

Най-новото, което е сега в Природата, това превеждам. Преди две хиляди години друго беше... Сега има нови неща и след две хиляди години ще има още по-нови неща. (7/стр. 312)

Винаги извира нова вода от вътре. (8/стр. 105)

„Вам — казва Христос — хората на бъдещето, е дадено да разберете тайните на Царството Божие, а на хората на миналото не е.“ Дадено е на хората, които живеят с бъдещето, а не с миналото. Този факт е жив и е верен. (3/стр. 76)

В Писанието има известни стихове: тъй като дойдете до тях, ако ги четете с Прозрение, веднага тази, цялата история на нещата ще се яви пред вас; тъй като на картини се представя пред вас и действителност, и бъдеще. Защото Бог не е престанал да не говори постоянно. От две хиляди години Той все говори. Но онова, което говори, то минава, ние не можем да го схванем. (33/стр. 161)

За да разбере човек Свещеното Писание, той трябва да има в себе си изработени съответните органи. Не мислете, че е лесна работа да разбирате Писанието. (35/стр. 219)

Бог създаде човека, но човек нищо не помни, защото съзнанието му не е било будно. (11/стр. 92)

С години Адам е спал в Райската градина. Той играл, спал, живял с животните и един ден Господ му вдъхнал Дихание — тогава се съзнал. (31/стр. 228)

В света когато се раждат хората, понеже излизат от един свят, за да не ослепеят, замазват им очите с едно лепкаво вещество. Та ония, които им бабуват, не вземат да им измият това лепкаво вещество, да им се отворят очите, и през целия си живот тия хора остават слепи. Трябва да дойде някой да им помогне. Христос, като дойде, плюна, намаза очите на слепия и ги отвори. (30/стр. 182)

Предполага се, че до времето на Христа съзнанието на човечеството е било затворено, сляпо, но от момента, в който Христос помаза очите на слепия, съзнанието на всички хора по лицето на Земята се отвори, т.е. пробуди се, и те прогледнаха. (2/стр. 402)

Една душа, в която е пробудено съзнанието, Любовта, е скъпоценен камък. (8/стр. 102)

Днес има доста скъпоценни камъни, но трябва да дойде златар и да направи брошки. (9/стр. 90)

Христос се проявява навсякъде в света... Както Слънцето се отразява в хиляди огледала, така и Христос се проявява в хиляди души. (37/стр. 305)

От хиляди години Христовият Дух работи в света, в душите на хората и в момента, когато човек съзнае това и образува вътрешна връзка с Духа, Той напълно прониква в него. (6/стр. 122)

Как Христос възкреси Лазара? Той обичаше Лазара и изпрати мощна струя от Любов към него. Тази Христова Любов пробуди и преобрази съзнанието на Лазара. У Лазара се събуди Любов, която го възкреси и физически. В съзнанието на Лазара стана промяна и тогава тялото оживя. (7/стр. 108)

Вие сте в една фаза на събъждане на известни пророчества. Това, което са писали пророците, са наброски (скици) на самата Реалност. Всичко, което Даниил е видял, не е описано, само част. И това, което е видял Йоан, отчасти е описано. (7/стр. 423)

Сегашното човечество се ползва от благоволенieto на Разумния свят. Днес му се откриват такива тайни, за които в миналото не е могло да се помисли. (37/стр. 230)

Павел казва, че завесата, зад която тези Мистерии са стояли скрити, се е раздрала. Значи, тези Мистерии са станали явни на човечеството.

(32/стр. 373)

Сегашните хора имат в съзнанието си един Нов елемент: старото изобщо не ги задоволява. След няколко години ще настане голям Духовен глад по Земята... Писанието казва: „Ще има гладни години“ — и тогава ще тичат от къща на къща да търсят Словото. Словото ще се носи през въздуха! (9/стр. 73)

Това е Учение за всички хора и им носи живот. Новото учение издава благоухание. Някои питат в какво се състои Новото учение? В следното: да любиш, без да разлюбваш; да учиш, без да се заблуждаваш; и да се освобождаваш, без да се ограничаваш. (9/стр. 102)

Новото учение е опасно, понеже за него няма граници — то руши всички прегради. Като се пробуди душата, на какви работи е способна! И нищо не може да я спре. (9/стр. 100)

Иде Третият завет — Прославянето на Синовите Божии, или всичко в света трябва да става чрез закона на Любовта. (9/стр. 73)

Сега всички вие се приближавате към Света на Синове Божии... Като дойдат тия светли души, те

ще се вселят във вас. И вие, и те заедно ще живеете. Те ще внесат във вас туй, Новото, което всички очаквате. (12/стр. 626-627)

Потопете се в Дълбокото, извън времето и пространството. Истината е една

Можете ли да направите дупка в океана?
(10/стр. 143)

Ако Любовта Божия е във вас, вие сте океан, на
който никой не може да изпие водата. (2/стр. 400)

Ако човек е океан, кой може да окаля водата му?
(27/стр. 116)

Ако си на угощение, в океана си; ако си на забав-
ление, в морето си; ако се клатушкаш като лист, в
езерото си; ако си без петаче в джоба, в локвата си.
(2/стр. 211)

Рибите избират дълбоката вода, тя всякога е без-
опасна. (34/стр. 163)

Казвам: Дълбоките работи са приятни. Небето е
дълбоко и неизмеримо. Обаче в Дълбочината човек
никога не се дави. В неразбраното се дави. (2/стр. 43)

Правата мисъл е Дълбоко място, обаче в нея чо-
век не се дави. Човек се дави в мътна, в тинеста
вода. (2/стр. 43)

Ако имате едно малко, мътно поточе, аз го наричам слабодушно. Водата в него е плитка, слаба и това поточе лесно се отбива, лесно се раздвоява.
(22/стр. 418-419)

В плитка вода се вдига голяма глъчка. (3/стр. 87)

Който има Дълбочина, шум не вдига. (3/стр. 62)

Ако повърхността на морето се вълнува, то не значи, че и Дълбочината му се вълнува. (3/стр. 162)

А какво нещо е Дълбочината? Тя е Истина.
(4/стр. 67)

Дълбоките работи могат да се кажат само на родените от Бога. (7/стр. 19)

Божествените работи са извън времето и пространството. (1/стр. 386)

Времето е дадено за физическия свят. Времето е само за хора, които трябва да се мъчат... За хората на Блаженството няма време. (21/стр. 256)

Засяга ли се от страданията, от смъртта, човек е вътре в тях. За да не го засягат, той трябва да излезе вън от тях. (11/стр. 11)

Дойде известно страдание. Навреме си е дошло. Ти искаш това страдание да се махне — ще излезеш из времето. (1/стр. 425)

Някога времето ви се вижда много късо. Казвате: „Тази година си отиде като един час“. Значи, в нашето съзнание има друга мярка, с която ние мерим реалните неща. Сегашното време в живота не е действителна мярка. (21/стр. 256)

Всички вие трябва да се научите да действате извън времето и пространството и докато не научите този закон, не можете да изправите вашия характер. Защо? Защото характерът на човека не се изправя във време и пространство... Изявяването на твоя характер ще стане във времето и пространството, а изправянето му става извън времето и пространството. То е резултат от Духовния свят. (22/стр. 144)

Човек живее в Безграничното. (9/стр. 192)

Настоящето е само един преходен момент, то е точка и не заема никакво пространство. (14/стр. 231)

Началото е там, дето е краят. Който разбира нещата, има начало. Който не разбира нещата, има край. (23/стр. 303)

Днешният ден носи със себе си хиляди изминали години, той носи същевременно и бъдещето. (15/стр. 71)

Този ден е Божествен – без начало и без край. (15/стр. 72)

Бог е бил и в миналото, Бог е в настоящето, Бог ще бъде и в бъдещето. За Бога и миналото, и настоящето, и бъдещето е настояще. (30/стр. 48)

Настоящето е животът на Бога. (28/стр. 8)

Всеки, който има скръб в себе си, той е в миналия, а не в днешния ден. В днешния ден няма скръб, защото в него Господ царува. (14/стр. 131)

Днешният ден е Божий ден. Този ден именно ни интересува. (34/стр. 72)

Пробуждане има всеки ден. (21/стр. 82)

Аз казвам: Всеки, който владее настоящето, ще влезе в Царството Божие. (14/стр. 259)

В миналото е несъщественото. Важно е настоящето, защото в него е същественото. (27/стр. 235)

Когато преживявате вашето минало, това е едно заспиване. (31/стр. 288)

Хората говорят за миналото, духовете — за бъдещето, а Бог — за настоящето. Тъй щото, докато очаква на бъдещето само, човек се движи в света на духовете. Докато живее с миналото, той е в човешкия свят. Обаче живее ли в настоящето, той е в Божествения свят. (29/стр. 251-252)

Никой не може да поправи изгубеното... Само Господ има тая прерогатива — да слезе в тези Дълбини, дето сте направили престъпленията, и да ги заличи със своята четка. (14/стр. 356)

Бог лесно заличава миналото на човека, ако той стане работник на Неговата нива. (26/стр. 399)

Когато някой каже, че ще изправи в бъдеще своя живот, разбирам, че този човек е грешник... Бъдещето е на грешниците. Миналото, т.е. всичко, което е станало, е в ръцете на Бога, а настоящето е наше. (14/стр. 259)

За настоящето аз имам думата, за миналото — Господ. (14/стр. 259)

За мен бъдещето не съществува. (21/стр. 273)

„Има бъдещ живот“ — това е една преходна реалност. Защото този човек, който казва, че има бъдещ живот, то има едно изопачено съзнание... Няма никакъв бъдещ живот. Защото от чисто окултно гледище, ако има бъдещ живот, той ще бъде точно такъв като сегашния живот. (24/стр. 167-168)

Туй положение, което сега имаш — туй положение ще го имаш и за бъдеще. Дървото ще мяза точно на онази семка, от която е излязло. (45/стр. 135)

Животът е един, той не може да бъде ограничен; ние го ограничаваме, като казваме „бъдещ живот“. Животът не е нито минал, нито сегашен, той е живот сам за себе си. (24/стр. 168)

За грешника, който умира, на когото греховете не са простени, има бъдеще... Хората на Любовта обаче може да говорят само за сегашното, за Божественото. (21/стр. 273)

Думите „начало“ и „край“ са привидни положения... Представете си едно Същество, което съществува извън времето и пространството — ще има ли край и начало? Никакъв край, никакво начало! Какво ще има тогава? То ще усеща, че владее всичко, че е едновременно навсякъде. (22/стр. 122)

Аз за прераждания не говоря. Аз ви казвам: Ако сега изгубите едно условие, едва след 100 прераждания то ще се върне. А пък 100 прераждания правят най-малко 2500 години. (28/стр. 232)

Този живот, който сега живеете, втори път няма да го прекарате... Втори път вие ще минете през съвсем друго място, през съвсем друг живот, в който ще има само отражения от първия. Някои казват: „Ами нали Земята минава все един и същ път, обикаля около Слънцето, значи има повторения в живота?“. Да, но никога Земята не минава през едно и също пространство. (14/стр. 356)

Това, което Бог е дал на човека, е временно, само за даден случай, за даден момент. То никога няма да се повтори. (2/стр. 309)

Този съборен ден никога няма да се върне. И аз няма да имам туй разположение да ви говоря за тия неща — за други работи ще ви говоря. (31/стр. 67)

Всякой момент в живота си има своята работа, когато нищо друго не трябва да се върши освен туй, което се изисква. (36/стр. 185)

Не мисли, че можеш да влезеш в Небето, когато ти си искаш и когато ти желаеш. Не, там можеш да влезеш само кога те викат и си готов за дадения момент. (36/стр. 186)

Пази се да не изгубиш случая на Призванието, защото е само един през цялата Вечност... Има само един даден момент да се родиш и да влезеш в Пълнотата на живота, защото в цялата Вечност няма два момента еднакви, нито две души еднообразни. (36/стр. 186)

Винаги бодърствай и пази да не изгубиш благоприятните минути на живота, защото не ще може да ги постигнеш. А онова, което е изпуснато и не може да се постигне, е истинска загуба в пътя на живота. (36/стр. 180)

Всеки момент, изгубен преждевременно, е изгубен завсякога през Вечността. (36/стр. 185)

Даденият момент е най-важният момент.
(21/стр. 498)

Във Вечността нещата не се повтарят. (2/стр. 309)

Вечността тича към своята Безпределност, в която животът се заражда. А всичко, което е веднъж зародено, трябва да следва Тогова, Който го е родил.
(36/стр. 186)

Ако разбираш, мисли! Защото моментите идат и блажен си, че Бог е с тях. (36/стр. 186)

Какво означава Словото Божие? То е онзи първоначален момент, когато Божествената Любов съзнателно се е проявила вътре в материалния свят. Когато вие чуете първата дума, съзнателната дума на вашето дете, което говори разумно — то е Словото Божие; и майката усеща една радост, веселие, вдъхновена е тя. (13/стр. 419)

Мнозина са търсели Свещения огън в светилището на храма. Те са го разбирали външно. Всъщност Свещеният огън се намира в човешкото сърце.
(11/стр. 240)

И след като изучат нещо по богословие, третират въпроса: как дошъл Христос, как живял и т.н.

Не, силата не е там. Богословът трябва да е преживял тия неща. Той трябва да е почувствал Любовта в душата си и тя да е разтърсила от дъно сърцето му. (21/стр. 104)

Един евангелист ме пита: „Ти как разбираш Евангелието?“. Аз му казвам: „Мъчих се да го разбера и не го разбрах, и си казах: „Чакай да го живея сега“ — и тогава почнах да го разбирам“. (28/стр. 189)

Казвам: Религиозните хора трябва да се пазят от заблуждение. „Откъде знаеш, че имат заблуждение?“ Виждам ги, напипвам ги — аз напипвам такива неща, които другите хора не могат. (13/стр. 59)

Питам един свещеник дали е виждал Господа. Отговаря: „Не“. А пък аз проповядвам за един свят, в който живея и го виждам. (9/стр. 213)

Аз не виждам тъй, както ясновидците виждат: ...сенки не виждам, навсякъде виждам един реален свят, където нещата не се менят. Има Същества, които са много по-реални за мене, материални са тия Същества, по-материални от вас. (13/стр. 453-454)

Материята на Съществата от Божествения свят, т.е. от света на Любовта, е вечна, неизменна. (15/стр. 90)

Има един Божии народ в света и той е Голямата Реалност: всички пророци, светии и мистици са излезли от него. (9/стр. 55)

За мене Бог е Велика Реалност: Той е по-реален, отколкото сте вие, които виждам днес пред себе си.
(16/стр. 9)

Невидимото в света е хубавото, красивото.
(22/стр. 256-257)

Иконите са образи и сенки, а Същината е невидима. (4/стр. 148)

Истинската Църква е в Невидимия свят, на Небето, в Духовния свят. И тя е неуловима. (4/стр. 150)

Има някои Чудотворни икони — дълбоко скрити в душата на човека. (26/стр. 359)

Първоначално обичаите и обредите са били в самия човек, но после ги е изгубил и са останали само външни форми. Първоначално Храмът е бил вътре в човека, но след като го изгубил, той започнал да си строи външни храмове и там да се кланя и моли. (14/стр. 83-84)

Що са съвременните църкви? Те са само едно далечно възпоменание за величието на миналото.
(17/стр. 276)

Искат да убедят младото поколение да влезе в Църквата — в коя Църква, в Църквата на лъжите? Но това не е Църква. Аз ви говоря искрено.
(13/стр. 656)

Хората сега не ходят в Църква. Ще ме извините, аз съм толкова откровен, нека ме извинят всички: представление е това, което хората разправят пред Господа, а не Любов. Аз разбирам човек да бъде искрен, да бъде искрен в душата си. (13/стр. 631)

Бог казва: „Сит съм на вашите лъжи и заблуждения, сит съм на вашите свещи, кандила, тамяни, сит съм на вашите лъжи, на вашата неискреност“. (14/стр. 620-621)

Бог не се лъже... Адът е павиран с човешки обещания. (14/стр. 482)

Ако сами сте лъгали, не мислете, че и аз ще ви излъжа. (36/стр. 204)

Сегашните хора се съмняват, защото са вярвали на човешки обещания, а не на Божествени. (14/стр. 87)

Аз вярвам само в един Велик Божествен Принцип, но в никакви форми не вярвам: Господ е създал Принципите, а формите ние създаваме. Сам си правя моето гърне, но не вярвам в никакви гърнета. (14/стр. 265)

„Приемате ли тайнствата, като кръщение и прочее?“ Ние имаме три тайнства: на Любовта, на Мъдростта и на Истината; другите неща са форми. (9/стр. 184)

В света няма вечни форми. Всичко се мени, съблича и преоблича според вътрешните си естествени нужди. (36/стр. 22)

Ако мислите, че човекът е това, което виждате, лъжете се. Вътре в човека има скрито друго нещо. Ако можете да прочетете в скритото лице, в скритите очи, в скрития му нос, в скритото чело — там ще видите скрит Истинския човек... И благодарение на това, че този човек е неуловим, той не може да бъде роб на условията, понеже е нематериален. (22/стр. 256-257)

Каквито усилия и да правят хората, душата не може да се улови. (14/стр. 399)

Душата е Небесна жителка. (14/стр. 647)

Душата не е от материалния свят, тя временно е свързана с тялото. Един ден тя ще напусне тялото и ще се освободи. Всякога тя може да се освободи. Никакви затвори, никакви окови — като дойде времето, тя си заминава, свободна е. (45/стр. 54)

Човек може да прави с тялото си каквото иска, но душата му е неуловима, никой не може да я засегне. Тя остава всякога чиста и непорочна. (14/стр. 399)

Ако бих казал всичко, каквото зная за душата, то би било деветото чудо на света. (14/стр. 336)

Аз се разговарям с душата и виждам, че тя крие в себе си велика история. Тя носи големи знания в себе си, всичко помни. (37/стр. 320)

Светът на душата е един Велик свят, населен с толкова Благородни Същества... Този свят има две подразделения: първо, Пълно съзнание и второ, Вътрешно сливане с Бога. Християните го наричат Едемски Рай. (19/стр. 142)

Вие никога досега не сте изучавали какво нещо е човешката душа. Сега ще научите какво нещо е проповедник, свещеник, Учител и т.н. Сега Божествената Мъдрост идва, за да ни научи на езика на нещата. (19/стр. 135)

Свещеният език го има дълбоко в душата. Всеки човек е бил във Висшите светове, говорил е на този език и затова го има вътре в себе си, но сме вътрешно подпушени и не можем да го говорим. (7/стр. 282)

От окултно гледище въпросът стои така: има дванадесет извора, от които човек трябва да вземе своите енергии, засега само пет функционират, а другите са прекъснати... Славяните идват, за да възстановят връзката, като се обърнат засега към един от тези извори на Духовното мистично течение. Или казано по друг начин: човек трябва да стане набожен. Славяните трябва да възстановят Истинската набожност. (8/стр. 176)

Царството Божие на Земята сте вие. Царството Божие може да дойде у вас, но на Земята никога няма да дойде. Не само това, но Окултната наука твърди, че Христос, в Когото вярвате, днес е толкоз повдигнат, че като дойде втори път, кракът Му едва ще достигне до астралния свят. Той там ще стъпи, а в умствения свят ще се яви. (22/стр. 304)

„Дали сме чада Божии?“ Ние сме вече чада Божии, но въпросът е от кои чада Божии сме. „Е, от кои трябва да бъдем?“ От тези, които изпълняват Волята Божия, които са добри и разумни. Това е, нищо повече. Това е тъй просто и ясно, никаква философия. И на Небето да отидете, Истината е тъй проста и ясна. (31/стр. 425)

Аз ви говоря Истината. Другите не че не искат да говорят Истината, не че я скриват умишлено, но това е естествено за тях. (32/стр. 281)

„Вие приемате ли учението на Евангелието?“ Каквото е писано, приемам го. Много е писано, но Голямото Евангелие го няма, налице е само малкото Евангелие. (9/стр. 184)

Христос е говорил неща, които не са писани в Библията. Онзи, който иска да изучи пълната Истина, трябва да знае, че всичко не е изложено в Писанието. (9/стр. 117)

Днес заявяват, че това, което говоря, го няма в Евангелието, а пък там е подчертано, че има още много неща да се изрекат. И именно защото го няма в Евангелието, затова и се казва. Имайте понятие за онзи непреривен процес, в който Бог се проявява. Ако имате това съзнание, ще получите смирение в душата си. Учителите не са в стълкновение един с друг, а работят заедно. (9/стр. 98)

Аз и Христос учим едно и също нещо, нищо повече. Някои питат: „Ти кой си?“ — не е въпрос аз кой съм; други питат: „Кой е Христос?“ — не е въпросът и Христос кой е; в света има само Един и Той е Бог на Любовта, Който се проявява, както иска и чрез когото иска. (13/стр. 815)

Понякога казвате: „Господин Дънов дали е Христос, или Христос е в него?“. Ще ви кажа: Христос не съм, но Христос е в мен. (14/стр. 722)

От две хиляди години насам Христос е в света, но така се е скрил, че никой не Го вижда. (27/стр. 298)

Говоря с Христа и Го познавам. Като Неговия език, като Неговите думи, като Неговото учение не съм срещал никъде. (17/стр. 323)

Христос Го обичам, защото оживя. (19/стр. 52)

Аз бих желал всички хора да познаят Живия Господ, от Когото са излезли. Една Воля съществу-

ва — Божията Воля, един Господ — Бог на Любовта, никакъв Дънов. (13/стр. 23)

Да не казвате, че това е Учението на някой си Дънов, че той го е измислил... Другояче стои въпросът. Всички велики хора, които са идвали, са предали тази Божествена Истина тъй, както тя им е дадена. В това седи тяхното величие, тяхната слава — че са предали тази Истина тъй, както Бог им я е дал. (32/стр. 405)

Не мислете, че аз правя нещо — Божията Воля прави всичко в света. (14/стр. 512)

Щом престане Бог да действа, реката пресъхва сама по себе си. Не мислете, че силата е в реката. (23/стр. 285)

Аз проповядвам едно Учение — Единство в Бога. И казвам: Във всичките времена само Господ е говорил! (12/стр. 383)

Казвам: В света съществуват един християнин, едно верую, едно Слънце, една Истина. Ако съвременните хора не са свободни, това се дължи на обстоятелството, че те признават различни християни, различни видове верую, много Слънца и т.н. Не, Слънцето на живота е едно, Истината е една. (26/стр. 417)

Изучавайте всички учения, всички философски системи и религии, но дръжете се за Божественото

в тях. Те са дадени от Разумния свят, но след време хората са ги изопачили; днес те не са такива, каквито са били първоначално, когато са излезли от Източника. Задачата на съвременния човек е да ги пречисти и освободи от утайките на миналото. (14/стр. 147)

Всяко Ново движение, всяка Нова идея е Божествена, но когато се прилага, в нея се вмъкват човешки елементи — користолюбие, егоизъм и други, които я изопачават. Не се страхувайте от Божественото, обаче пазете се от преходното, човешкото, което се основава на личния живот. (14/стр. 138)

Не се плашете, но разсъждавайте тихо и зряло. (20/стр. 87)

Знанието от едно място не идва и светлината през един прозорец не влиза. Неизброими са пътищата на знанието. Неизброими са прозорците на светлината. (2/стр. 122)

Любовта през една уста не говори. Хиляди са устите на Любовта, през които тя говори. Вярвай във всичките нейни усти. (2/стр. 122)

В човешките езици коренът на думата Любов е един и същ. (29/стр. 300)

Всичко произтича от Един Извор. (9/стр. 98)

Открийте своята Несътвореност. Човек е вечна проява на Безкрайността

Бог е създал човека, за да има към кого да прояви
Любовта Си. (7/стр. 337)

Истинската Любов е тая, в която Бог се изявява,
а не ние. (1/стр. 30)

Обичта на хората към нас се дължи на Божестве-
ното съзнание, което работи в душите ни. (6/стр. 152)

Няма човек в света, който да не е обичан, но ни-
кой не знае кой именно го обича. (11/стр. 369)

Казвате: „Колко ли време той ще ме обича?“...
Онзи, Който те обича, Той живее във Вечността, Той
ще те обича цяла Вечност. (23/стр. 310-311)

Има само Един, Който ви обича – Той е Бог.
(1/стр. 394)

Когато човек се усмихне, трябва да почувства от
дълбините на душата си, че Бог присъства в този
момент. (4/стр. 6)

Чистата, естествена усмивка внася живот в човека... Чистата усмивка връща човека от кривия път. (5/стр. 291)

Аз, като се смея, с всяка моя усмивка изправям една погрешка. (28/стр. 280)

Усмивката е като зората. (8/стр. 77)

Съзнанието на човека трябва да се разшири, да чувства Божието присъствие навсякъде и да чувства как Божията мисъл се развива навсякъде. (7/стр. 27)

Няма нещо в света, зад което да не е Бог. Всичко, което е в нас и извън нас; всичко, което ни заобикаля — представлява фон, зад който се крие Бог като велик художник. (26/стр. 86)

Цялата Вселена не е нищо друго освен Бог, Който се проявява. Тя представлява развитието на Бога. Защото и Бог сам по Себе Си се развива... При развитието си Той се разкрива: изявява това, което е мислил, за да могат и другите същества да разберат Неговата мисъл, да я видят. (34/стр. 306-307)

Божията мисъл се изразява в разни форми. Слънцето например е една от формите на Божията мисъл. Луната, Звездите също са образи на Божията мисъл. Самият човек, тъй както е сега създаден, в своята целокупност, е образ на Божията мисъл.

Растенията, животните, водата, въздухът, огънят — всичко това са образи на Божията мисъл. (10/стр. 51)

Великото ни заобикаля отвред. (10/стр. 217)

Някой човек казва: „Аз говоря така, аз мисля така“. Не, никой човек в света не може да говори, никой човек не може да мисли. В света само Бог се проявява, а всички хора са носители на Великата Божия Мъдрост. Тя се излива чрез тях. (10/стр. 9)

Като кажеш думата „Аз“, трябва да разбираш Бога в себе си. Щом не Го разбираш, не Го споменавай. (32/стр. 201)

Понеже какво си направил ти? И като говориш, този твой говор не е твой. И като ходиш, този твой ход не е твой. Той е Господ, Който живее в тебе, Той те учи как да ходиш. (33/стр. 17)

Тази постъпка, която считате за най-хубава, знайте, че не е ваша — тя е Божия. (34/стр. 159)

Всеки един от вас все има един Господ в него. Във всеки одного Господ се проявява и той трябва да съзнава това. (33/стр. 17)

Казват: „Бог да дойде в нас“. Че Бог е навсякъде, Бог е в нас. Значи, мисълта, скрита в тези думи, трябва да е: „Аз да осъзная, че Бог е в нас“. (7/стр. 20)

Къде ще намерите Свещения? Той се крие дълбоко някъде в душата на всички живи същества.
(27/стр. 187)

Душата е навсякъде, но е толкова малка и толкова голяма, че с нищо не може да се измери.
(37/стр. 337)

Търси произхода на всички неща, за да намериш Бога в душата си. Той се нарича Силният в силните и Слабият в слабите; Безсмъртният в безсмъртните и Безсмъртният в смъртните; Любещият в любещите и Любещият в безлюбещите. Той прониква всичко. (2/стр. 32)

Бог, Който прониква навсякъде и във всичко — Той е Незнайният Бог. (10/стр. 170)

Това, което виждаме, е само творение на Бога, но не и самият Бог. Който се домогне до крайчеца на Истината, вижда колко малко неща знае.
(37/стр. 220-221)

Този, Който е бил преди мене, преди моето съществуване — това е Бог. Той е там, където аз не съм бил. Ще Го намеря там, където всякога съм бил. Първият, Който е създал живота и ни е събудил за живота; Първият, Който е създал всичко за нас — е Бог. (10/стр. 428)

Само Диханието на Единния Вечен оживотворява всичко. (2/стр. 45)

Авторът на великия, мировия свят е скрит във Вечността... Усещаме, като да присъства моментално навсякъде, и в едно и също време да действа вътре и вън от нещата, но не можем да кажем, че е в това място или в онова. И какво по-дълбоко значение можем да Му дадем от значението „Бог е Дух“? (36/стр. 77-78)

Думите „Бог е Дух“ съдържат Реалността на живота. Дали човек отрича, или признава тази Реалност, не е важно. Колкото и да я отрича, колкото и да се съмнява в нея, колкото и да философства върху съществуването ѝ — в края на краищата човек усеща, че нещо го ограничава и не може без нея. Без нея той не може да живее. (11/стр. 32)

Начало на всички неща е Духът. Начало на Духа е Любовта. Зенитът на Духа е Мъдростта. Краят на всички неща е Истината, която носи свобода.
(2/стр. 32)

Деятелността на човешкия Дух и на човешката душа се дължи на Любовта... Любовта е първият подтик на истина, но не и последният. Последното нещо в света — това е Истината. (30/стр. 105)

Понеже Истината е светлина и топлина, тя е тясно свързана с Любовта и дава възможност на Любовта да развива скритите сили от вътре навън.

Мъдростта оформя тези скрити сили и ги туря в ред и порядък. (32/стр. 107)

Мъдростта е свят, в който от незапомнени времена се крият всички неща, които Бог е създал, всички неща, които Възвишените Духове са създали; и всички неща, които ние сме създали на Земята, затова този свят е достояние на нас. И тъй, Мъдростта съставлява атмосферата, в която живее човешкият Дух. (32/стр. 106)

Мъдростта означава света на Вечните Божествени форми, изтъкани от Любовта. Когато говоря за Любовта, подразбирам Любов, която означава Същината, самия живот. (32/стр. 106)

Любовта, като Същина, е Бог, а като проява, е плод на Духа. (7/стр. 120)

Любовта е единствената Реалност, чрез която Духът се проявява в цялото Битие. (29/стр. 299)

Любовта е свят, без който Духът не може да живее. (32/стр. 105)

Любовта иде от Духа, влиза в душата, отдето през ума слиза в сърцето. Оттук тя обхваща цялото тяло. (30/стр. 105)

Задачата на всеки човек е да дойде до вътрешната, мистичната страна на Любовта. (11/стр. 367)

Любов има само към Едного и когато обичаш някого, то ти си способен да виждаш в тази форма Едного. (7/стр. 337)

Естествено е, че хората не могат да направят скок от старата Любов към Новата. За да премине към Новата Любов, човек трябва да държи в себе си Бог като Висок Идеал и да работи за Него. (7/стр. 100)

Вие търсите Любовта там, отдето тя не може да дойде: чакате обич от хората, а не от Бога чрез хората. (7/стр. 157)

Един човек не може да задоволи нуждата на душата ви да бъдете любени. (37/стр. 322)

Ако от човека, като форма, като личност, очаквате своето щастие, вие сте на крив път. Коя майка е намерила щастието си в своите деца? Коя мома е намерила щастието си в своя възлюбен? (11/стр. 403)

Младата невеста не го е виждала още своя възлюбен. Тя мисли, че го вижда. (33/стр. 435)

Хората не я разбират (Любовта)... Те влизат в Любовта и изиграват такава роля, каквато не им подобава. По отношение на Любовта човек може да бъде само проводник, но не и самостоятелен актьор. (27/стр. 313)

Засега само Бог люби... Нам не са дали още това изкуство — да любим. (31/стр. 483)

Когато обичате някого, вие сте проводник, свидетел на Любовта, която Бог изпраща чрез вас.
(26/стр. 215)

Не считайте, че любовният акт е личен. Когато вие участвате в един любовен акт, цялата Природа — от най-малкото бръмбарче до човека и като идете до Ангелите, всичките Ангели и Бог — взема участие в този любовен акт. (23/стр. 19)

Всички, които те обичат, проявяват Любовта на едно и също Същество — Бога. (7/стр. 26)

Той е, Който кара хората да ни обичат. Той е, Който кара вятърът да вее. Той е, Който ни дава великите блага в живота. (11/стр. 97)

Любовта е алхимичният камък и жизненият еликсир на всички времена и епохи. (11/стр. 407)

Любовта не трябва да се чопли. Приемете я такава, каквато ви се дава. (27/стр. 314)

Всичката ви слабост е, че вие се влюбвате. Любовта е естествен процес, а влюбването е преяждане.
(7/стр. 122-123)

Реалното не можеш да го хванеш, не можеш да го ограничиш, то никога не се лови. Вие хванете ня-

кого и мислите, че го държите. Нищо не сте хванали! Този живот си минава, заминава, а душата е потънка: ти с нищо не можеш да я уловиш. (12/стр. 471)

Божественото е нещо неуловимо. Докато го видите в един момент в човека, във втория момент вече го няма. (27/стр. 312)

Засега човек живее в чуждо тяло. Физическото тяло, в което човек живее, не е негово. То представлява черупката на яйце, от което пилето излиза. (11/стр. 254)

В Окултната наука разправят за седем тела, четири от които са обвивки, а три са Съществените тела. Трите Съществени тела аз наричам тяло на Любовта, тяло на Мъдростта и тяло на Истината. Сега-засега върху двете тела на Мъдростта и на Истината има много да се работи. Ние се стремим главно към Любовта... Когато говорим за Любовта, разбираме Реалното тяло. (1/стр. 171)

Центърът на Любовта у повечето хора не е развит. Значи, всичко има у човека, но един център само няма. Започне ли този център да се развива, ние наричаме това процес на пробуждане на съзнанието у човека. (10/стр. 230)

Човешката душа прилича на семка, заровена в земята, и така, обвита в гъстата материя, тя заспива — изгубва съзнание за своя произход и естество;

но след като събере достатъчно опитности, у нея почва постепенно да проблясва едно по-високо съзнание. (7/стр. 248)

Дълга е историята на човешката душа!... Душата е онази Свещена Велика книга, в която са написани всички прояви на Бога. Човек живее по единствената причина, че съставлява проява на Духа. Следователно Висшите Духове се грижат за човека, понеже в неговата душа е вложено всичко онова, което е минало преди тях, което сега става и което ще стане в бъдеще. (6/стр. 134-135)

Всеки един човек е Свещена книга. (7/стр. 208)

Да познае човек себе си, това значи да отвори книгата на своята душа и да чете: там той ще намери тайните на Битието. (15/стр. 378)

Човешката душа е нещо обширно, тя се проявява както единично в човека, така и колективно. Всъщност душата е една, животът е един. (17/стр. 484)

Бог пише една Велика книга, на която листите са хората. Значи, всяка душа, в която са вложени тайните от създаването на света досега, е лист на Великата Божествена книга. Понеже много листи на тази книга са откъснати и забутани някъде, моята задача е да ги намеря, изчистя и занеса на Бога, за да ги постави на местата им. (15/стр. 286-287)

Едното е Цялото, много са частите на Цялото. Едно е името на Цялото, неизброими са имената на частите. (2/стр. 123)

Една Реалност съществува в света, но с много имена. Вие трябва да се спрете върху самата Реалност, а не върху имената ѝ. (11/стр. 312)

Кой е този Аз? Мнозина излизат на сцената, защото всички са все Аз. (2/стр. 221)

Да познаем Бога, значи да го познаем в Неговото единство. И да познаваме Бога в Любовта, то е да Го познаваме в Неговото множество. Всеки един човек е проявление на Бога. (12/стр. 264)

Само едно Аз има в света, което знае всичко, а другите са едно отражение. (28/стр. 225)

Ако гледаме от горе, нещата са много, но ако стигнем до дънера, ще видим, че всички се крепят на него. (17/стр. 485)

Всички хора не са нищо друго освен същества на един Човек, който е създал клончета, плодове — и те са хора. Всяко клонче живее, докато е на Дървото. (4/стр. 108)

Всички живи същества, от най-малкото до най-голямото, съставляват Дървото на Живота, в кое-

то текат Божествените сокове. Цялото Дърво пък живее в Бога. (15/стр. 287)

Хората са листа на Живото Дърво, светиите са цветовете, Ангелите — завързалите, но още неузрели плодове, а Херувимите и Серафимите — узрелите и сладки вече плодове. (15/стр. 287)

Аз ви казвам: Вселената — това е едно единство в разнообразието, в множеството, тъй се проявява Вселената. (13/стр. 399)

Пред очите на ума ни Вселената стои в образа на едно чудесно зрелище — в изгледа на един великолепен Дом, на когото сводовете и стълбовете се виждат да се повдигат от под нозете ни и да подкрепят цялото здание в пространството. Обаче основите на този Дом не се виждат да се крепят някъде. (36/стр. 78)

Една величествена картина... Ръката, която е работила над нея; силата, що е действала в създаването ѝ; умът, който е теглил постройката ѝ — остават тайна. (36/стр. 77)

Онзи Център, който образува една окръжност, е по-голям от цялата окръжност... Сегашният свят е създаден от такъв един Център... През този Център текат силите на Божествения Космос. (12/стр. 162)

Човек не е нищо друго освен малък свят, който се поддържа от Божествените енергии на Възвишените светове. (11/стр. 481)

Ние всичко вземаме от горе, т.е. от вътре – от един свят, който е много по-широк от външния. Можем да го уподобим на един конус с върха надолу: върхът е външният, а основата е вътрешният свят; ако човек бъде поставен на върха, той ще каже, че вътрешният свят е по-малък, а всъщност не е така. (17/стр. 500)

Вие се държите главно за материалния, или физическия свят, без да подозирате, че той е една от стотите милиона брънки на веригата светове, която ви обгръща. (14/стр. 158)

Никога не мислете, че сами можете да си помогнете в пътя на възлизането нагоре. Не си ти сам, който се повдигаш... Множеството е една необходимост за развитието на човешката душа. (21/стр. 324)

На мнозина, които са ме обикаляли, аз съм откривал някои тайни и после той казва: „Аз от Учителя вече нямам нужда“. Вие не сте разбрали. Малкото клонче винаги ще има нужда от големия клон. И големият клон ще има нужда от Дървото. (5/стр. 20)

Връзката между Сина и Бащата озарява човешката душа и я повдига. (10/стр. 437)

Само онзи, който е напълно роден от Бога и Неговия Дух, може да възприеме тайните на Царство Божие... Без това вътрешно променение и вътрешно обединение Бог не може никога и по никой друг начин да влезе в свръзка с една паднала душа. Този е Неговият път. (36/стр. 147)

Един е Духът, много са духовете. Един е Бог, много са душите. Един е Бог, много са Божиите синове и дъщери. (2/стр. 122-123)

Духът е единството, което се проявява във всички хора. Той е едно цяло, неделимо в себе си и във всички същества, затова трябва да го любим с една и съща Любов. Духът не може да се разделя, той крепи цялото Царство. (14/стр. 119)

Та ако погледне човек философски — в света е само един Дух. (3/стр. 32)

Някои казват: „Искаме да видим Духа“. Ами че единственото нещо, което виждате, то е Духът. (17/стр. 52)

Тия природни неща, които виждаш, са само знаци, емблеми и изяснения на Духовните... Не са знаците, слоговете и думите, които дават приятност и хубост. То е съдържанието, което е просмукано в тях — Духът, който вее! (36/стр. 160)

**Възвърнете първичната си мекота.
В мекотата сами стават нещата**

За мене съществува само един планински връх и една долина... Има един Свещен връх на изворите на живота, но тези Свещени извори слизат в долината на мекотата и там Бог проявява Своята Любов. (1/стр. 318)

Аз ви говоря сега за изгубения Рай — мекотата... Долината на Рая — това е мекотата. (1/стр. 305, 318)

Мекотата се е изгубила... Изобщо всички хора са твърди. Малко хора са меки. Мекотата са изгубили, твърдостта не са изгубили. (1/стр. 305)

В мекотата няма насилие. В мекотата нещата стават естествено. Тя не тегли нещата. Водата сама слиза в долината и растенията сами растат. В мекотата сами стават нещата. (1/стр. 320-321)

Мекотата има следното качество, конкретно говоря: от каквото високо място да паднеш на нея, тя има качеството на мекия памук и на вълната, но и памук не е, и вълна не е. Като паднеш на нея,

няма да се убиеш и ще си кажеш: „Как така, че не ми се пръсна главата!“. Онзи, който има мекота, той всички неща, които идат отгоре му, ги понася, без да усеща страдания. Лесно се носят. (1/стр. 304)

Мекотата никой не може да я разкъса. Тя е еластична. Тя ще се огъне и после пак ще вземе своето положение. Върви по пътя и като минава някой, човекът на мекотата се оттегля и после пак взема своето положение. Човекът на мекотата е постоянен човек. Той не е в стълкновение с никого.

(1/стр. 319)

Онзи, който има мекота, не я съзнава. Онзи, който е тип на мекотата, той я има, без да я съзнава. Тя иде спонтанно. (1/стр. 315)

Бог е тази мекота. Ние живеем и се движим в мекота. (7/стр. 446)

Мекотата има това свойство: всяко нещо, което не е хубаво, не е добро, то отскача, тя го отхвърля. А при мекотата остават най-хубавите работи в човека. И само при една мекота ние може да разсъждаваме и да разбираме Божиите пътища. (1/стр. 306-307)

Добротата, смирението са Божествени семена, които растат в почвата на мекотата. При мекотата ти си долина, всичко се събира там. (7/стр. 446)

На високите места могат да живеят само Боговете и най-напредналите Ангели. Хората трябва да живеят в долините: там са изворите, там са плодосносните полета, там са дърветата. (22/стр. 558)

Аз ви говоря за мекотата, понеже искам да ви помогна. Аз съм опитал мекотата. И всякога съм хармонизирал, че тя на всичко издържа... Трябва мекота. И по-лесно учение няма от нея. И по-мъчно учение няма от нея, като не я опитвате. (1/стр. 316, 320)

Това, което може да утеши човека, е мекотата... Ще си кажеш: „Мек трябва да бъде, не справедлив“. Справедливостта реже като нож... Ако сте мек, Господ ще ви прости всичките грехове. И без да се молите, ако сте меки, Господ ще ви прости. (1/стр. 316)

Чрез мекотата ние може да извършим Волята Божия, понеже тези големи противоречия по който друг начин не могат да се разрешат. (1/стр. 318)

Мекият човек дава внимание на Божественото в себе си. Най-първо ще бъдете меки спрямо себе си. После ще бъдете меки спрямо своя ближен и меки спрямо това, което Духът ви говори. (1/стр. 315)

Не препятствайте на своята мекота. Не препятствайте на мекотата, която Бог е вложил във вас... Не че трябва да я придобиете. Мекотата е във вас. (1/стр. 315)

Та казвам: Живейте в мекотата, без да сте меки. Аз не ви казвам да бъдете меки. Но живейте в мекотата, за да упражни тя влияние върху вашите мисли, чувства и постъпки. Нещо велико е мекотата. Мислете за нея. (1/стр. 319)

Всички приложете мекотата, както сте я разбрали. Не както съм говорил аз, но както вие сте я разбрали. (1/стр. 320)

Тънкото умение да приемаш. Неизповедими са дълбините на живота

Каквото и да правят другите хора около вас, никога не ги критикувайте, не изпращайте лоши мисли към тях; имайте предвид да влезете в тяхното положение и уважавайте свещения път, по който вървят. (9/стр. 276)

Пътят на всички хора е различен. (11/стр. 447)

Всеки човек има в живота си особени пътеки, през които минава и които го водят към главния Божествен път. (34/стр. 57)

Оставете всеки човек да се проявява свободно, както от вътре му се диктува, и вие ще избегнете поне 50 % от противоречията. Не се занимавайте с това какво хората правят. Всеки да постъпва така, както разбира. (27/стр. 315)

Остави всеки човек да се развива свободно, макар бил той кокиче, трън, роза или каквото и да е. (4/стр. 62)

Когато дойдете до Божествения свят, не трябва да има никакъв червей, който да ви гложди. Всеки

червей е жив, той прояжда най-добрите нишки, жилки на цветята... Този червей ще прегризе най-хубавите и нежни коренчета и цветът ще повехне.
(4/стр. 55)

Веднъж един ми каза: „Как търпиш всичко това? Постегни тези хора!“. Отвърнах му: „Бог търпи бодили, тръни. И аз ще потърпя, присаждам ги“.
(9/стр. 100)

Господ ми е дал едно разпореждане да бъда мек. Някой път вие мислите, че не съм мек — лъжете се.
(5/стр. 104)

Аз говоря за Същината на живота. Разбирайте. Тия неща, които вие ги считате груби, не са всякога груби. (30/стр. 43)

Когато повишавам гласа си, искам да забия този гвоздей по-дълбоко у вас, че да се закачи нещо на него. (19/стр. 152)

Само Учителят има право да се отнесе грубо, ученикът няма това право. Учителят може да ви постави на разни изпити; той знае, като счупи, че може да поправи. (31/стр. 249)

Аз не съм мек някой път, когато разтривам: хвана ръката, намествам я, изтеглям я — правя масаж. Но за обхода, щом е здрав човек, аз съм най-мек.
(5/стр. 104)

Аз обичам да говоря на мек език. (13/стр. 775)

Не се черпете с лоши думи и с груби отношения. (14/стр. 115)

Мъжът ти се гневи, вдига шум, кара се — кажи в себе си: „Любов и съгласие“; няма да мине много време и той ще омекне. (13/стр. 134)

Човек, като ти каже една груба дума, поставя те на изкушение и ти казваш: „Чакай, и аз мога да ти кажа нещо подобно!“. (21/стр. 162)

Мекота е, когато човек отговаря добре на онзи, който го обижда. А кротък е онзи, който вътре в себе си не го засяга това. (7/стр. 446)

Ще направите от вашата грубост един бисер. (21/стр. 375)

Всяка груба дума, която изказваш, втори път не я казвай. И ако втори път я кажеш, кажи я по-меко; а трети път я кажи още по-меко. На петнадесетия път, като я кажеш тази дума, на онзи човек да му стане приятно. (33/стр. 428)

Любовта изисква идеална обхода в отношенията на хората. За оправдание някой казва, че макар външно да е груб, поне вътрешна обхода има. Любовта изисква от човека и външна, и вътрешна обхода. (11/стр. 263)

Човек носи една якота, една природна грубост носи... Но щом влезе в общение с хората, трябва да се предаде известна мекота. (23/стр. 27)

Пазете се от груби чувства, които накърняват мекотата. (27/стр. 150)

Само една Непреодолима Любов към Бог може да създаде у нас една мекота, единство; но тази Любов трябва да бъде тъй висока, че да бъде един извор, който постоянно да ви вдъхновява. (31/стр. 419)

Ако всички хора бяха меки, нежни, животът би бил щастлив: вътрешно и външно. (16/стр. 203)

Ако вие, учениците, ...имахте тия меки гласове и речта ви беше тъй звучна, знаете ли каква атмосфера щеше да има? (24/стр. 188)

Мек, благороден глас има този човек, който с когото и да говори винаги си представя, че се намира пред някое Възвишено, Съвършено Същество. Кой от вас е достигнал до това състояние? (22/стр. 501)

Колко души сте срещнали, от устата на които капе мед? (37/стр. 71)

Аз съм за онзи език, думите и примерите на който да бъдат отбрани, меки, да не заставят хората да си правят криви заключения. Примерите трябва да служат като поощрение за Доброто, а не да обиждат. (11/стр. 120)

Срещна някой човек, обидя го. С това аз обиждам своята душа. В Небесния език не е позволено душа да обижда душа. (18/стр. 319)

Като чета един от младите пророци, виждам колко строго е говорил той, но има известна меко-та в говора. Отива той, като съдия, осъжда някого, но мъчно му е, не иска да съди. (33/стр. 143-144)

Истинската Любов се отличава с вътрешна ме-кота. (11/стр. 209)

Аз искам извинение: някога моите думи са гру-би, но вие сте благородни ученици, толкова добри, сърцата ви са просветени. Ще кажете: „Как ни по-диграва Учителят“. Не, не, за мен е малко по-тежко да искам извинение, но аз опитвам вашите сърца, т.е. опитвам дали и вие ще искате извинение — съ-щият закон е; но аз да искам, а вие — не, тояга има тогава. (13/стр. 436-437)

Аз смекчих думите — сега законът не може да ме хване. (13/стр. 428)

Това го правя заради Любовта. Казвам на Госпо-да, Който е във вас: „Ако аз в моите думи, в моите изрази не съм изказал Твоята Истина...“ — може някой да каже: „Одраска ме“; „Ще ме извиниш!“ — тъй казвам на Господа, не на вас; и вие ще кажете същото. (13/стр. 437)

Трябва да слушате дълбоко в себе си този глас на меката нежност, на Любовта. (16/стр. 200)

Всички сте опитали ефекта на острия, на грубия отговор. Той глобява човека. (25/стр. 104)

Хвърлената дума не се връща назад... Не хвърляйте камъни, които потъват във водата. (28/стр. 126)

Някой направил погрешка, прояви към него мекота. Той сам вече се е осъдил — какво ще го съдиш? Към падналия прояви мекота: превържи го и му кажи, че няма нищо. (7/стр. 446)

Не критикувайте хората, защото никой не знае какви са вътрешните причини, които подбуждат хората към известни действия. Щом ви се изнася тази Истина, Провидението иска да ви запази, като ви обръща внимание да не се занимавате с чуждите грешки, защото те са опасни взривни вещества. (22/стр. 540)

За да запази Любовта си, човек трябва да гледа на всичко, което става около него, като на предметно учение... Ако срещне някой лош човек, нека се вгледа в себе си дали и той няма същите качества. Като се поучава от другите, без да съди, човек запазва Любовта си. (11/стр. 108)

Някой казва някому: „Чакай, чакай, ти криво мислиш!“. Остави го, нека си мисли криво. Как ще

го оправиш ти, като твоите работи не са оправени! (40/стр. 80)

Често вие казвате: „Какво са се разпуснали тия братя?“. Ами ти какво си се разпуснал? „Къде се намират тия братя?“ Ами ти къде се намираш? Кой те е турил съдник на човешкия ум, на човешкото сърце и на човешката воля? (21/стр. 573)

Защо вие трябва да предизвикате Бога да изпраща такава енергия, с която да ви погубва, да ви помете от света? Не, работете само с меките тонове, за да се ползвате с благоволението на Бога. (22/стр. 560)

Мекото сърце, мекият отговор, мекият поглед спасяват човека от много злини. (25/стр. 100)

Всеки от вас трябва да има една броня: колкото ставате по-чувствителни, толкова езикът ви да става по-мек. (30/стр. 308)

Вие мислите, че другите хора са по-лоши от вас. Поставете хората на същото ниво, както и вие. (23/стр. 213)

Днес всеки се е преценил повече, отколкото струва. (27/стр. 235)

Какво печели човек, ако осъжда този-онзи, че не живее по Бога? Нищо не печели. По-добре е човек да мълчи, да остави всеки сам да се изправи. (2/стр. 74)

Когато каляш ближния си, ти огрубяваш: заличаваш ония фини, деликатни черти, които Природата е поставила на твоето лице. (13/стр. 210)

Духовното в нас е най-деликатното нещо, което трябва да знаем как да запазим. (34/стр. 79)

Някои казват, че обичат някого, а говорят на други лошо за него. Ехото на това говорене един ден ще се чуе. (17/стр. 81)

Туй, което не можете да кажете някому в очите, не го казвайте и зад гърба му. (22/стр. 541)

Между приятелите трябва да съществува отлична обхода. Приятелите са крайно взискателни: те не търпят да се говори лошо за тях. Който не пази приятелските си отношения, губи не само приятелите си, но и Божественото в себе си. (44/стр. 182)

Сега вие често се критикувате. Критикувайте, без да хапете. Виждай погрешките на хората, без да ги изнасяш. Да имате тази благородна черта!
(12/стр. 324-325)

Лошото се вижда повече, понеже лошата страна се проявява по-очебиешо. Човек по естество е добър. (21/стр. 565)

Хората само по воля са лоши, но не и по естество.
(26/стр. 49)

Само Господ има право да изнася недъзите на хората, но ние нямаме право да си казваме недъзите един на друг. (22/стр. 366)

Строгата реч, строгите думи не могат да оправят света. Само Божествените думи са в сила да оправят света. (26/стр. 331)

Някой греши там — не се занимавай с неговите грехове; ти си върви по пътя, това не е твоя работа. (31/стр. 128)

На никого не обяснявай нищо по пътя — право към целта! (31/стр. 300)

Ще обърнете внимание върху своето саморазвитие, а не върху това, да се критикувате. Да се критикувате, то е естествено, това са стари навици, които ние трябва да преобразим. (12/стр. 359)

Щом критикуваш хората за техните погрешки, това показва, че и ти си правил същите погрешки. Невъзможно е човек да вижда и разбира погрешките на хората, без той сам да е правил същите погрешки. Всеки човек разбира и познава това, през което той сам е минал някога. (29/стр. 21)

Имайте едно тънко, деликатно разбиране за нещата. (35/стр. 230)

Ние имаме постоянно Любовта на Бога, която се изявява всеки ден. И след като направим една

погрешка, Слънцето не се помрачава, вятърът си духа, хората са любезни към нас. А ние вътрешно се ядосваме, смущаваме се. Оставете смущенията, а поправете погрешките! (40/стр. 41)

Когато някой направи каквато и да е погрешка, голяма или малка, аз казвам: Ето един отличен случай за този ученик да се повдигне. (12/стр. 325)

Аз разглеждам падането като метод за въздигане. (15/стр. 207)

Трябва да имате добра обхода към себе си... Не е позволено на човека да бъде груб към себе си. (37/стр. 315)

Човек трябва да има Висок морал, който да прилага първо към себе си, а после и към ближния си. На себе си ще се учите, а върху ближния ще прилагате наученото. (37/стр. 31)

Всичко в света е урок. (23/стр. 98)

Казвате: „Учителят може ли да направи погрешка?“. Там защо се ровите? Може. Как? Може, допустимо е. Защо не? Погрешки всякога стават и може да станат. Има неща непредвидени. Тия погрешки може да са микроскопични, но стават; обаче ние всякога използваме погрешките в света. (12/стр. 121)

В Природата, в която ние живеем, при условията, които имаме сега, Единственото Същество, Кое-то не греша, е само Бог! Разбирате ли? Да ви кажа Истината: Единственото Същество, Кое-то е благо, то е само Бог! Той е безграничен, дъша Любов в Себе Си. (12/стр. 121)

Всички могат да правят грешки, но Бог — никога. Нищо не може да Го застави да направи най-малката грешка... В който свят и да влезете, там ще намерите Бога. Той наблюдава, помага, повдига страдащи и паднали. (37/стр. 236)

Нужно е смирение на човека — Божиите пътища са неизповедими. (38/стр. 110)

Бог е Бог — Тайна Велика. (36/стр. 93)

Дали в тайно, или на яве се върши нещо Божествено, хората не могат да го видят. (27/стр. 318)

Знаеш ли защо някой върши престъпления, знаеш ли защо прави добрини — не знаеш. Скрита е тайната на живота. (13/стр. 279)

Дълбокият смисъл на нещата е скрит. Един ден, когато отидете в Дълбочините на живота, когато се домогнете до Божията философия — вие ще разберете. (33/стр. 109)

Казват, че Юда е предал Христа за тридесет и три сребърника. Това не е още всичко, важно е коя причина го е заставила да го предаде. Причината за това предателство е много по-дълбока. (14/стр. 277)

Ако посадя едно житно зърно в земята, не съм ли за него Юда? За това зърно временно аз съм предател, но същевременно съм и негов спасител.

(14/стр. 277)

Благодарете на този Юда, който изпълни тази незавидна роля на предателство. Ако Христос не беше разпнат на кръста, нямаше да дойде и спасението на човечеството. (14/стр. 277)

Всичко в света има един Божествен план.

(23/стр. 98)

Любовта не съди нещата само по техния външен изглед. Тя има съвсем друга мярка за нещата.

(2/стр. 383)

Най-честната, най-искрената, най-благородната душа, която доведоха при Христа, беше блудницата.

(13/стр. 180)

То е много тънка наука да знаеш какъв е човекът.

(5/стр. 406)

За да познаем един човек, ние трябва да храним към него добри мисли и чувства. Ако аз не храня

такива мисли и чувства към вас, вие ще почувствате празнота; душата ви веднага ще почувства, че моите отношения към вас не са искрени. (32/стр. 42)

Казвате: „Какво ще видим, ако познаем един човек?“. Велико нещо е да познаете един човек! Даже при най-обикновения човек, ако вие го познаете с Любовта, вие ще се учудите на голямото невежество, което хората имат. Такова велико богатство се крие във всяка една душа! Затворена е тази душа! (12/стр. 264)

Има нещо тайно във всяка душа, което даже и другите не подозират; но Бог, Който вижда цялата Вечност, вижда какво може да излезе от всяка душа. (34/стр. 272-273)

Един велик свят се крие във всяка една душа! И да я познаеш със закона на Любовта, то значи да познаваш Бога. (12/стр. 264)

Как се проявява Бог в мене, аз зная; но в другите — това е една тайна, която трябва да изучавате. (21/стр. 159)

Дълбоко в душата на всеки човек има скрито нещо ценно, но непроявено. Когато се прояви, тогава ще дойде Царството Божие на Земята между нас и ние ще се разберем. (34/стр. 33)

Съзнавате ли, че всички положения, които хората заемат в живота, са еднакво важни и от Бога определени, вие вървите в Правия път. (10/стр. 527)

Всяка спънка в живота е едно куче, което те лае. Хлябът ще ти помогне повече, отколкото камъните. (7/стр. 142)

Човек трябва да даде път на Новото сърце в себе си, което е изтъкано от мека материя, а не от камък, каквото е сегашното. Мекото сърце е изтъкано от материята на Милосърдието. (29/стр. 314-315)

Носи Любовта в сърцето си. Храни обезсърчения. Повдигай падналия. (2/стр. 33)

Вода в камък може ли да живее? (34/стр. 187)

Как ще примирите семето с почвата? Като направите почвата мека. (21/стр. 516)

Ако гледаш себе си в човека, ти не можеш да се примириш с него. Ако гледаш Бога в себе си и той гледа Бога в тебе, това е примирение в света. (33/стр. 110)

Без Неговото присъствие хората не могат да проявят Любовта си. Те са полюси, а Бог — съединителната връзка между тях. (37/стр. 53)

Мъчно се примиряват хората. Защо? Защото искат да съединят бреговете на реката. Те никога не

са били заедно и не могат да се съединят. Искате ли да минете от единия бряг към другия, непременно трябва да построите мост. Само мостът, т.е. благоразумието, е в състояние да примири два разнородни елемента... Водата, която тече между бреговете на реките, представлява животът, чрез който хората се изпитват. (11/стр. 143)

При сегашните условия всички трябва да развивате съзнанието си... Целомъдрието и благоразумието не са плодове на ума, а са плодове на съзнанието. (21/стр. 103)

За да придобиеш целомъдрие, изисква се отлично сърце! (33/стр. 146)

В Новия Завет наричат това целомъдрие „прииждане на Духа“, „явяване на Духа“, „посещение на Духа“. (10/стр. 83)

Всеки е специфично неповторим. Простотата е неизразим свят

Човек има главно една свещена мисъл и едно свещено чувство в себе си. Те са мисълта за Бога и чувството за Бога... Само чрез тях той влиза в общение с Бога. Чрез всички останали мисли човек влиза в общение с други същества, но само чрез една специфична мисъл той се съобщава с Бога. (10/стр. 503)

За всяко същество и за човека има само един начин, по който неговата нишка е свързана с Първичното в Битието. (22/стр. 338)

Това е красивото в човека: неговото специфично верую, неговата специфична мисъл! (6/стр. 24)

В Божествения свят ти трябва да бъдеш един специфичен екземпляр, като тебе да няма втори. Само на противоположния полюс ще има още един, който ще мяза малко на него; иначе втори като него няма да има. (5/стр. 452-453)

Разнообразие има в Духа: всеки един човек, или всеки един ученик, си има свое специално предназначение. (24/стр. 128)

На всеки човек е дадена специална мисия да бъде носител на Божията Любов, на Божията Мъдрост и светлина, на Божията Истина и свобода по свой специфичен начин. (29/стр. 323)

Някой казва: „Учителят събрал тези хора около себе си от кол и въже“. Аз не съм антика. Вие сте специфични семена, за които търся почва да ги посея. (5/стр. 548)

Бих желал всички да растете тъй, както Бог ви е създал — ами че вашето растение е и мое. (13/стр. 403)

Ако сте ясновидци, ще видите, че под всяка външна форма се приготвя друга, нова и красива форма. (13/стр. 212)

Радвайте се едни на други, докато сте заедно. Като се разделите, ще съжалявате, защото в тази форма, в която сте днес, никога повече няма да се срещнете. Всеки човек е на мястото си. Никой никого не може да махне и да замести. (29/стр. 333)

Всеки човек е определен за една работа, която никой друг освен него не може да свърши. (45/стр. 77)

Всеки човек е носител на специфична енергия. През даден човек минава такава Божествена енергия, каквато през друг човек по никой начин не може да мине. (29/стр. 205-206)

Всеки човек, когото срещате, все ще ви даде нещо, което друг не може да ви даде. И вие ще му дадете нещо, което друг не може да му даде.

(45/стр. 96)

Казвам: Всеки човек има в себе си известна добродетел, известна способност, специфична за самия него, поради която именно той е ценен пред Бога и пред хората. (6/стр. 24)

Всеки народ представлява една добродетел. В Божествения свят българинът представлява твърдостта. Човек трябва да бъде твърд, това е естествено положение, а пък упоритостта е друго нещо; твърдостта спада към Божествените чувства на човека.

(9/стр. 49)

Твърдият човек издържа всичко, което му дойде в живота. Имало е случай, когато някой го бие, пукне му главата, но той издържа, нищо не казва.

(21/стр. 114)

Бъдете твърди като диамант в убежденията си.

(31/стр. 225)

Трябва да постъпваме принципно, да сме последователни — но същевременно да сме меки и учтиви. (32/стр. 196)

Новата епоха спира вниманието си върху всеки човек като към Откровение на Божията Любов.

(11/стр. 208-209)

Всяка душа представлява един особен аспект на Божественото Естество. (28/стр. 401)

Във всеки човек има една забулена Изида. Това е душата — Божественото, Свещеното в човека.
(7/стр. 13)

Човешката душа принадлежи към тайнобрачните растения... Найаве трябва да бъде само плодът, а в тайно — растене, цъфтене, завръзване, зреене.
(4/стр. 133)

В човека има един орган на скритост, вложен в неговите творчески способности. Човекът не обича да казва туй, което мисли. Той има право. (22/стр. 480)

Казвате: „Нека се знаят нещата“. Не, нещата трябва да станат знайни само когато узреят напълно. Кой изважда зелените плодове на пазара?
(33/стр. 180)

Ще пазите извора, който извира. Няма да изхвърляте всичката си вода изведнъж. (22/стр. 116)

Новото пазете отвътре: да не пият много от него, та то да остане в известна своя част недосегаемо.
(8/стр. 298)

Нека разположението, което имате в душата си, седи за вас. Не отваряйте целия ваш извор... Нека в душата ви има нещо тайно. (32/стр. 450)

Представете си, че вие сте един царски син и ви е дадена една задача да ходите инкогнито между народа. Ще се пазите, ще мълчите — да не знаят, че сте княз. (8/стр. 115)

Само Бог трябва да знае какви сме. Ако Господ ни знае и ние Го познаваме — това ни е достатъчно. А хората по-добре да не ни познават. (32/стр. 450)

Нека има нещо в тебе, което хората да не знаят. (5/стр. 226)

Даже хубаво е някой път човек сам спрямо себе си — и той нищо да не знае. (12/стр. 364)

Нека има нещо в цялата Вечност, което да не знаете за себе си. (22/стр. 123)

В човешките очи има нещо, което днес е скрито за Ангелите. И в Ангелските очи има нещо, което е скрито за големите Богове. Има неща, които са скрити даже и за най-съвършените Същества. Всички трябва да се радват на онова, което е скрито за тях. (2/стр. 373)

Каквото и да кажете, дълбоката идея е скрита... Не може да намерите някой светия, велик човек, добродетелен човек да изкаже пълната Истина. (13/стр. 456)

Истината не може да се опише. Съвременният език не е още в такова състояние на развитие, за да можем чрез него да изучаваме тази Истина.

(21/стр. 78)

Изяснението всякога показва вътрешно ограничение на една Велика Истина. (12/стр. 362)

Във всяка своя мисъл Христос е скрил нещо.

(14/стр. 371)

Много съм говорил за Любовта, но не и за Същината на Любовта. Аз съм говорил само за проявите на Любовта, но щом дойда до Същината на Божията Любов — млъквам. Дойда ли до Божията Любов, пазя Свещено мълчание! Няма по-красиво нещо от това мълчание. То е мълчание, което говори.

(2/стр. 302)

Думата Любов е псевдоним. Не знаете името на Любовта. (7/стр. 133)

Любовта е извън всички видими и невидими неща: тя е нещо необятно, невидимо, неограничено, затова остава неразбрана. (37/стр. 210)

Любовта може да се представи в каквато и да е форма, но самата тя е необяснима, понеже Любовта е Бог. (7/стр. 41)

Неща, които се обясняват, принадлежат на един свят, който не е реален. (40/стр. 284)

Велико е само това, което остава необяснено! Осъзнава се, без да се ограничи! (12/стр. 362)

Бог е скрит вътре в туй Безгранично и всякога ще остане скрит, никога няма да Го познаят. През хиляди векове, през цялата Вечност — никога няма да Го познаят. (12/стр. 362)

Вечността е образ на Истината, а Истината е безгранична. (26/стр. 221)

Когато някой ме пита за края на нещата, аз бих казал: ...края не зная, не съм го намерил и не искам да зная къде е. (22/стр. 121)

Великите въпроси са последните въпроси.
(34/стр. 272)

Великите въпроси в света никога не се разрешават. (22/стр. 199)

В какво се състои този живот, за който имаме сега познания? Как се е появил той на Земята? Как се е появил този живот, никой не знае. Забележете, че за това и аз не говоря, но говоря за неговото проявление, за неговите форми, за същността на живота. (4/стр. 61)

Не само вие, но и никой въвн от света не знае
защо е създаден светът. (12/стр. 47)

Красотата седи именно в незнанието: ако знаем
защо сме дошли, нямаше да дойдем на Земята;
понеже не знаем, дошли сме да научим каква е за-
дачата ни на Земята; като се научим, ще се върнем
там, отдето сме дошли. (26/стр. 76)

В Кабалата и в Окултната наука има такива ра-
боти, които досега Окултните Учители не могат да
си ги обяснят. Те ги обясняват, но нещата са недо-
обяснени. (30/стр. 79)

Да се разгадае животът — това значи да се заличи
животът. (12/стр. 362)

Велико е това, което не се знае. (22/стр. 460)

Когато човек пристъпва към Великото в света,
трябва да има онова велико смирение — трябва да
знае, че той не го е разгадал... Светът всякога ще ос-
тане една загадка неразгадана. (13/стр. 579)

Има неща, които и Великите Учители не знаят...
И тия Учители, понеже разбират законите, и те се
учат. (13/стр. 826)

Казвам: Има неща, които и аз не зная. (26/стр. 190)

Казвате: „Ние искаме да знаем Истината“. Исти-
ната не може да се говори на Земята. Тук се изнасят

само факти из живота, но не и самата действителност, т.е. не самата Истина. (2/стр. 279)

Изчислено е, че Земята се намира на 92 – 93 милиона мили далеч от Слънцето – такава част представлява човешката Истина от Истината на Слънчевите жители. (14/стр. 192)

Истината не е написана в никоя книга. Всяка една книга е написана по закона на самосъзнанието и съзнанието, а при онази, Великата Истина, която се крие в подсъзнанието и Свръхсъзнанието, там всички учени хора мълчат, всички окултисти мълчат и всички Учители мълчат. (12/стр. 262-263)

Няма да изнеса цялата Истина, опасно е да се говори Истината на хората... Ако развържа връзките, с които временно сте превързани, косите ви ще побелеят. Превръзките (на очите) ви още трябва да стоят. (13/стр. 73)

Аз се старая да ви говоря половинчато, защото, ако направя мисълта си ясна, ще ослепеете.
(16/стр. 114)

Много неща още не знаете, понеже не можете да носите. (27/стр. 280)

Неизповедими са Божиите тайни! Те са толкова страшни, че и Ангелите, които говорят за Божия-

та Любов, когато дойде въпрос за Божиите тайни, и на тях им трепва сърцето. Има страшни неща в света, но ще ги минеш в тъмнина, за да не виждаш нищо. (31/стр. 406)

Сега ви казвам: Няма да тичате подир мен, да ме достигате по улицата, да ме запитвате по това-онова, защото и без това говорих много. (10/стр. 71)

Аз не довършвам, оставям една голяма междина между всичко казано, за да видя как ще решите ребуса. (16/стр. 210-211)

В моите беседи оставям големи пукнатини — за да може да влезе някой човек вкъщи; защото някой път не съм вкъщи, а слугите са заспали. (13/стр. 811)

Онова, което се дава в беседите, не е само в думите. В беседите има запечатани работи, които не могат да се предадат с думи. Много работи остават запечатани и само който ги е преживял, ги възприема. (7/стр. 312)

Коего ви давам, ...в него има много недоизказано. (14/стр. 767)

Туй, което е недоизказано, то е вътре във вашата душа — там ще го намерите. (31/стр. 64)

Природата не обича да се доизказва. Тя показва пътя на човека, ръководи го, но не изказва своите

цели, своите крайни заключения. Това е един Божествен метод. Така и всеки човек, който е дошъл в света, не трябва да доизказва всичко. (22/стр. 114)

Учениците на Христа са разкрили само второстепенните работи. Каквото съществено са знаели, не са го разкрили на хората. (9/стр. 116)

Мнозина четат Библията, но не я разбират. За да я разберат, трябва да са преживели това, което Апостолите са преживели, да имат техния Дух, душа и ум. (19/стр. 121)

Духът ще ви каже и открие по-дълбоките работи в живота, които не се казват, а се дават непосредствено чрез него. Защото основните работи в Библията са скрити в Природата и в нашата душа, която е едно Божествено съкровище. (9/стр. 19)

Всеки от вас е ръководен от един Възвишен Дух. По няколко пъти през деня Той влиза вътре във вас да наблюдава душата ви. Внимавайте да не Го огорчите! (34/стр. 172)

Братя ще бъдем само когато Духът на Бога живее в нас. Този Дух ще ни разкрие Великата тайна на живота. (34/стр. 23)

И повтарям, животът сам по себе си е прост, поради което можем да го придобием. (9/стр. 19)

Има случаи из живота на ученика, когато някой път Учителят говори много неясно, дори и той сам не разбира какво говори; но в главата на ученика е толкова ясно, че той систематизира всичко, което е чул, и от тази неяснота създава нещо, и казва: „Това искаше да каже Учителят“. (22/стр. 406)

Божественният живот — с думи тоя живот не може да се предаде. (13/стр. 216)

С думи Истината не може да се обясни. Който иска да знае какво нещо е Истината, ще му кажа: „Ела и виж“. (26/стр. 417)

Има един естествен начин за разбиране (на) нещата. Той е наречен Божествено разбиране. В Божественото разбиране буквите сами говорят.
(33/стр. 122)

Докато човек е в ада, той не разбира Истината; щом излезе от там, той отива на Небето, дето намира Истината. Докато човек е вън от закона на Любовта, той още търси Истината; щом живее в закона на Любовта, той вече е намерил Истината.
(26/стр. 419)

Според мен Небето е съкровище, голямо богатство, до което се домогват само ония, които имат ключа за отварянето му. Ключът за Небето е Любовта. (45/стр. 42)

Мислете върху Любовта. Не я тълкувайте, не я обяснявайте, защото това, което се обяснява, то се затъмнява. Божественото знание носи вътре това, което човешкият език не може да изрази. (1/стр. 395)

Мисли върху водата, която тече надолу; върху вятъра, който вее нагоре; и върху светлината, която свети навсякъде. (2/стр. 31)

Неуловимото е светлината; неразбраното е Любовта; непостижимото е Свободата. (2/стр. 32)

До морето бързаш, а при морето ще се спреш. Да ходиш по водата, не можеш. (28/стр. 470)

Никой от съвременните езици не може да предаде съдържанието и смисъла на Божията Любов. (14/стр. 139)

Любовта не се предава с думи. Започнете ли да я разглеждате, да я човъркате, тя веднага изчезва. Това са форми, които не се поддават на обикновено разглеждане. (43/стр. 190)

Аз познавам Любовта; но какво нещо е тя, не определям — не смея да я бутам. (45/стр. 42)

Добре е човек да прави всичко в името на Любовта, а малко да говори за нея. (11/стр. 367)

Ако говорите много за скъпоценния камък, скоро ще го изгубите. (11/стр. 367)

През целия земен живот на човека е определено само една година, един месец, една седмица, един ден, един час, една минута, една секунда, когато може да се говори за Любовта. (13/стр. 190)

Любовта ни да бъде Незнайна... (7/стр. 105)

Любов, която се изповядва пред хората, не е реална. (11/стр. 345)

Неизказаната Любов е Реалната Любов. Бог е това! Той не може да се изкаже. (7/стр. 128-129)

Вие обичате в човека Онзи, Който го е посетил. (11/стр. 368)

Докато не е стъпил на Свещеното място на Любовта, човек говори и пише за Любовта. Щом стъпи на това място, той мълква. Защо? Защото влиза вече в Реалността на живота, която говори сама за себе си. (11/стр. 376)

Преди да е дошла Любовта, ти ще ядеш, ще пееш и ще се молиш; но когато тя дойде, има нещо по-велико, което не може да се разправи на човешки език — разбирате ли? Но това, което не може да се разправи на човешки език, може да се изпита. (13/стр. 331)

Сияещият Център. Недосегаемото изкуство на молитвата

Човек сам за себе си е предметно учение — задача за разрешаване. (11/стр. 569)

В самото естество на човешката душа има вложено туй, което човек търси. (21/стр. 36)

Вие търсите тайната, Истината на живота някъде вън и ми казвате: „Научи ни как да я намерим!“. Научете се да разбирате себе си и да намирате тази тайна в себе си. (4/стр. 26)

Аз мога да ви покажа само вратата на тайната, но вие сами ще си намерите пътя. (13/стр. 157)

Райската градина не е извън човека, нито на Изгрева някъде — тя се намира в самия човек. (10/стр. 249)

Раят, който търсите, е в самите нас. Вие всякога можете да го имате. (14/стр. 628)

От осем хиляди години насам хората все търсят Господа, викат към Него, но не могат да Го на-

мерят. Защо? Господ се е скрил някъде в човека и мълчи. (27/стр. 268)

Търсете Тоя, Когото не познавате, само в себе си, никъде другаде. (18/стр. 198)

Онова, което се крие в човешката душа, човек сам не познава. Това е Божественото, което трябва постепенно да се разкрие. (28/стр. 380)

Тайното място, т.е. скришната стаичка, в която човек трябва да влезе, е Истината в човека. Истината е тази област в човека, в която той трябва да се затвори и да се моли. Не влезе ли човек в тази област да се помоли, молитвата му няма да се приеме. (10/стр. 408)

Често се обръщате към Бога с молба да ви се открият някои тайни. Много неща ще ви се открият, но само когато научите да се молите както трябва. (45/стр. 14)

Единственото нещо, на което не мога да ви науча, е да се молите. Аз никога не си позволявам да уча някого как да се моли. Защо? Според мене молитвата е най-свещеният акт, който е достояние само на душата. (45/стр. 13)

Молитвата е недосегаемо вътрешно изкуство. (12/стр. 171)

Човек не може да произнесе молитва, ако Духът не е изпълнил сърцето му, защото Божественият Дух е, който произнася молитвата. (32/стр. 266)

Щом молитвата на човека излиза от дълбочината на сърцето, тя се приема. (37/стр. 237)

Трябва да се молиш постоянно, за да си в свръзка с моментите, които очакваш. (36/стр. 185)

Казва се в Писанието: „Бъдете постоянно в молитва!“. Защо? Тази светлина, тази топлина, която иде от Бога, е толкова мека и приятна, че тя съгражда. Тя е топлина и светлина на Безсмъртието! (21/стр. 551)

Всеки, който е дошъл в Света на светлината, се моли, т.е. самоопределя се — той е в непреривна връзка с Битието. Като знаем това, да не спъваме оня истински, естествен процес, който се извършва в нас. (14/стр. 212)

Молитвата е достойние само на същества с будно съзнание... Щом дойде пробуждането, иде и молитвата, която носи със себе си прави мисли, възвишени чувства и красиви действия. (10/стр. 395-396)

Аз се моля и като ям, и като пия вода, и като чета, и като работя — всякога и навсякъде се моля. „Не ти ли става тежко от толкова молене?“ Напро-

тив, по-леко ми става. Животът се заключава именно в молитвата. Престане ли човек да се моли, и животът изчезва. (45/стр. 13)

Молитвата е Духовно дишане... Като отправя сърцето си към Бога, човек диша от еликсира на живота. Прилагайте често молитвата, за да видите каква лекота ще настане в душата ви. (15/стр. 94)

Само молитвата е в сила да отмахне онази грубост, която съществува между вас. Голяма грубост съществува между хората. (21/стр. 550)

Казвам: Всички хора трябва да дойдат до едно вътрешно просветление, до едно вътрешно разбиране. За да се постигне това, те трябва да работят върху себе си и да се молят. (10/стр. 379)

Есенцията не разбираме, а това трябва да учим сега. (13/стр. 556)

Духът и душата представляват Велика тайна за човека. Когато човек дойде до онова просветление на съзнанието си — да разбере що е душа и що е Дух, той ще намери и своя Учител, който ще го събуди. (10/стр. 511)

Кой ще ви събуди? Който ви обича, само той може да ви събуди. Щом ви събуди, той вече е врата за вас. (10/стр. 500)

Носим в себе си Древно съзнание. Чрез Просветление се влиза в Небитието

Откак хората са се отклонили от Правия път, те са забравили всичко онова, което първоначално им било предадено, и днес отново го учат. Те се намират в противоречие и често се запитват: „Кой ще ни учи, кой ще ни възпитава?“. Те забравят, че тия знания са вложени у тях и лесно ще ги възобновят. Кога? Когато се върнат към Първичния живот, към живота на Чистотата. (26/стр. 234)

Аз искам да ви напомня неща, които вие сте забравили — не нови неща, а стари неща говоря на света, които хората знаят от онова далечно минало. (12/стр. 160)

Словото е излязло в едно определено Божествено начало... Вие бяхте вътре в това начало. Как сте забравили една такава Велика Истина? (22/стр. 110)

Има моменти в живота, в които сам Господ се проявява, сам Господ заповядва, и вие трябва да знаете тези моменти... Това, което сега преживявате, още не е живот. То е азбука на живота, защото

има и други състояния, в които животът има проявления. (32/стр. 394)

Който чуе гласа на Господа, той е жив, не е мъртъв. Вие ще чувствате дълбоко в душата си една Радост, която само този я знае, който я е опитвал. Тя е като онази тиха вода, която не пресъхва, но може да се изгуби. Направиш една погрешка, изгубваш я, дойдеш до обикновеното си състояние. Пак чуеш този гласец, пак се повдигнеш. Най-мъчно е да се задържи това състояние. То идва всеки ден, но вие не можете да го задържите. (4/стр. 79)

Божествената светлина, като блесне, изведнъж изпъхва всичко. Изведнъж блесва, но и изведнъж изчезва. Направиш ли някаква погрешка, тази светлина веднага се вдига и в теб наставя пак празнота. (21/стр. 416)

Казвам: Ние трябва да се стремим да запазим Божественото в себе си. Божественото не се губи, но се отдалечава от човека. (25/стр. 139)

Всеки човек си има едно малко Прозрение за Любовта. Някой път може би човек е посетен само за кратко време, после това състояние се загубва и човек говори, че имал такова и такова състояние. Всеки човек все ще има един-два-три пъти Прозрение за Любовта. Понеже не е готов за едно такова посещение, то и не може да трае дълго време. (7/стр. 147)

Някои съвременни християни, даже и ученици на окултизма, считат, че Духът може да дойде когато и да е. Не, за да те посети Духът, ти трябва да завършиш средното си образование в Окултната Школа. Само така ще остане туй посещение в тебе. (12/стр. 524)

Вие искате да придобиете Просветлението наготово, да ви дойде изведнъж отнякъде. Знаете ли през какви ужасни страдания са минали онези хора, които са добили Просветление? Онези, които не са запознати със законите на Окултната Школа, мислят, че тази работа е лесна. Не е тъй лесно. Великото Просветление изисква голямо юначество, затова се дава по-малко. То е силно вино — всеки може да се опие от него. (22/стр. 275-276)

За да дойде Посвещение, човек трябва да е работил най-малко 20 години усилено. И след 20-годишен усилен труд може да дойде Посвещението. Туй трябва да имате предвид. Мнозина мислят, че знанието може да дойде изведнъж, по благодат. Не, всеки трябва да работи непреривно. За всички правилото е едно и също. И даровитите хора, и недаровитите трябва да работят еднакво. (22/стр. 406)

Тия, (Истинските) знания не подразбират, че трябва да станеш министър, доктор или свещеник. Абсолютното чисто знание — то е просто движение. (24/стр. 260)

Истинското знание, или знанието, което е произлязло от съзнанието, никога не произвежда гордост, понеже е преживяно, опитано. (21/стр. 103)

Истинското знание е онова, което почива на опит, на преживяване. Какво сте видели на кино, какво сте чели — това не представлява никаква реалност. (11/стр. 313)

Аз наричам Истинско знание това, с което можеш да трансформираш и най-тежкото си състояние в приятно, радостно, и то в продължение само на половин час. (34/стр. 148)

Истинско знание има само този, който може да хване смъртта и да я обуздае. (14/стр. 287)

В който момент придобиете Истинското знание, вие ще преживеете такава дълбока вътрешна Радост, каквато никога не сте изпитвали. (2/стр. 417)

Като дойде Любовта, като дойде Духът, тогава ще дойде знанието. И като дойде знанието, ще дойде след това Истината и ще разбереш какви са отношенията в Духовния свят. И тогаз ще стъпиш на краката си, и ще слушаш, и ще гледаш другояче. (35/стр. 252)

Да живеете вие в Бога — само тогава ще придобиете онази вътрешна Интуиция, чрез която ще разбирате Същината на нещата. (34/стр. 19)

Да живеете в Бога — но и Бог трябва да живее във вас. И Той, като живее във вас, влиза като клетки във вашия организъм. Но вие трябва да се подчините на Неговия организъм, на Неговата Воля. Подчините ли се, Духът постоянно ще влиза във вас и ще започне да ви направлява. Знанието и Мъдростта постепенно ще влизат във вашия ум и ще го просвещават. (34/стр. 201)

Вие трябва да възприемете Божията Любов още сега и да повярвате в Бога с всичката простота на душата си, за да дойде знанието върху вас. От днес всеки от вас трябва да почувства, че сърцето и умът му се разширяват. Това разширение може да бъде много малко, микроскопическо, но малкото се благославя. (10/стр. 216)

Ако приложите Любовта, вратите на вашия ум ще се отворят и знанието на миналите векове, както и знанието на настоящето и бъдещето, ще започне да влиза у вас по един естествен начин. (10/стр. 127)

Основата на Истинското знание е мекотата. (1/стр. 313)

При най-малката грубост Любовта изчезва. И най-малката грубост ѝ пречатства. (9/стр. 267)

Някой път почувстваме в себе си нещо като светкавица, което веднага изчезва. Защото ние сме

ното чувство, най-мекият поглед и най-сладката дума. (12/стр. 48)

А какво люби Любовта? Тя люби Мъдростта... И Мъдростта всякога се възхищава от Любовта.

(31/стр. 245)

Светът лежи в обятията на Любовта и Мъдростта... Тая Божествена Мъдрост и Любов, като се съединят, ще прекарат сегашния човек през седем живи огъня и тогава ние така ще се префиним, ще се трансформира сегашната материя, че ще придобием Нови тела. (13/стр. 16, 390)

Всички сте имали малки опитности за Любовта, но онуй ясно понятие, което дава едно Велико преживяване — което произвежда вътре в душата цял преврат и трансформира всички частици на организма; че човек, след като излезе от този Божествен огън, да се почувства като едно новородено дете, защото влиза в един Нов свят, с други разбирания — такова преживяване не сте имали. (24/стр. 126)

Има тайни неща в живота, които ние търсим — това са преживявания, за които човек е готов да пожертва живота си. (14/стр. 573)

Едно малко преживяване, едно мигновено виждане на Бога струва повече от хиляди животи.

(13/стр. 499)

Божественото ти ще придобиеш в една минута отгоре, при човешкото ти трябва векове. (1/стр. 361)

Грешникът в една минута може да стане праведник, но трябва едно Абсолютно решение.
(13/стр. 471)

Истинската, дълбока молитва подразбира само един кратък момент. (10/стр. 380)

Любовта е извън времето и пространството. Тя не е във времето, но можеш да я почувстваш в един момент. Ти във време и пространство констатираш Любовта, но най-славното в Любовта е това, което е извън времето и пространството. Тогава ти имаш съзерцание за цялото Битие и виждаш Бога във всичката Негова Пълнота. (8/стр. 102)

Когато човешката душа дойде под туй съчетание, под Божествените лъчи на Любовта, разтваря се този цвят на душата, този лотос, както го наричат, и тогава човек има най-великите преживявания. В една минута той може да преживее велики неща в този свят. Сега мъчно може да се опише туй състояние, но когато то дойде, набира се онази енергия, която подмладява, пречиства душата от всичките ѝ грехове. (31/стр. 242)

Когато човек преживее един такъв момент, ... той става по-просветлен и с такава висота, че в една

минута той вижда създаването и проявлението на целия Космос. Той схваща как е създаден светът, защо е създаден и кои са крайните цели на тази Безпределност. Виждането на крайната цел на тази Безпределност дава на човека една неописуема Радост на Божественото, което е скрито в него.

(31/стр. 242-243)

Нашият език не може да опише даже сенките, предисловието на това, което има да се разкрие. Този живот, който иде, е толкова велик, толкова славен във всички възможности, толкова велик в своите изявления — в наука, музика, поезия, обществен живот, в Любов и Истина — че заслужава човек да прекара хиляди години в страдание, за да може да живее една минута в този живот.

(13/стр. 804)

Аз говоря за Любовта, която прилича на зазоряване от слабото към силното, докато дойде Слънцето на зенита — това е цял един период на човешкия живот. (28/стр. 157-158)

Някои, за пример, идат тук да се учат, но те мислят да научат някои тайни. Не, никакви тайни няма да научат! Аз не казвам тайни. За да научите тайните, които искате, трябва ви цялата Вечност. (24/стр. 171-172)

Какво нещо е магията? Магията е знание, магията е разбиране на елементите в света в тяхната пър-

вичност. В света съществува само един елемент и този елемент е Любовта. Тя е първичният елемент... Това е един елемент, от който милиони и милиарди елементи са произлезли. Даже и Ангелите не ги знаят тия милиарди елементи и ние сега знаем само осемдесет и няколко елемента. Първият елемент е Любовта. Вторият елемент е Божествената Мъдрост. Третият елемент е Божията Истина.

(30/стр. 191)

Съблюдаването на Истината. Само Истинният е неуязвим

При Истината вие сте родени. Вие сте родени с нея. Вие трябва само да я възприемете. Но сега тази Истина ще дойде по особен начин. Аз само ви давам условията на Истината. (33/стр. 310)

Казано е в Писанието: „Възлюбил е Истината в човека“. Значи, във всеки човек е вложена частица от Бога. (11/стр. 37)

Учителят, Ангелът не може да внесе Божественото в човека, но той може само да даде условия за неговото развитие. (26/стр. 353)

Човек трябва да съзнава, че Бог е вложил Истината в него. Истината се заключава в това, да съзнава човек, че Бог живее в него и той живее в Бога. Ако не съзнава това, той ще живее в Петка, в Драгана, в Стояна и ще очаква само на хората. (26/стр. 315)

Туй, което осмисля всичко, е Истината. (2/стр. 31)

Истината е онзи алхимически камък, който може да превръща нещата. (20/стр. 179)

Истината не е горчива, но лъжливата истина е горчива. Истината е сладка. И много сладка е Истината. По-сладко нещо от нея не съм намерил.

(5/стр. 799)

Когато казвате, че вашият живот е тежък, неносен – рекох: Вие сте горчиви. Трябва да се подложите на Божията Воля и да преобразувате вашите елементи на сладки. (20/стр. 86)

Какво носи Истината? Светлина и сладчина.

(44/стр. 56)

Ще си кажете Истината по един мек начин.

(24/стр. 132)

Както и да говори Бог, тихо или бурно, в гласа Му винаги има мекота. (22/стр. 530)

Ако ние не можем да говорим Истината, куца ни нещо. Ще изправим всички наши хилави работи. Как? Като влезе Любовта, тя ще намести всичко.

(31/стр. 125)

Който има Любов в сърцето си, говори сладко.

(37/стр. 71)

Всяка Истина, говорена без Любов, е наполовина лъжа... Онзи, който говори Истината с Любов, той говори цялата Истина. (12/стр. 165)

Ще ви определя, като говорите Истината, как да я казвате. За да кажете Истината, най-първо, сърцето ви трябва да е пълно с Любов, с тази безгранична Любов — то да има тази запалка. Второ, умът ви трябва да е пълен с Мъдростта, която ще внесе светлината и знанието. Тогава кажи Истината и не бой се, не мисли за резултатите — кажи Истината! (31/стр. 216)

Не можеш да кажеш Истината — бягай, никой не те заставя да говориш. (13/стр. 516)

Изкуство е да знаете кога и как да говорите Истината. (37/стр. 191)

Ще кажете, че Истината е страшна. Защо е страшна? Защото съблича човека. (14/стр. 16)

Само чистият може да говори Истината. Ако нечистият се опита да говори Истината, тя ще го умъртви. (16/стр. 453)

Когато човек не може да каже Истината направо, казва я във вид на шега... Аз не признавам никакви шеги. (13/стр. 172)

Когато някой човек иска да се прикрие нещо, малко се позасмее. (28/стр. 280)

Кога е сериозен човек? Когато говори искрено. (13/стр. 424)

На някои лицата ви са тъй сериозни, понеже така се възпитавате, но това е дресировка. (24/стр. 55)

Аз обичам прямотата. В говора обичам прямота и Истина. (23/стр. 77)

Ако сто души ви похвалят, между тях може да ви кажат Истината само трима, другите ще ви кажат Истината или много грубо, или в много ласкателна форма — две крайности. Истината не е там, а е в онзи среден път. (17/стр. 190)

Да искаш да задоволиш хората, това е естествено чувство у човека, но на първо място трябва да задоволиш Бога. (22/стр. 484)

Дали човек се ражда, жени или умира, първо трябва да търси одобрението на Бога. Няма ли Неговото одобрение, животът му ще се превърне в ад. (37/стр. 333)

Някои ме питат: „Ти винаги ли говориш Истината?“. Да, аз съм мислил върху всяка дума, която казвам. (32/стр. 176)

Аз не дойдох да търся живот, но да дам живот; не дойдох да заграбя свободата на хората, но да им дам тяхната. (36/стр. 202)

Аз съм искрен и честен пред себе си и пред своя ближен и всякога говоря Истината. (39/стр. 63)

Истината изважда дървото из почвата и го прави свободно да се движи — изважда го от гъстата материя. (30/стр. 322)

„По какво ще познаем Истината?“ Истината прилича на ясен ден без мъгла, когато цялата Природа цъфти. (13/стр. 587)

Истината се движи с голяма бързина и нейните крака са дълги, за да може да помага на нещастните духове. (16/стр. 346)

Всички хора се плашат от Истината, избягват я. Защо? Защото имат обикновено разбиране за живота, т.е. всички търсят лесен път, живот без страдания. Обаче както и да живеят, в края на краищата те пак ще отидат при Истината. (26/стр. 417)

Когато... познаете Истината, вие така ще се преобразите, че сами ще се учудите: във вас ще стане такъв преврат, че никой няма да смее да ви мръдне от мястото ви; сегашният свят ще бъде измет за вас и всичко, което ви е смущавало, ще бъде играчка за вас. Животът ви ще се преобрази. (13/стр. 89)

Човек, у когото има Истина, той е силен, безсмъртен, той е господар на положението; цялата Природа го познава и отгдето мине, всичко го поправя: и цветя, и животни, и реки, и планини. (20/стр. 179)

Който разбира Истината, той е лист от Дървото на Живота и никой не е в сила да го откъсне. През цялата Вечност този лист стои на мястото си и върши своята работа. (2/стр. 107)

Свещено разбиране. Ненамеса в Божествения ред

Всяко нещо, което става, е от Бога. Всяко нещо,
което не става, е от хората. (27/стр. 9)

Радвайте се на това, което става. (27/стр. 9)

Не мисли за това, за което не може да се мисли.
(27/стр. 58)

Не говори за това, което не е постоянно.
(28/стр. 158)

Не късай цветята, когато цъфтят. (2/стр. 208)

Не развързвай вързания вълк. (2/стр. 71)

Не се опитвайте да внесете тишина в морето.
(21/стр. 423)

Като отидете при някой водопад, трябва ли да
му кажете да млъкне? (30/стр. 124)

На лед къща не съграждай. (2/стр. 33)

Здравата почва е Мъдрост. (32/стр. 107)

Не се опитвай да надхитриш разумния.

(37/стр. 292)

Обичай житните зърна и всякога ще бъдеш доволен. (2/стр. 33)

Не презирай росните капчици, които виждаш по завехналите листа. (37/стр. 263)

Заспалият овчар не го буди, но ти подкарай овцете към зелената паша и овчарят да тича отподире. (9/стр. 172)

Приемай този, който никога не е канен. Нахрани този, който никога не е нахранван. (2/стр. 33)

Не отказвай услугите си на малкия бръмбар, който бръмчи около тебе и се моли. (37/стр. 264)

Божественият Дух живее във всяка форма, която Бог е създал. Проучиш ли тази форма, тя ще повдигне твоето съзнание. (34/стр. 249)

Някой търси Бога тук-там, а забравя, че Той е навсякъде, във всички живи същества. (2/стр. 392)

Божественото в света е скрито във всички форми и когато ние изявим нашата Любов в мисли, чувства и действия, тогава то ще ни се изяви. Иначе ще бъде за нас като една далечна тайна и ние само ще въздишаме по него. (32/стр. 437)

Бог ни говори чрез външните неща — чрез светлината, чрез тъмнината, чрез растенията и животните, чрез нашите близки — но направо никога не ни говори. След всичко това човек дохожда до онова вътрешно дълбоко разбиране на нещата. Рядко Бог говори от вътре... (33/стр. 229)

Някой казва: „Как го слушаш този невежа?“. Не, Бог говори чрез него... Това, което казва, за мен е една шифрована телеграма. Той не разбира защо ми казва това, а пък аз дешифрирам и съм му благодарен. (7/стр. 36)

Няма култура, няма еволюция, ако не зачиташ Божественото в човека. (13/стр. 527)

Само едно нискокултурно същество има нужда да те обсеби. Във Висшите Същества няма ни сянка от такова желание. В тях има желание да влияят за добро. (21/стр. 36)

Бог може да говори на човека и чрез духовете, а те са от различни йерархии; духовете биват от девет различни йерархии. Като ти говорят духовете, ти най-после ще дойдеш до Божественото. (33/стр. 230)

Щом Бог проговори на човека, той минава от смърт в живот. (33/стр. 230)

Пази неопетнена свещената връзка с Този, Който те е родил. Само тогава ще придобиеш онова, за което копнееш. (2/стр. 209)

Обхода може да има само тогаз, когато човек съзнава Великото, Разумното в света, което е в Центъра. (5/стр. 662)

Всякога, щом намериш и една добра черта в един човек, ти вече имаш естествена допирна точка, Божествена точка, в която отношенията може да бъдат правилни. (5/стр. 740)

Новата форма на съзнание е да усетиш, че животът на другите хора е твой живот. (7/стр. 138)

Който не обича Бога в брата си, как ще обича Онзи Бог, Когото не е видял? (7/стр. 102)

Човек трябва да знае, че всяка негова постъпка към когото и да е, е постъпка към Бога. (11/стр. 28)

Няма да учите рибата да ходи по земята... Трябва да се съобразявате в постъпките си според естеството на всяко същество. (22/стр. 548)

Който не разбира законите на живота, няма правилно отношение към нещата. (37/стр. 258)

Разумен човек е този, който се учи от Истината. (37/стр. 221)

Всякой, който се обленява да проумява Истината, ще пострада. (36/стр. 177)

Страшно е, когато реката се отбие от своя път... Страшно е, когато Бог напусне човека. (37/стр. 92)

Щом Бог излезе вън от човека, страданията влизат в него. (11/стр. 275)

Всеки иска съдбата отвънка да му се усмихне: тъй всичко да стане по неговата воля. А той трябва да знае, че не е неговата воля, която направлява съдбините на света. (28/стр. 381)

Аз искам във вас да има едно свещено чувство, да разберете Бога в ежедневното. (30/стр. 298)

Истинският живот седи в онзи път, който Бог ни е предназначил. (5/стр. 504)

Божият път — това са линиите, които Бог турил, които Ангелите са турили, когато Вселената била построена. Светлината върви по тия линии, топлината върви по тия линии. Всичките добри чувства, всичките хубави мисли вървят по тия линии. Всяко хармонично движение върви по тия линии.
(5/стр. 756)

Проучвайте пътищата на Белите Братя. Те са мислили и са изработили най-добрия път. (8/стр. 117)

Бялото Братство върви по пътя на Любовта. Като влезете в този път, ще видите друг специален път и ще разберете, че тази е една от най-добрите системи, които съществуват в света — системата на Белите Братя. Няма друг по-хубав път! (32/стр. 407)

Следва ли човек този (Божествен) път, косъм няма да падне от главата му. И оттам всяко противоречие, всяко страдание и всяка болест в живота на човека е резултат на отклонението от този път. (10/стр. 294)

Определен, специален е пътят, който трябва да минете. Вие може да отлагате с хиляди години, но в края на краищата ще го минете. (34/стр. 197)

Бог е турил известни закони, пътища — ще го слушаме. (5/стр. 778)

Който не се вслушва, сам си причинява нещастия и пакости. Да се вслушва човек, значи да даде ухо на това, което Божественото му говори. (11/стр. 460)

Вслушвай се в Онзи, Който върши всичко. Той е Вечният Невидим Бог, на Когото Словото тича по всичкия свят. (36/стр. 178)

Днес Господ ви говори на прост език, необходимо е само да пожелаете да Го разберете и послушате. (19/стр. 243)

Слушането е едно благословение. Ако земята не възприеме дъжд, сняг, роса и прочее, тя ще има ли извори? (7/стр. 414)

Вие ослушвали ли сте се във вашия живот?
(13/стр. 358)

За всеки човек има специални грижи. Всеки човек е обиколен с Разумни Същества, които го пазят.
(29/стр. 115)

Ако вие се намирате в едно затруднително положение, хиляди Разумни души треперят, за да ви избавят от това нещастие, в което сте попаднали.
(30/стр. 142)

За всеки човек се полагат грижи от Небето и за всекиго има такъв Промисъл, какъвто той не е снувал. (7/стр. 389)

Вие имате скроен план как да живеете — грамаден план. (9/стр. 44)

Планът на вашия сегашен живот е предвиден още преди 250 милиарда години и този план вие не можете да измените. (32/стр. 103)

Господ е предвидил в творението всички детайли и е работил математически и геометрически, с милиони и милиони години е работил и след като е мислил дълго, най-после е турил в действие целия този план. (12/стр. 273-274)

Всичко, което може да изпъкне, е взето предвид в Божествения план. (35/стр. 263)

За всеки ден има определен път, който човек трябва да извърви в съзнанието си. Ако човек не измине този път, той остава назад. (26/стр. 267)

За всеки ден е определено какво човек да разбере, да научи. Той не може да разбере нито йота повече от това, което е определено. Закон е: Човек не може да види или чуе повече от това, което му е определено за даден момент. (2/стр. 108)

Когато е недоволен човек, търси само белята си. Тя съдържа Велика Истина. (5/стр. 277)

Аз съм преброял живота и не съм срещнал досега никой Велик Учител или Адепт, или Ангел, или Архангел, или Херувим, или някое Божество, които да са разрешили въпросите по друг начин от този, който Бог е предвидил. Ние ще учим само какви са Божиите пътища. Неизследими са Божиите пътища! Следователно няма защо ние да създаваме нови пътища. (10/стр. 242)

Искат да създадат нов ред, а той вече съществува; остава само да го възприемем. Въпросът за новия ред е разрешен, защото на Небето има Общества, които живеят така, и техният ред трябва да се сваля долу, а не да измислят нови строеве. (7/стр. 301)

Всички правила ги има горе, а тук искат да правят експерименти. Усилието на Невидимия свят е да се приложи в човешкото общество това, което е вече опитано. (7/стр. 302)

И да не се заблуждават, че Новото ще дойде от тези закони, които коват днес. Истинските закони

са писани в човешките сърца... Новото ще дойде от чистосърдечните, в чиито сърца са писани законите на Бога. (9/стр. 76)

Аз не вярвам в закон, писан от човеците. Вярвам в онзи закон, написан в самите вас. (14/стр. 621)

Царството Божие не може да дойде по външен начин, а чрез промяна на съзнанието. (7/стр. 416)

Ние трябва да бъдем разумни, да не разваляме това, което е създадено вече: само така ще дойде естественият ред на нещата. (15/стр. 44)

Вие казвате: „Нали Бог знае всичко, защо не предотврати някои неща?“. Той оставя хората свободно да изпитат и радостта, и скръбта в живота. Бог гледа еднакво и когато се радваме, и когато страдаме. Той гледа на всичко тихо и спокойно.
(22/стр. 483)

Бог не допуска нещата, но те стават по силата на тяхното естество. (29/стр. 142)

Велики са делата Божии! „Няма ли поне едно изключение в Неговите дела?“ В сто милиона движения има едно изключение — резултат на човека, който се съмнява в Божиите закони. (15/стр. 201)

Вместо да следват пътя, който Бог им е определил, съвременните общества се отклоняват и тръгват по неестествените пътища на живота. (15/стр. 304)

Бъдете уверени в едно нещо: ония, които спъват пътя Господен, това сме ние, хората; дяволите не спъват пътя Господен. (17/стр. 14)

Стига хората да не развалят света, той ще се оправи. (7/стр. 300)

В Новото учение, Учението на Любовта и Мъдростта, няма никакво изключение. Ако бих станал причина само за едно изключение в законите на Любовта и Мъдростта, бих се превърнал на въглен — няма същество на Земята, което да е изопачило тия закони и да не е станало на въглен; ако и вие изопачите тия закони, ще станете на въглени, а ако ги изпълните — ще се превърнете на диаманти.

(13/стр. 38)

Аз не искам да изменям Божествения ред на нещата нито на една стомилионна част, нито желая вие да се опитвате да го измените — то е светотатство.

(4/стр. 117)

Средното и висшето образование започват с дълбоко разбиране на живота. Който има такова образование, той вижда навсякъде в живота пълен ред и порядък. (26/стр. 92)

В Бялото Братство учението е неизменно... Учителите на това Братство държат целия архив на Космоса. Те пазят Книгата на живота и всички вие трябва да изучавате тази книга. (32/стр. 404)

Хората сега са по-близо до Царството Божие, отколкото преди. А сега привидно изглежда само, че всичко е разбъркано. Когато реката е много разбъркана, тя много лесно се избистря. В мътна вода се лови риба. (28/стр. 488)

Казвате си: „Нашият Учител не знае ли, че тук има толкова лоши хора, неспособни ученици, защо не ги изключи?“. Аааа, не разбирате вие философията на живота, не я разбирате. Вашият Учител не е глупав като вас. Вашият Учител върви съобразно Великите закони на Природата. Той не иска да измени в нищо на онова, което Бог е направил. (12/стр. 26)

Питам: Мислите ли, че океанът не усеща всичката тиня, всичката кал, която се влива в него от хиляди мътни реки? Океанът усеща, чувства всичко това, но търпи, понася тия несгоди като временни положения, защото знае законите. (25/стр. 76)

Ние не искаме да оправим света. Аз не искам да изкореня злото. Злото трябва само да се ограничава. На сто души добри хора са потребни десет лоши... Ако ги нямате, вие ще се спънете... И аз ви казвам: като писани яйца ще ги пазите. (12/стр. 26)

Вашият ум трябва да бъде гъвкав, да схваща добре... Където има богатство, има и крадци; където има жито в хамбара, има и мишки. (12/стр. 164)

Аз искам да ви покажа какви Велики закони лежат скрити в живота. Велика е Волята Божия, тя няма да се измени никога, по никой начин.

(13/стр. 290)

Не мислете, че с моята отстъпчивост ще се нарушат Божиите закони! Ако аз мълча, законът няма да се промени. Законът си е закон. (21/стр. 496)

Не се старайте с вашата свобода да изнасилите моята. Вашите желания ще бъдат винаги задоволени, но вашите прищевки — винаги наказвани.

(36/стр. 201)

Онзи, Който е създал света, си има Свой план — такъв, какъвто ние не можем да си предполагаме.

(33/стр. 116)

Какво правя аз? Изучавам Великите Божии закони, без да питам защо е така и не може ли другояче. (16/стр. 81)

Аз казвам: Господи, Велики са Твоите пътища! Не ги разбирам, но научи ме да ги разбирам.

(34/стр. 317)

Аз досега не съм запитал: „Защо Господ е така направил?“, а проучвам дълбоките причини. На въпроса: „Защо така?“ никога няма да ви се даде отговор. (18/стр. 43)

Защо и за какво — окултизмът никога не отговаря. Най-великите Учители, като идете при тях, не отговарят. Вие, като идвате при мене, ми говорите като галени деца. Не е казано Учителят да ви отговаря на всичко, ни най-малко. (24/стр. 183)

Има една Мъдрост, която е вън от човешките схващания. (33/стр. 109)

Когато аз стигна до Бога, там не разсъждавам — в мен има едно свещено чувство за Него. Казвам: Всичко, каквото Бог върши, то е важно за мен. (34/стр. 317)

Не бива да се допуска мисълта, че Божествените пътища може да бъдат изопачени и възпрени — то е невъзможно. (17/стр. 9)

Не се опитвай да победиш Всесилния!
(37/стр. 292)

Какво става, когато дърветата се карат с огъня?
(26/стр. 409)

Не мислете, че Бог ще остави Своите глупави деца да управляват света вън от Неговите закони.
(18/стр. 165)

Когато правим екскурзии, понякога дъжд вали, вятър вее и някои казват: „Защо Учителят не разсее облаците, за да не вали дъжд? Защо не спре вятър-

ра и не заповяда на Слънцето да грее?“. Не, аз съм много внимателен спрямо Природата. Аз не променям нито ветровете, нито дъжда спирам, но се нагаждам към тях. (10/стр. 289)

Обаче в Природата има известни прояви, които не са Божествени. Само срещу тия прояви ние реагираме: например срещу явяването на някой голям, опустошителен циклон... Причините за тия стихийни явления сме ние, хората, които с нашия неправилен живот създаваме един неестествен ред на явленията в Природата. (10/стр. 290)

В човека има едно естество, което обича да прави тъкмо това, което му е забранено. (11/стр. 264)

Аз гледам, че някой ще направи погрешка, но аз не мога да предотвратя тази погрешка. Казвате някой път: „Учителят не знае ли?“. Тази погрешка е необходима за този човек. Ако аз ви спра от тази малка погрешка, ще направите много по-голяма. (12/стр. 278)

Когато минавам покрай някой човек и видя, че прави погрешка, не се спирам. А там дето се спра и видя, че някой човек е направил погрешка, ще се върна: той е посял едно семе, на което не знае естеството, дяволът го е излъгал. И аз изваждам това семе, и турям едно от моите семена. (30/стр. 298)

Злото не може да се лекува в началото си. Докато е в началото си, то може само да се използва като работна сила. (26/стр. 59)

Скарате се и викате мен. Когато извършихте греха, питахте ли ме? (14/стр. 768)

Ако двама ученици се карат, защо единият от тях да не се обърне към Бога и да каже: „Господи, Ти живееш в мен, нека Твоят мек глас, нека Твоята Милост се изяви чрез мен!“. (22/стр. 559)

Някои, като ме слушат, казват: „Много лесно говори Учителят, ама той бил ли е на нашето положение?“ ... Аз на вашето място съм бил, но вие били ли сте на моето? Всичко туй, което сега изпитвате вие, аз съм го минал: тия задачи съм ги решил, минавал съм през тях; решил съм ги и мога да ви кажа как да ги решите правилно. (12/стр. 277-278)

Аз внимавам за вашия живот и всякога ви упътвам. Всичко съм наредил и ако внимавате на моите думи, няма да бъдете от нищо лишени, ще имате всички мои благословения. (36/стр. 203)

Някои искат да станат като мене. Защо? Защото разбират криво... Учителите, Великите Учители на света, носят най-големите тягости. (28/стр. 348)

Никое робство в света не може да се сравни с робството на един Учител... Всички хора, които са

влезли в съприкосновение с тебе, трябва да ги по-
вдигнеш и трябва да изгладиш противоречията по
един разумен начин. На всички, които ти са пове-
рени, да не оставиш нито един да пропадне.

(28/стр. 348-349)

Често идват някои ученици и ми казват: „Учи-
телю, аз искам да взема от твоя товар“. Чудна ра-
бота, от моя товар ще вземе! Казвам: Носили ли сте
товара на Учителя си? Единствената услуга, която
можеш да ми направиш, то е твоето послушание.

(12/стр. 325)

Товара си аз мога да нося. Ако искаш да ми на-
правиш услуга, не се съмнявай в мене! Защото с тво-
ето съмнение ти увеличаваш страданието ми десет
пъти повече, а щом увеличаваш моите страдания,
ще получиш един ритник и ще се намериш на десет
километра надалече. Казваш: „Този Учител!“. Не, ти
не се съмнявай в своя Учител! (12/стр. 326)

Аз досега не съм срещал човек в света, който
вярва напълно в своя Учител. (14/стр. 234)

Ако ви направя деветдесет и девет добрини, а
само една пакост, вие ще ритнете всичко, което съм
направил за вас, и ще се откажете от Бога; днес по-
вечето хора са такива — какво може да им се от-
крие? (13/стр. 277)

Вяра искам от вас! Вашето маловерие възпира силата на моя Дух. (36/стр. 202)

Вие казвате, че вярвате. Добре, нека видя плодовете на вашата вяра и тогава ще благоволя във вас. Ако ме търсите с всичкото си сърце, няма да има нещо невъзможно. (36/стр. 205)

Едно изисква Любовта — пълно доверие. Съмнявате ли се в нея, тя се затваря за вас и нищо не дава. (37/стр. 281)

Който се съмнява в мен, не може да вярва в Истината, нито да я намери. (36/стр. 203)

„Кажи ни поне една утешителна дума.“ Ще ви кажа утешителни думи, но само тогава, когато изпълните Божиата Воля. (14/стр. 481)

Помнете: Няма да се освободите от мен!
(13/стр. 37)

Толкова е просто, че се изплъзва... Присъствието

От сега нататък няма раздяла между мен и вас!
(9/стр. 231)

Един ден ще се срещнем при друга обстановка, която ще бъде сто пъти по-добра от сегашната... Тогава няма да бъдете едно малцинство като сега. (32/стр. 383)

Някои са ме питали: „Може ли, Учителю, да ни покажеш ония, светиите, Учителите, къде са събрани, да идем при тях?“. То е невъзможно да идеш при тях! Да идеш при някого, какво разбира? Ти не можеш да идеш при някого, ако не го обичаш!... Обичай! Това е пътят. (28/стр. 393)

Любовта е вратата. (35/стр. 252)

Срещнете ли човек, роден от Бога, отправете всичката си Любов към него. Да срещнете такъв човек, това значи да сте придобили нещо ценно в живота си. (11/стр. 28)

Толкова е просто, че се изплъзва... Присъствието

От сега нататък няма раздяла между мен и вас!
(9/стр. 231)

Един ден ще се срещнем при друга обстановка, която ще бъде сто пъти по-добра от сегашната... Тогава няма да бъдете едно малцинство като сега. (32/стр. 383)

Някои са ме питали: „Може ли, Учителю, да ни покажеш ония, светиите, Учителите, къде са събрани, да идем при тях?“. То е невъзможно да идеш при тях! Да идеш при някого, какво разбира? Ти не можеш да идеш при някого, ако не го обичаш!... Обичай! Това е пътят. (28/стр. 393)

Любовта е вратата. (35/стр. 252)

Срещнете ли човек, роден от Бога, отправете всичката си Любов към него. Да срещнете такъв човек, това значи да сте придобили нещо ценно в живота си. (11/стр. 28)

Който носи Истината в себе си, той носи свобода за всички хора. (11/стр. 588)

Когато влезе някъде, където се занимават деца, той им казва: „Тъй, деца, работите ли? А, отлично работите!“. Той сяда с тях, като че ли е на техния уровень, и им дава импулс в работата, а децата казват: „Този човек е като нас, като нас мисли“. Защо? Защото им предава своето знание. Той им говори с душата си. (32/стр. 402-403)

Разбираш ли каква голяма тайна лежи още пред теб? Тази Любов, това мое присъствие... (36/стр. 142)

Аз присъствам с Духа си, мен ме влече Любовта ми към вас. (36/стр. 197)

Връзката между вас и мен съществува; вие може да я чувствате или не, то е друг въпрос. Човек може да чувства, че някой го повдига, а друг път може да се повдига, без да осъзнава, че го повдигат — но важното е, че той се повдига. (9/стр. 198)

През всичкото време аз съм бил с вас и за вас. (36/стр. 198)

Ако аз не бях вашият закрилник, знаете ли колко злини биха ви сполетели? (36/стр. 204)

Обърнете се към мен с всичкото си сърце и ме призовете, и ще ви отговоря. (36/стр. 197)

Доверете се на мене. Бъдете сигурни, че ще ви изведа на брега. (39/стр. 51)

Ще ви избавя! Брегът е близо и бурята скоро ще престане. (36/стр. 203)

В света прониква ефирна Простота. Божественото зазорява

Господ слиза надолу от Висшите светове. Отпраща Той вече Своя величествен и творчески поглед... Пробуждат се човешките Духове в слава, въздигат се Божествените души в красотата. (3/стр. 122)

На Земята ще настане епоха на чудеса, каквато хората никога не са преживявали. (2/стр. 376-377)

Един ден житото ще бъде голямо дърво — ще си откъснеш няколко плода, за да ги изядеш; хлябът ще бъде опечен по дърветата. (9/стр. 93-94)

То няма да бъде един фантастичен живот, а най-реален. И ще казвате тогава: „Едно време бях сляп, сега вече виждам“. Сега ще се насърчавате. Това, което ви казвам, не е само за утешение. Това са реални работи, хубави работи. (8/стр. 103)

Преди грехопадението... житото е расло само и то е дохождало при човека, а не човек при него. (26/стр. 312)

Ако началото е толкова велико, какъв ще бъде зенитът на съвършенството, когато възприемем безсмъртието? (36/стр. 75)

Ето, вие сте при вратата на Царството Божие — насилете се да го грабнете. Светът е вече узрял и жътвата е близо. (36/стр. 197)

Сега времето наближи, изгревът иде. Велик изгрев иде. Аз искам вие всички да бъдете готови и на мястото си. (13/стр. 677)

Далече някъде на хоризонта аз виждам Божественото Слънце да изгрява. Първите два лъча са лъчите на Божията Любов и Мъдрост. Те се съединяват в едно, за да образуват лъча на Божията Истина. (11/стр. 237)

Чудни и велики работи стават в света, но ще дойдат постепенно, както зазоряването. Не се плашете. (3/стр. 79)

Сега на Земята се разиграва една нова драма, в която трябва да вземете участие. (9/стр. 75)

Всичко ще си отива по естествения ред и път и вие наблюдавайте и ще видите как Небето ще развие своя план. (3/стр. 24)

Чудни и велики работи ще станат в света. Не се самозаблуждавайте: те ще бъдат толкова обикно-

вени и тъй естествено ще дойдат. Не мислете, че изведнъж, като пламък, ще паднат. Ще дойдат постепенно, постепенно. (19/стр. 220)

Новото в света иде само. Бъдете готови само да го възприемате. (28/стр. 30-31)

В Слънчевата система има Нов елемент — това е Одухотворяването. (4/стр. 88)

Сега в Слънчевата система се формира една Нова Планета и всички пертурбации, които стават, се дължат на нея. Тя е още прозрачна. (9/стр. 95)

Сега в света иде мекият елемент! (7/стр. 29)

В Невидимия свят има други закони, според които твърдата материя трябва да се превърне в мека, за да стане годна за живот. (16/стр. 47)

Всичко е предвидено до най-малките подробности. Това не е ограничение на човешката воля, защото в този стадий, в който се намирате, вие още нямате никаква воля — казвам ви Истината. (4/стр. 28)

Сега тялото ни е тежко, подобно на окови и букаи. Душата е в затвор със стражари. (31/стр. 332)

Аз скоро ще ви събудя от вашия сън. Но като ви събудя, да не мислите, че ще спите. Нали сте сънували, че сте се пробудили — ходите, движите се, но

после пак заспите. Под думата „пробуждане“ разбирам „живот, движение нагоре“... Няма да спите!
(4/стр. 39-40)

Няма нищо, което да съм казал и да не се е сбъднало. (31/стр. 277)

Небето и Земята ще преминат, но нито една резка от онова, което съм казал, няма да премине.
(24/стр. 218)

Казвате: „Мнозина са говорили като теб“. Да, мнозина са говорили, но аз съм последен; след мен тая стена ще се събори — знаете ли какво ще стане тогава? (13/стр. 35)

Земята ще мине през един етерен пласт... Етерът е Божественият огън, който ще изчисти хората.
(14/стр. 566)

Казва Писанието, Свещената книга: „Светлината на Слънцето ще бъде седем пъти по-светла на нашата Земя“, ние ще светим... Тогава от далечно пространство ще видят, че Земята пламнала, гори.
(23/стр. 23)

И на вас ви пожелавам да се запалите и да горите, без да изгаряте. (28/стр. 310)

В този Божествен огън по-твърдите вещества ще се стопят, материята ще се префини и Господ ще образува с нея свят с други порядки. (16/стр. 190)

Казвам: Идва Христос. Някои твърдят, че не Му е времето. Не зная дали му е времето, но когато цветята цъфтят и ухаят, време Му е. (16/стр. 113)

Христос няма да дойде като гръмотевица, както някои Го очакват. (17/стр. 19)

Христос иде като светкавица. (3/стр. 77)

Светът сега гори. Всички хора се топят.
(5/стр. 786)

Съвременният човешки егоизъм, който е образувал високи снежни планини, е достигнал вече върха на своето развитие. И тия снежни планини днес трябва да се стопят! (5/стр. 53)

Единствената сила, която може правилно да се справи с егоизма, това е Любовта. Тя ще го топи малко по малко, незабелязано. (11/стр. 191)

Земята се движи към пристанището на Любовта.
(29/стр. 165)

Един ден и Земята ще стане прозрачна, та слънчевите и Божествените лъчи ще минават през нея. (33/стр. 433)

Аз ви казвам, че вашите къщи ще се стопят и ние ще ходим по морето и езерото. Къщите ще бъдат прозрачни и леки, които ще можем да носим със

себе си, и в скоро време ще можете да си ги построяте. И който не възприеме това Учение, той ще остане. (4/стр. 160)

Някои мислят, че онова, което нося, ще разруши всичко, а пък то в сегашния живот има разрушение. Ние само идем да стопим снега в света и всичко онова, което Бог е създал, да цъфне и даде своя плод. (9/стр. 108)

След хиляди години Слънцето ще изгрява на север. Тогава север ще бъде сегашният изток и светът ще стане по-добър. В човешкия свят север показва егоизма на човека, а в Божествения свят север означава Истината. (10/стр. 343)

Като слушате тия неща, вие попадате в света на приказките от 1001 нощ... Ако обаче работите сега съзнателно, ще сте годни за в бъдеще да прилагате всичко онова, което днес ви се вижда приказно. (10/стр. 380)

Животът и на най-големия грешник има по-добри условия за развитие от тоя на Ангелите... Те с готовност биха сменили своя живот с вашия, за да изпитат най-големите страдания, но Божественият закон не им позволява това. (13/стр. 225)

В бъдеще хората ще се лишат от възможността да грешат — това ще бъде наказанието им. (13/стр. 126)

Днес е последният изпит, днес се дава последният кредит на бялата раса. При следващите временна расите под петата ще бъдат корени на дървото, бялата раса ще бъде дънер и клонища, а Шестата — плодове. (9/стр. 86-87)

„Дали хората на Шестата раса ще приличат по форма на сегашната?“ Конят ще бъде същият, а ездачът — друг. (9/стр. 88)

Сега бялата раса ражда Шестата и като майка ще се мъчи, но ще бъде будна при раждането. Докато по-рано всяка раса е раждала следващата несъзнателно. Бъдещето, което Шестата раса ще донесе, е такова, което човек не е сънувал: ще се живее в Любовта и хората ще се дематериализират. (9/стр. 213)

Цялото човечество отива към астралния свят. И той ще стане по-твърд, отколкото е сега, но не така твърд, както Земята. (8/стр. 151)

Ние отиваме към Небето. Какво подразбираме под тези думи? Ангелите искат да ни извадят от това състояние, в което се намираме — от материята. (18/стр. 242)

Ангелите влизат в тази гъста материя и ви изкопават. Това аз наричам пробуждане на съзнанието. (34/стр. 22)

Крайт на века е това... Материята ще става все по-ефирна и по-ефирна. Излъчването на радиоак-

тивните енергии ще се усили в течение на бъдещите хилядолетия. Това е началото на бавната дематериализация на материята. (7/стр. 388)

Тялото на бъдещия човек ще бъде по-fino от сегашното и той ще живее в етера. Тогава той ще пътува свободно от Земята до Луната, защото пространството между тези планети е изпълнено с етер, към който човек ще бъде нагоден да живее. (37/стр. 321)

Целият сегашен свят ще претърпи едно органическо преустройство, цялата материя ще се преизкристализира, всичко ще се видоизмени. (32/стр. 383)

Съвременното човечество се намира в преддверието на Новата епоха, понеже Слънчевата система е влязла вече в областта на Божественото зазоряване. (29/стр. 313)

Нашата Слънчева система е в предградието на Вселенския град и влиза вече в една Нова форма. Като се приближава все повече към центъра на Вселената, стават съществени преобразувания. (9/стр. 92-93)

Шестата раса, която иде, тя е раса на гениалните хора. Седмата раса ще бъде на светиите. След седмата ще дойдат Учителите. Щом дойдат Учителите, ние ще напуснем Земята, ще напуснем Слънчевата система. (23/стр. 72-73)

Зад тази материална Вселена, която ние познаваме, има друга Вселена, създадена от по-ефирни същества, от по-ефирни Слънца... Вселена, хиляди пъти по-красива от нашата. Всички същества, които са готови да живеят в тази Вселена, ще се пренесат там. (6/стр. 134)

АУМ

КРАСИВАТА МОЛИТВА

(дадена от Учителя на група от 10 души)

Господи, Боже, направи ни твърди като диаманта, за да станем основание на Новата Вселена.

Направи ни като стълбове в Твоята Жива Църква, за да възприемаме Божествения Живот за другите.

Освети ни със силата на Светия Си Дух, за да можем със Словото, Мисълта и Делото да събуждаме заспалите души.

Разкрий в нас, милий Боже, Божествената Си същност, помогни ни да се сдобием със сила, за да познаем Истината, да станем деца на Светлината, да ходим в Пътя на Правдата, за осъществяване на Плана Ти и за дохождане на Царството Ти на Земята.

Амин

БИБЛИОГРАФИЯ

1. Петте врати — ООК, изд. 2002г. — София
2. Книгата на Великия живот — СС, изд. 2008г. — София
3. Искайте сила. Имайте вяра — ИБ, изд. 1994г. — София
4. Аз ви избрах — ИБ, изд. 1995г. — София
5. Новата мисъл — ООК, изд. 2008г. — София
6. За съдба дойдох — ИБ, изд. 2011г. — София
7. Акордиране на човешката душа. Т. 1. — архив на Боян Боев, изд. 1999г. — София
8. Акордиране на човешката душа. Т. 2. — архив на Боян Боев, изд. 2008г. — София
9. Акордиране на човешката душа. Т. 3. — архив на Боян Боев, изд. 2001г. — София
10. Пътят на ученика — СС, изд. 2010г. — София
11. Езикът на Любовта — СС, изд. 2011г. — София
12. Положителни и отрицателни сили — ООК, изд. 2008г. — София
13. Сила и живот. Т. 5. — Начала на новото учение, изд. 2011г. — София
14. Сила и живот. Т. 4. — Начала на новото учение, изд. 2010г. — София

15. Сила и живот. Т. 3. – Начала на новото учение, изд. 2008г. – София
16. Сила и живот. Т. 2. – Начала на новото учение, изд. 2006г. – София
17. Сила и живот. Т. 1. – Начала на новото учение, изд. 2006г. – София
18. Да възлюбиш Господа – НБ, изд. 2009г. – София
19. В начало бе – НБ, изд. 2003г. – София
20. Все що е писано – НБ, изд. 2004г. – София
21. Високият идеал – ООК, изд. 2009г. – София
22. Абсолютната справедливост – ООК, изд. 2010г. – София
23. Доброто оръжие – ООК, изд. 2008г. – София
24. Трите живота – ООК, изд. 1999г. – Кърджали
25. Мнозина казваха – НБ, изд. 1998г. – Варна
26. Любов към Бога – СС, изд. 2007г. – София
27. Царският път на душата. Да им дам живот – СС, изд. 2009г. – София
28. Новото разбиране на връзката в живота – УС, изд. 2000г. – София
29. Двигатели в живота – СС, изд. 2011г. – Варна
30. Лъчи на живота – СС, изд. 2004г. – София
31. Новият живот – СС, изд. 2009г. – София
32. Мировата Любов – СС, изд. 2008г. – София
33. Аз го създадох – УС, изд. 2003г. – Стара Загора
34. Свещеният огън – СС, изд. 2009г. – София
35. Добрият език – УС, изд. 1998г. – София
36. Той иде – Начално слово, изд. 2004г. – София

37. Възможности за щастие – СС, изд. 2011г. –
София
38. Законът и Любовта – ООК, изд. 1998г. – Варна
39. Поучаваше ги – НБ, изд. 2000г. – София
40. Най-малкият опит – ООК, изд. „Астрала“ –
София
41. Ще се превърне в радост – МОК, изд. 1998г. –
Шумен
42. Минало, настояще, бъдеще – МОК, изд. 1998г. –
София
43. Фактори в Природата – МОК, изд. 1999г. –
София
44. Силите на Природата – МОК, изд. 1997г. –
София
45. Свещен трепет – ИБ, изд. 1998г. – София